

NOVI TAVČAR

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

SKOKOV MEMORIAL

ELITEN, KOT ŠE NIKOLI

Tudi svetovna rekorderka iz Celja!

Pri Atletskem društvu Klavivar so v polnem teku priprave za organizacijo letošnjega Skokovega memoriala, ki bo v torek, 18. avgusta s pričetkom ob 16. uri na stadionu Borisa Kidriča v Celju.

Organizator se je za kasejšo organizacijo prireditve (prejšnja leta je bila v Juliju ob občinskem prazniku ali začetku maja) odločil zato, da bo najbolj racionalno uporabil razpoložljiva sredstva, ki jih resnično ni veliko. Od 14. do 16. avgusta bo namreč v Zagrebu finale at-

letskega pokala Evrope, kjer bodo nastopili domala vsi najboljši atleti in atletinje »starega« kontinenta. Ljudje pri Klavivarju so to priložnost izrabili, navezali stike s sodelujočimi reprezentanci in uspeli! Mnogo odličnih atletov bo po nastopu v Zagrebu dopotovalo v Celje, pa čeprav je v sredo, dan po Celju, v Zürichu v Švici najimennitnejši svetovni atletski miting!

Tehnični sekretar AD Klavivar Štefan Jug: »Že lani so bili pri nas domala vsi najboljši atleti iz Nemške demokratične republike. Tako

smo jih navdušili, da letos ponovno pridejo, vendar v še močnejši postavi, kot lani. Med njimi bo tudi Ilona Slupianek, ki je lani v Celju v začetku maja na Skokovem memorialu postavila svetovni rekord! Omenim naj še odličnega Michela Detlefa, ki je letos že vrgel kopje famoznih 92,48 m! Po triindvajsetih letih bodo prvič ponovno nastopili tudi atleti iz Sovjetske zveze, pridejo pa tudi mnoge odlične atletinje iz Madžarske in Bolgarije... K vsemu temu je treba prišteti še najboljše domače atlete, kjer se bo znova pojavil dalj časa poškodovani Rok Kopitar. Med finalom bo naša ekipa v Zagrebu, kjer se bomo še dogovarjali z mnogimi atleti za nastop v Celju. Verjemite, to bo miting vreden ogleda.«

In katere discipline bodo na programu?

Štefan Jug: »Moški bodo nastopili na 100 (memorialna disciplina, kjer je lani zmagal Paschek iz NDR, sicer dolichen skakalec v daljavo - preko 8 m - in pride tudi letos!), 400, 800, 3000 in 400 m ovire, v skoku v daljavo in višino ter metu krogle in kopja. Ženske se bodo pomerile v tekih na 200, 400, 1500 in 100 m ovire, v daljavi, višini, krogli in kopju. Torej malo disciplin, so pa same »atraktivne« z odličnimi atleti. Miting bo potekal kot dober film na televiziji!«

TONE VRABL

Nº 210
2236

Ilona Slupianek je lani nastopila na Skokovem memorialu v Celju in razveselila sebe, organizatorje in številne gledalce z novim svetovnim rekordom v metu krogle - 22,36 m! Na celjskem stadionu se bo pojavila tudi letos. Ali ji bo uspelo kaj podobnega kot lani, od koder je tudi naš posnetek?

Foto: TONE TAVČAR

ŽALEC

KRATEK STIK

Težave s plačevanjem stanovanj

Septembra lani so etažni lastniki stanovanj v hišah v družbeni lasti občine Žalec ustanovili združenje etažnih lastnikov ali ZEL. Glavni namen tega združenja je pripevati k samoupravnemu stanovanjskem gospodarstvu v občini Žalec, zlasti pa trkati za vselej razčistiti neurejen odnos med etažniki in samoupravno stanovanjsko skupnostjo - SSS. V žalilki občini še vedno ni možna knjižba etažne lastnine, niti zakonsko določena višina n namen stroškov upravljanja s hišami v družbeni lasti. Šlednje je postalo predmet razprav pa tudi kritik na račun poslovanja stanovanjske skupnosti ne samo v žalski občini, temveč tudi drugod v Sloveniji.

Zadnje čase se med etažni-

ki pojavlja val negodovanja. SSS namreč pošilja izterjevalne račune za stroške upravljanja s hišami v družbeni lasti kar za tri leta nazaj. Ker ti stroški kot rečeno niso zakonsko določeni, se javlja med etažniki dvom o upravičenosti takega ravnanja. Nekateri so pripravljeni poravnati te stroške, drugi zopet ne, tako da prihaja do tožb (SSS toži posameznike). V skladu z zakonom so etažniki sicer dolžni prispevati sorazmeren del stroškov za upravljanje s hišami v družbeni lasti.

Etažniki, ki so pripravljeni plačati, pa se ne morejo strinjati s samovoljnim ravnanjem ustanovitvene skupnosti. Prepustiti vsa zadeva sodišču pa je sicer najbolj enostavno, ne pa ravno samoupravno!

A. LEŠNIK

VINOGRADNIKI HOČEJO KLET NA VIRŠTANJU

Vinogradniki Virštanja in Buč si želijo, da bi vinska klet stala sredi njihovih vinogradov. Skozi Virštanj pelje lepa asfaltirana cesta, tudi Buče in Virštanj sta že povezana z asfaltom. Kmetje pravijo, da bi objekt lahko namenili tudi gostinstvu in turizmu, tudi zaradi tega, ker so na meji spominskega parka Kumrovec-Trebeče. Na našem posnetku je kmet Jakob Božičnik iz Buč v svojem vinogradu, kjer je z dosedanjim napredovanjem zorenja vinske trte in grozdja kar zadovoljen, čeprav je zimska in pomladanska pozeba naredila mnogo škode. Več o tem berite na 14. strani.

Foto: D. Medved

NOVA VAS CELJE

VSE BODO ZAMENJALI

Izvajalec Toplovod Velenje, začetek 15. avgusta

Na ponedeljkovi seji kurilnega odbora Kotlovnice II v Novi vasi je predstavnik samoupravne stanovanjske skupnosti dal najnovejšo izjavo v zvezi s sanacijo toplovoda v Novi vasi. Ta se bo pričela 15. avgusta in bo po pogodbi z velenjskim Toplovodom gotova do začetka nove kurilne sezone.

Znano je namreč, da so se že lansko jesen pričele kazati napake na toplovodu v Novi

vasi in podrobnejša preiskava je pokazala, da so kelitne cevi, po katerih je bila speljana topla voda iz kotlovnice, neustrezne in da spuščajo. Tako je vso zimo uhajalo iz poškodovanih cevi mnogo dragocene energije. Nosilec celotnih del je bil ljubljanski KMP, proizvajalec cevi pa mariborski Gradbeni finalist.

Zdaj je doseženo soglasje, da mora proizvajalec cevi

poravnati škodo, oziroma, investitor bo terjal ustrezno odškodnino (vključno z energetskimi izgubami) od nosilca vseh del, to je IMP Ljubljana. Zamenjali bodo vse cevi, seveda ne iz enakega materiala, jih dvignili nad površino talnice in jih ustrezno izolirali. Ta dela bo opravljal Toplovod Velenje, ki je bil od vseh ponudnikov najbolj ustrezen (cena in rok izvedbe). Vsa dela bi morala biti gotova do nove kurilne sezone, tako da ne bi bili stanovalci krajevne skupnosti Nova vas še dodatno prizadeti.

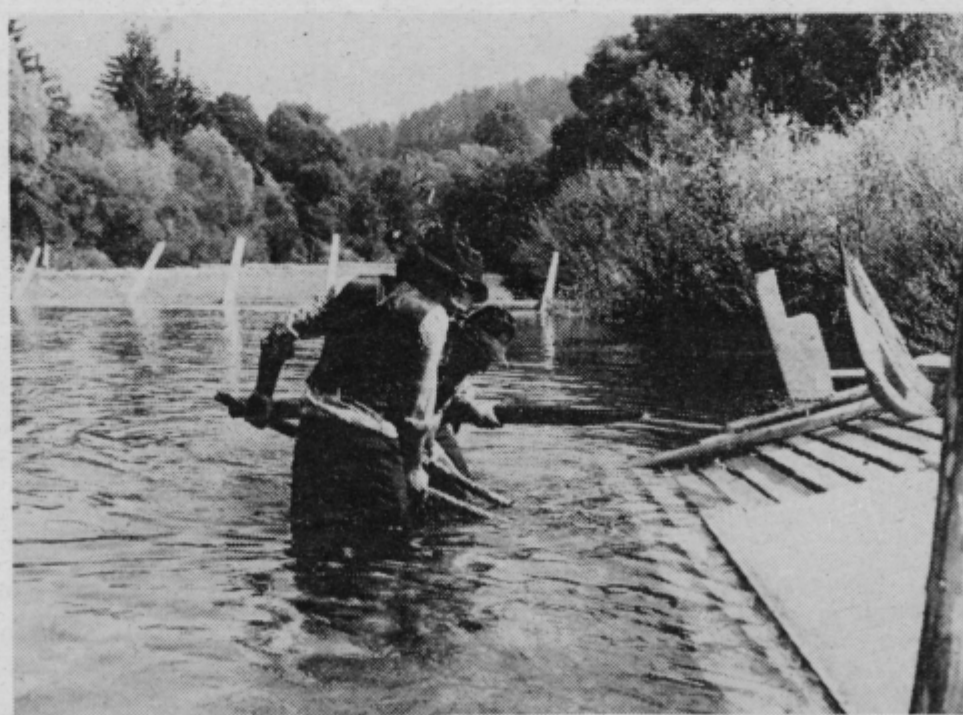
Zaradi nastalega položaja je bilo v omenjeni krajevni skupnosti nemalo hude krvi, saj je bilo težko mirno gledati, kako je zaradi malomarnosti vsak dan nastajala velika škoda. Zdaj bo napaka sicer odpravljena, ljudje pa se vprašujejo, za kakšno ceno in na čigavo odgovornost. Zanimivo bi bilo izvedeti tudi to, kako takšne in podobne probleme rešujejo v tistih delovnih organizacijah, kjer do takšnih težav prihaja in kaj menijo njihovi delavci, v našem primeru Gradbeni finalist v Mariboru.

D. MEDVED

CELJE: LETOS MANJ ŠTIPENDIJ

V celjski občini ugotavljamo, da je v preteklem šolskem letu prejemale štipendijo 2087 štipendistov, od tega je bilo kadrovskih štipendij kar 1747. Letos pa bo to število nižje, kajti organizacije združenega dela so temeljito premislile, koliko kadrovskih štipendij bodo razpisale.

Z. S.

OSAMLJENI FLOSARJI

21. tradicionalni flosarski bal, ki je bil v nedeljo na Ljubnem je obiskovalcem pokazal del iz nekdanjega življenja splavarjev. Splavarstvo je bilo pred leti za mnoge v Zgornji Savinjski dolini edini vir dohodka, danes pa je le še spomin na preteklost. Obiskovalcev je bilo manj kot prejšnja leta, povorka s prikazi iz dela in življenja Zgornje Savinjske doline pa je bila zelo okrnjena. Več o tem na 15. strani.

T. TAVČAR

PRIDELEK PŠENICE NA RAVNI ŠESTDESETIH LET

Namesto pričakovanih 4,6 milijonov ton pšenice smo je poželi le okoli 4,3 milijonov ton. Letošnja proizvodnja je torej za 700 tisoč ton manjša od lanske, za okoli 1,2 milijonov ton manjša od proizvodnje v nekaj prejšnjih letih, za 1,6 milijonov ton manjša kot v letu 1976 in za cela 2 milijona ton manjša od proizvodnje leta 1974. Letos smo se torej vrnili nekako na začetek šestdesetih let, ko so bile tako znanstvene kot strokovne in tehnične možnosti neprimerljivo slabše, pa tudi nas je bilo kar za nekaj milijonov manj. Letošnji neuspeh torej ni le slučajnost, temveč samo nadaljevanje nevarnega trenda, ki traja že več let. Pa še za nekaj gre. Dolgo smo bili navajeni vsak uspeh kmetijstva pripisovati sebi, neuspeh pa vremenu. Toda, vremenske razmere bi morale biti res katastrofalne, da bi se proizvodnja žita zmanjšala s 6,3 na 4,3 milijona ton.

Bitka za žetev pa se začne že z jesensko setvijo, za katero so pri nas najugodnejši pogoji med 5. in 25. oktobrom. Toda pri nas se niti ena jesenska setev že nekaj let ni končala pred koncem decembra, neredko pa se je raztegnila celo do konca januarja.

Od kod tako malomaren odnos do proizvodnje? Morada zaradi nizkih cen? Ni govora. Nihče ne pravi, da je cena prenizka, da je zaradi nje proizvodnja nerentabilna. Cena je celo tako visoka, da je vanjo vključeno tudi slabo delo. Pravijo, da je pariteta cen pšenice in koruze

nevzdržna. To je res. Naša družba mora najti način, da bo vzpostavljala normalne odnose cen znotraj tržišča agrarnih proizvodov ali pa nam bodo tako skaljeni odnosi bremenili vse odnose v tej veji proizvodnje, pa tudi vse družbene načrte v kmetijstvu. Toda ne smemo se slepiti z iluzijo, da nam bodo normalni odnosi cen avtomatično rešili vse probleme. Problem odnosa do dela na ta način ne bo rešen, ker so njegovi vzroki precej globlji, kot je videti na prvi pogled. Zato pa je potrebno tudi več analiz, bolj vsestranskih in poglobljenih, in seveda tudi več časa. Nerodno je le, da slednjega nimamo na pretek.

In ne nazadnje: Če bi se vse organizirane družbene sile v KS, občini, v regionalnih skupnostih, pokrajinah, republikah in federaciji v takšni meri angažirale pri jesenski setvi kot se pri vsaki lokalni, regionalni, pokrajinski, republiški ali zvezni proslavi, kakšnem spektaklu ali mednarodni športni prireditvi, bi jesenska setev prav tako dobro uspela kot ti spektakli, na katere smo tako zelo ponosni. Pa menda ja nismo prepričani, da se ugled Jugoslavije v svetu in moč našega sistema dokazujeta in potrjujeta s takimi prireditvami, ne pa z uspešno organizirano materialno proizvodnjo, z uspehi tistega, od česar živimo?

(BORBA)

BRASLOVČE

PRIPRAVE V TEKU

Dan hmeljarjev 15. in 16. avgusta

V Braslovčah bo 15. in 16. avgusta hmeljarski praznik. Priprave zanj so že v polnem teku. Če ne bo ponagajalo vreme, bo to že 19. srečanje savinjskih hmeljarjev. Zaradi pomanjkanja denarja bo program nekoliko okrnjen, saj odpadeta povorka skozi trg in tekmovalstvo za zlato kobulo. Kljub temu nam obetajo zanimiv program. V soboto dopoldne bo odbojarski turnir, zvečer pa bo pri Gasilskem domu kulturni program. Nastopili bodo člani Dramske skupine z veselo enodejanko in godba. SIP Sempeter pa bo zavrtel film o kmetijski mehanizaciji. V nedeljo dopoldne bo ekipno tekmovalstvo mladih zadružnikov za prehodni po-

kal. To tekmovalstvo je središčna točka Dneva hmeljarjev. Tekmovalci se pomerijo med eboj v opravljanju različnih opravil kot na primer pri obiranju hmelja, spoznavanju škodljivih rastlin itd. V nedeljo popoldne bo predstavitev letošnje hmeljarske starešine s spremljevalkami. Poleg tega bo tudi otvoritev braslovške transverzale. Goste pa bo zabaval eden izmed znanih slovenskih humoristov. Z organiziranjem Dneva hmeljarjev je imel pripravljani odbor veliko težav, ker ni bilo dovolj denarja. Na pomoč jim je priskočil Hmezd Zalec, ki je pokrovitelj srečanja.

H. P.

SAMOUPRAVNA PRAKSA

ŠE BOLJ ŽIVO!

Analiza v krajevnih skupnostih

Samoupravnemu življenju krajevnih skupnosti daje najmočnejši utrip delovanje krajevnih organizacij Socialistične zveze. To dokazuje tudi celjska analiza o samoupravnem in družbenoekonomskem položaju krajevnih skupnosti za minulo obdobje. Čeprav število zasedanj krajevnih konferenc ne more biti merilo, ali je Socialistična zveza na terenu delala dobro, pa se bodo morali v nekaterih krajevnih skupnostih le zamisliti nad oceno dejavnosti družbenopolitičnih organizacij. To ne velja samo za Socialistično zvezo. Pregled, kolikokrat se sestajajo krajevne konference, kolikokrat izvršni odbori, ali se že uveljavljajo območni odbori krajevnih organizacij, sekcije in druge oblike dela, bi lahko glede na statistične podatke zavedel. Bistveno je vendarle vprašanje, da so se občani na terenu sestajali zaradi živih, perečih družbenih vprašanj, ali se je torej Socialistična zveza odzivala na vsakodnevne krajevne probleme. Toda kljub temu ni mogoče spregledati podatka, da se krajevne konference previloma sestajajo le dvakrat na leto.

Z uvedbo letnih programskih konferenc se bo delo Socialistične zveze bogatilo. Narobe pa bi bilo, če bi zdaj pozabili, da se lahko konferenca med letom vseeno večkrat sestane - interesna, problemska, delovna zasedanja se zdaj ne bi smela umakniti zamisli o letnih programskih konferencah. Kajti po podatkih, ki so na voljo, se tudi izvršni odbori krajevnih konferenc ne sestajajo ravno pogosto, - v povprečju pet do šestkrat letno. Ker ni poprejšnjih razprav na območnih odborih, prav tako pa se le počasi razvija sekcijsko delo, se delo Socialistične zveze preveč oziroma le na izvršni odbor. V nekaterih krajevnih skupnostih pa se dogaja celo to, da imajo skupna zasedanja izvršnega odbora in sveta skupščine krajevne skupnosti. V takih primerih se zamagljajo politično združevanje občanov, ki je neobhodno za pripravo raznih stališč in za odločanje v samoupravnih organih.

Politična dogajanja na Kosovem so potrdila, da je vloga Socialistične zveze nezaamenljiva. Sestajanje in odločanje samoupravnih organov na terenu dobijo pravo težo le, če je v različnih problemih odnosov, komunale, okolja, socialnega varstva, kulture in razvoja krajevnih skupnosti razpravljal Socialistična zveza. To je tudi pogoj, da Socialistična zveza uveljavlja dve osnovni nalogi: da pridejo na dan nasprotujoča si in različna stališča in da jih zblizu, poveže, ker bodo šele tako delegacije in samoupravni organi lahko dobro delali.

Politično združevanje, pogovarjanje in razmišljanje v krajevni skupnosti ne more nadomestiti noben samoupravni organ. Če delegacije v samoupravni interesni skupnosti in skupščini živijo osamljeno in nepovezano, kakor da jih ne zanimajo mnenja krajanov o raznovrstnih vprašanjih v predloženih gradivih, potem se s svojim delom ne morejo pohvaliti. Množičnost političnega dela in demokratične priprave stališč se ne da doseči le s sestajanjem enega foruma ali samoupravnega organa.

KOMENTAR

Dejstvo je, da smo v našem družbenem sistemu doobra razvili medsebojne odnose, ki se nekako najbolj učinkovito v javnosti manifestirajo z vidika solidarnosti. To smo kot družba vsi skupaj že nešteto potrdili ob najrazličnejših naravnih in drugih nesrečah. Človek nikoli ni ostal sam in bojažen, da bi v najtežjih trenutkih bil prepuščen sam sebi, je povsem zbledela iz naše zavesti.

Toda tudi solidarnost ima svoje meje, seveda pa so te postavljene v takem razmerju, v kolikšnem je dejanska teža bremena in tistega, ki naj bi ga nosil. Namen solidarnosti, torej pomoči takim imenovane širše družbene skupnosti pa je v tem, da bi to breme morala razbremeniti, ga olajšati. Tu pa se včasih med nami pričeno vzpostavljati odnosi, ki ne morejo omogočati

TUDI SOLIDARNOST IMA MEJE

enakopravno porazdelitev razbremenitve. Gre namreč za to, da bi posamezniki radi v vsakem primeru vse proložili na ramena družbe, zgodi pa se celo to, da to počnejo na nepošten način.

V zadnjem času smo imeli nekaj primerov, ko so požari ogrozili človeška življenja in gospodarska posloja. In ko si človek reši golo življenje, se prične ozirati tudi po materialnih dobrinah in mu kmalu postane žal, ker so uničene in po prvem tolažilnem stavku: »Vse je dobro, samo da smo živi«, prične razmišljati o tem, kako bi tudi v materialnem pogledu kar največ dobil nazaj. Tu pa se začnejo težave. Ljudje sicer priskočijo na pomoč, organizirajo obnovo, prispevajo v materialu, da o prostovoljnih urah na gradbiščih niti ne govorimo. Toda prizadeti se vse premalokrat vpraša, kaj je storil pred nesrečo (recimo požarom), za koliko je zavaroval svoje imetje. V zavarovalnici je vplačal nekaj starih milijonov, ko pa mu nesreča napravi razdejavanje (pa čeprav vnaprej sam dobro ve, kolikšna je lahko škoda ob morebitni nesreči) bi rad od družbe dobil nazaj celotno vrednost. Če je takšnih pojavov več v sorazmerno kratkem časovnem razdobju, prično med ljudmi celo krožiti novice, da je povzročanje nesreč namerno (podtikanje ognja ali kaj podobnega), pa se tudi ljudska solidarnost kaj kmalu prične spotikati ob spoznanju, da je treba tudi pri takih rečeh ohraniti hladno realnost razuma.

Dejstvo je namreč, da so ljudje vedno pripravljene pomagati vsakomur, če vidijo, da ga je stiska življenja ali nepredvidena nesreča postavila pred zid in si sam ne more učinkovito pomagati. Tudi drugi družbeni mehanizmi v krajevni skupnosti in po potrebi tudi v širšem merilu kaj hitro delujejo. Drugače pa je, če ljudje ne znajo sami vsak pri sebi pokazati pravo pripravljenost v obliki preventivnega ravnanja in dobre volje, da do hudega ne bi prišlo. Če kdo očitno ne kaže najprej svoje lastne skrbi zase, je ne sme pričakovati tudi od drugih.

D. MEDVED

VRTEC NA PEŠNICI

V jeseni bodo na Pešnici, v novem naselju v Sentjurju, pričeli graditi nov vrtec. Narekovale so ga potrebe, saj bo zaradi prostorske stiske tudi letos v šentjurskem vrtcu odklonjenih najmanj 70 otrok.

Nov, montažni objekt bo gradil Marles. V njem bo prostora za 7 oddelkov in kar je zelo pomembno, pridobili bodo 2 oddelka jasli. Sredstva za gradnjo bodo pritekala s strani skupnosti otroškega varstva, samoprispevka in s pomočjo kreditov investitorja. Investicijska vrednost je ocenjena na 20 milijonov dinarjev. Pri skupnosti otroškega varstva v Sentjurju so že imenovali gradbeni odbor.

MF

MARIJA BOŽIČEK

Prijeten nastop, topel sprejem, poslušaj ljudi - to so vse odlike humanega poklica, med katere spada vsekakor tudi delo socialnega delavca.

Je že tako, da so za tak poklic bolj ogrete ženske,

pravzaprav dekleta, ki morajo že v srednji šoli kazati določena nagnenja za to lepo, a težavno delo.

Tako se je tudi MARIJA BOŽIČKOVA, socialna delavka iz socialnega skrbstva v Šmarju, že kot gimnazijka navduševala za pomoč ljudem. Ko je opravila gimnazijo v Celju, osnovnošolske klopi pa je grela v Kozjem, od koder je doma in kamor se vedno še rada vrača, se je vpisala na višjo šolo za socialne delavce. Kaj kmalu je iz teorije prišla v prakso, ko se je pred štiri leti zaposlila v Šmarju. Spoznala je, da se teorija močno razlikuje od prakse, zlasti, ko je kar takoj zajadrala na teren, med ljudi.

Se zdaj gre rada s kolegicami na »teren«, ker je delo živahno in jo življenje, pa četudi se kaže v slabi luči, priteguje.

Sicer pa na skrbstvu skrbi za posvojitve, ukvarja se s skrbništvom, ima pravne poskuse in predzakonsko svetova-

OBRAZI

nje. Tudi tu se sreča z ljudmi in ta raznolikost dela ji prija. »Če delo opravljaš z veseljem, ni nikoli pretežko. In kakšno zadoščenje imaš pri tem! Ni mi žal, da sem izbrala tak poklic, Res, ni lahak. Terja veliko razumevanja, pa tudi trde roke.«

Res ne vem, kako Marijin glas lahko izreče hudo besedo, pa bo že držalo. Njen poklic ne potrebuje samo usmiljenja, kot bi kdo mislil, temveč temeljite premisleke in objektivnosti.

Če ji ostaja kaj časa (Marija je tudi mati triletnega sinka) pa ga porabi za prebiranje knjig, ki jih ima nadvse rada. Veliko rajši kot rože v domačem vrtu in smučanje pozimi.

ZDENKA STOPAR

METKA CELJE

INVALIDI NISO SAMI

Aktiv deluje že šest let, vodi ga Elza Golob

V tekstilni tovarni »Metka« Celje deluje eden najboljših aktivov invalidov v celjski občini.

Invalidnost je v tekstilnih tovarnah pogost pojav, saj je delo izredno naporno. Najpogostejša so obolenja sluha, vida, hrbtenice in živcev.

Aktiv je bil ustanovljen 1975. leta in šteje 30 invalidov II. kategorije, 37 invalidov III. kategorije, 20 članov pa je še brez odločbe. Vodja aktivna Elza Golob nam je povedala, da ima delovna organizacija veliko posluha za invalide delavce, vendar pomoč zaenkrat temelji predvsem na razumevanju. Primernih delovnih mest je premalo, poleg tega pa je delo še normirano. V štirih urah morajo doseči polovično normo zdravega delavca, kar pa povzroča nemalo težav in nerazumevanja med obratovodji in delavci.

Skrb za vsakega posameznika uspešno poteka v okviru dogovora s socialno in ka-

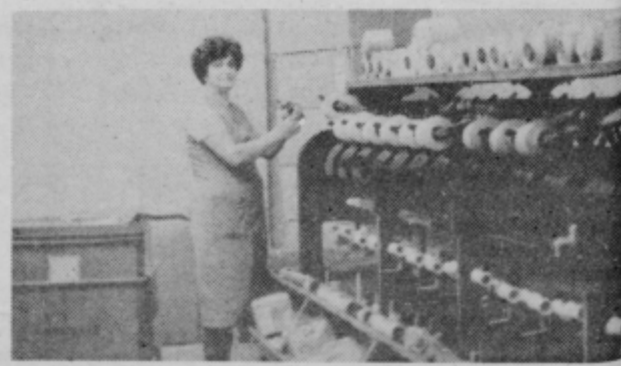
drovsko službo ter »Metko« samo. Usposabljanje invalidov v drugih delovnih organizacijah se ni dobro organizirano, delno tudi zaradi tega, ker invalidnost navadno nastopi v poznejših letih in bi bila premestitev dolgoletnega člana kolektiva v povsem novo okolje nehumana.

Aktiv organizira številne izlete, srečanja in prireditve z namenom, da bi invalide enakopravno vključili v normalno življenje. Elza Golob

pravi, da je sicer odnos med obolelimi in ostalimi delavci dober, čeprav še vedno obstajajo skupine, ki se nehu mano vedejo do invalidov.

Kljub temu, da je delovna organizacija Metka vredna posnemanja, bi tako kot vs ostale delovne organizacije morala predvsem spodbujati izvajanje ukrepov za znižanje obolenosti in invalidnosti.

SASA JAR

VINKO KOLENC

LETOS 3300 TON HMELJA

Črnega odkupa letos ne bo

Kakšna so predvidevanja o letošnji hmeljski letini in na sploh o problemih hmeljske proizvodnje, smo se pred kratkim pogovarjali s predsednikom poslovnega skupnosti za hmeljarstvo SR Slovenije inženirjem Vinkom Kolencem.

V. Kolenc: »Mislamo, da bo letošnja hmeljska letina povprečno dobra, sicer pa star izrek savinjskih hmeljarjev pravi, da avgust hmelj da ali pa ga vzame. Če bo vreme avgusta dobro, potem bomo uredili letošnji načrt 3300 ton hmelja. Letos imamo tudi večje obveznosti do domače pivovarniške industrije, saj ji moramo priskrbeti 1250 ton hmelja.«

NT: Kako pa se to pozna potem na našo pristojnost na zunanjih tržiščih?

V. Kolenc: »Glede na obveznosti do naše pivovarniške industrije bo treba količine hmelja za izvoz zmanjšati. Še slabše bi bilo, če bo pridelek manjši od 3300 ton. Skratka, kot kaže, bomo na tuje prodali 200 ton hmelja manj kot lansko leto.«

NT: Z večjo proizvodnjo hmelja bo mogoče tudi več izvažati. Kakšni so načrti do konca leta 1985?

V. Kolenc: »V poslovni skupnosti smo sprejeli srednjeročni plan in ga vnesli v vse republiške dokumente. Hmelj naj bi bil zasajen na površini 2600 hektarjev, kar pomeni, da bi lahko pridelali 4050 ton hmelja.«

NT: Lahko poveste kaj o cenah?

V. Kolenc: »Na izvršilnem odboru poslovne skupnosti smo sprejeli kalkulativno ce-

no. Gibala se bo med 200 in 210 dinarji za kilogram. To pa je spet odvisno od vrednosti posamezne valute, dodatne izvozne stimulacije, ki nam do danes še ni znano in od drugih stvari.«

NT: Kakšna pa je pravzaprav vloga poslovne skupnosti pri razvoju slovenskega hmeljarstva?

V. Kolenc: »Vsem slovenskim hmeljarjem zagotavlja ta skupnost enak razvoj. To je tudi bistvenega pomena, saj vemo, kako je bilo v časih pred vojno in kako je drugod v svetu. Posamezni proizvajalci so ustvarili določeno ceno in kdor ni bil zajet sem, je hmelj pač prodajal po svoje, odvisno od situacije, kakršna je bila. Marsikdaj je lahko bilo to za hmeljarje usodno.«

NT: Lani so bili primeri črnega odkupa hmelja. Bo tudi letos tako?

V. Kolenc: »Te zadeve bo treba v poslovni skupnosti urediti. Problem imamo samo še s Kmetijsko zadruzo Celje, ki še ni povedala svojega mnenja. Ostala dva kršitelja sporazuma iz lanskega leta pa sta se izrekla za organizirano in skupno prodajo hmelja.«

JANEZ VEDENIK

Tu vidimo mlade Celjane in njihove vodje, med njimi pa so tudi tri sestre Ivanke Uranjekove: Nada Drapšin, Tinka Zupanc in Marija Uranjek.

MLADI CELJANI PO POTEH SPOMINOV

NIKOLI POZABLJENO!

Tudi počitnice so lahko poučne

V četrtek, 30. julija je minilo 40 let, odkar so padle prve žrtve iz vrst mladih aktivistov osvobodilne fronte na Slovenskem. V spomin na ta dogodek je mala četa celjskih pionirjev šla na enodnevno ekskurzijo. Obiskali so spomenik Ivanke Uranjekove pri osnovni šoli v Krškem, nato so šli na kraj, kjer so aktivisti padli pod streli sovražnikovih pušk.

Pot so pionirji nadaljevali

v Kumrovec, kjer so si ogledali rojstno hišo tovariša Tita, v Trebčah pa so obiskali rojstno hišo Marije Broz. Izlet so zaključili z ogledom osnovne šole v Podčetrtku.

Pionirje sta na izletu spremljali tudi Marija Uranjekova, sestra padle Ivanke in Marica Frece, nosilka spomenice iz leta 1941.

Ta enodnevni izlet so organizirala društva zveze prijateljev mladine iz krajevnih skupnosti Otok, Slavko Slander in Savinja iz Celja. Zbrali so za cel avtobus otrok, ki so jih spremljali člani društva prijateljev mladine in pedagogi. Namen izleta pa je bil počastiti spomine na padle skojevce, obenem pa je društvo prijateljev mladine iz teh krajevnih skupnosti želelo popestriti počitniški čas pionirjev, ki te poletne dni v glavnem preživljajo doma na dvorišču, baze ali igrišču. Ta izlet je pokazal, kako potrebne in koristne so take akcije, kjer otroci pod organiziranim strokovnim vodstvom lahko tudi med počitnicami pridobijo nekaj novega znanja in zanimivo preživijo dan v krogu svojih vrstnikov.

Zato ta akcija ne bo ostala edina. Na omenjenih društvih že razmišljajo o novih enodnevnih ali dvodnevnih izletih, za katere bodo poskušale pritegniti k sodelovanju še druge krajevnostne skupnosti.

Potem ko so pionirji položili venec in prižgali štirideset svečk na spomeniku Ivanki Uranjekovi in drugim padlim tovarišem, so se napotili v gozdček v Dobravi, na mesto, kjer je bila ustreljena prva skupina aktivistov osvobodilne fronte. Na spominski slovesnosti je govoril Ivan Sidenič-Zan, sledila je recitacija celjske pionirke. Potem ko so postavili vence in prižgali svečke, je mlada četa nadaljevala pot proti Kumrovcu.

SLOVENCIZ OFFENBACHA SE ZAHVALJUJEJO ŠENTJURČANOM!

11. julija 1981 smo se Slovenci iz Offenbacha zbrali pri OŠ Franja Malgaja v Sentjurju. Naš namen je bil, da obiščemo partizansko Resevno in grob Cvetke Jerinove ter Dušana Laha. Pred solo nas je pozdravil pomočnik ravnatelja tovariš Jan. Tovariš Rauter nam je spregovoril o zgodovini Šentjurja, o borbeni poti Kozjanskega odreda in o borbah na Resevni. Učenci osnovne šole pa so nam pripravili lep program in nam v spomin podarili lepo sliko partizanske kurirja.

Izpred OŠ Franja Malgaja smo krenili na Resevno, kjer je pri spomeniku na Resevni spregovoril tovariš Borovnik. Njegove besede so vsakemu izmed nas orosile oko. Mladinci iz Šentjurja pa so nam pripravili lep kulturni program. Po programu smo položili šopek cvetja k spomeniku in prižgali svečko. Nato smo se napotili proti planinskemu domu na Resevni, kjer smo bili postreženi z dišečim golažem in domačo kapljico. Iz naših grl pa je zadonela lepa slovenska pesem.

Srečanje Slovencev iz Offenbacha je bilo za vse nas nepozabno.

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam pripravili to neposredno srečanje. Vračamo se v Offenbach, vendar bomo še dolgo časa obujali spomine in se veselili prihodnega srečanja.

TAKŠNA JE NAŠA TOVARIŠICA DRAGICA!

Utrujena, vendar srečna, je za trenutek prisledla k naši mizi, ki je bila obložena z domačimi dobrotami. Za njo je bil velik dan. Zaključek šolskega leta 1980/81. Učenci slovenskega dopolnilnega pouka iz Frankfurta in Offenbacha ob Maini so pripravili lep spored. Zagrli so nam igrice »Dežela Ciribu«. Mnogo recitacij je bilo. Kako lepo so zvenele pesmi iz teh mladih slovenskih grl. Najboljšim varčevalcem LB so bile dodeljene nagrade, najmarljivejši učenci pa so dobili izredne pohvale. Tudi NJE nismo pozabili. Otroci so ji poklonili cvetje in darilce v spomin ter se ji zahvalili za trud in potrpežljivost. Bila je presenečena in ganjena do solz. Vsi smo videli, kako se premaguje, da jo občutki ne bi izdali. Zbrala je vso moč, stopila k mikrofonu in rekla: »Hvala starši!« Obrnila se je proti otrokom, ki so jo že čakali kot piščančki in zapeli so pesem Jugoslavija.

V mojih ušesih pa ni zvenela samo pesem, ampak tudi NJENI besedi. »Hvala starši.« Kako skromna in hvaležna je, sem si mislila, pa tudi vem, da je takšna. Prenekatera slovenska prireditelj tu v Frankfurtu bi brez slovenskih šolskih otrok sploh ne uspela. Toda kaj pa bi naši otroci brez tovarišice Dragice? Kdo bi jih učil slovensko pisati in brati? Kdo bi jih naučil vseh teh pesmi in recitacij, s katerimi nas tu v tujini razveseljujejo in jim tako ponosni zaploskamo?

Vse to smo prepustili naši Dragici, ki mora večkrat uporabljati celo nemško besedo, da je otrokom slovenski jezik bolj razumljiv. NJEJ, ki ne izgublja besed v samohvali, ki zna reči tudi prosim in ne samo moraš. NJEJ, ki žrtvuje še svoj prosti čas, za naš mladi rod in domovino in NJEJ, ki razume te male, kot bi bila njihova mati.

To je naša draga učiteljica slovenskega dopolnilnega pouka v Frankfurtu, Offenbachu in Darmstadtu Dragica Nunčić-Turk. Naj te vrstice povedo, kako jo spoštujemo, občudujemo in imamo radi.

Hvala tovarišica Dragica!

KAROLINA ROZMAN

V Trebčah so si pionirji ogledali rojstno hišo Marije Broz

POGLED V SVET S kovinotehno

UMOR V BRUSLJU

Ker so vlade že zdavnaj spoznale, da morajo biti - ne glede na to, ali se gleda prijazno ali pisano - med seboj v kolikor toliko normalnih stikih, so se že tudi kar zgodaj v zgodovini meddržavnih odnosov sporazumele o položaju diplomatov, odposlancev ene države pri drugi. Tako je nastal splet mednarodno veljavnih predpisov o vsem tistem, čemur pravimo diplomatska imuniteta. Prva zapoved med temi opravili seveda je, da predstavniki tuje države niso telasno ogroženi. Z drugimi besedami: vlada gostiteljica stori vse, da so diplomatski uslužbenci katere koli države, s katero ima diplomatske odnose, zavarovani pred telesnimi napadi, nadlegovanjem - da o umorih ne govorimo.

Kaže, da je zdaj v Evropi Belgija izjema kar zadeva gornja pravila normalnega vedenja do diplomatskih predstavnikov.

Umor računovodje jugoslovanskega veleposlaništva v Bruslju, Stojana Djerića in napada na uslužbenca veleposlaništva Republike Zuko, ki so ga ranili, pa ni osamljen primer take - milo in neustrezno rečeno - pomanjkljive skrbi za jugoslovanske predstavnike.

Kronika zadnjih mesecev je namreč polna napadov na Jugoslovane v Belgiji,

na njihove klube, na njihove diplomatske predstavnike.

Belgijska vlada se sicer opravičuje, ne more pa prepričljivo dokazati, da je storila vse, kar bi bila mogla, za zaščito jugoslovanskih državljanov in imetja. Dejstvo je namreč, da je belgijska prestolnica Bruselj postala nekakšno evropska centrala protijugoslovanskih skupin in skupin, katerih dejavnost sega od hujške propagande do čiste

Piše: JOŽE ŠIRCELJ

ga teorizma, do poskusov umora in zdaj - tudi do umora. Bruselj je nedvomno zdaj največje središče emigrantskega podzemlja, pristašev raznih »ideologij« in »političnih programov«, naperjenih zoper SFRJ - ustašev, albanskih iredentistov in drugih. Kaže, da je takih protijugoslovanskih skupin in skupin najmanj petnajst.

Belgijska prestolnica pa ni samo središče antijugoslovanskih terorističnih in podobnih skupin pa skupin, marveč v marsičem tudi središče mednarodnega terorizma v Evropi. Za povrh je Bruselj tudi v obveščevalnem pogledu sila zani-

miv, saj sta tam sodeža Atlantskega pakta in Evropske skupnosti. Zato ni samo dovtip, če kdo reče, da v tem vele mestu »pride največ vohunov na kvadratni meter« na svetu.

Visoki predstavniki belgijske vlade so se doslej medlo oparjavili in obljubljali ukrepe. Zdaj - ko je prišlo celo do umora uslužbenca jugoslovanskega veleposlaništva, potem ko sta bila pred časom hudo ranjena dva člana veleposlaništva - belgijski predstavniki obljublajo temeljito preiskavo in ne povsem opredeljene »ukrepe«.

Dogodki zadnjega časa so nedvomno pokazali, da je mogoče protijugoslovanski terorizem zatreti, če imajo pristojne oblasti politično voljo, da to store. Belgijski vladi za zglede in poduk, kako je to mogoče storiti, ni treba iti daleč. Lahko povpraša uradne predstavnike ZR Nemčije ali ZDA.

Če pa politične volje ni, potlej se vrste izgovori, bolj ali manj medla opravičila in ne povsem neprepričljiva zagotovila.

Upajmo, da je umor Stojana Djerića izbil sodo dno in da bo belgijska vlada ukrepala odločno, temeljito in tako tudi odstranila madež brezbrčnosti (ali kar je že to bilo), ki se je je oprijel kar zadeva strpnost do protijugoslovanskega terorizma.

ŠMARJE PRI JELŠAH

MANJ VOZNIŠKIH IZPITOV

Po številu na predzadnjem mestu v Sloveniji

Samo poučevanje kandidatov za voznike motornih vozil se v šmarski občini ni bistveno spremenilo v primerjavi s prejšnjimi leti in tudi ne opravljanje voznških izpitov, močno pa so se spremenile razmere, ki kažejo na upadanje interesa občanov za opravljanje voznških izpitov, kar je seveda pogojeno z velikimi denarnimi izdatki.

Odstotek porasta števila registriranih motornih vozil v šmarski občini je bil v lanskem letu komaj 3,4, kar je občutno manj kot v prejšnjih letih. To je tudi podatek, ki postavlja šmarsko občino na predzadnje mesto v Sloveniji, saj je za njo le še idrijska občina z dvema odstotkoma. V precejšnjem upadanju je tudi število kandidatov za voznike motornih in drugih vozil, kar je glede na zmanjšano kupno moč za nabavo vozila in višje cene moto ur tudi razumljivo.

To so podatki, ki jih je na eni od svojih zadnjih sej obravnaval šmarski izvršni svet. V poročilu, ki ga je pripravil oddelek za notranje zadeve, je tudi omenjeno, da je na območju šmarske občine registrirana le ena avto šola, ki deluje pri združenju soferjev in avtomehaničkov v

Rogaški Slatini. Avto šola, ki je imela značaj občasne avto šole pri Avto moto društvu v Bistrici ob Sotli pa ne deluje več, ker ni dovolj kandidatov. V šmarski občini menijo, da lahko ena avto šola zadosti potrebam v občini. Tu namreč občasno deluje tudi avto šola pri AMD Slavko Šlander iz Celja, ki je registrirana za delovanje na celjskem območju. Pri avto šoli v Rogški Slatini so redno zaposleni štirje inštruktorji, honorarno pa eden. Šola pa nima vodje, zato nastajajo organizacijski zapleti in težave. Slaba organizacija dela, neurejeni medsebojni odnosi med inštruktorji in slabo znanje kandidatov, je primumo izpitno komisijo, da je

nekajkrat zavrnila kandidata, ker niso imeli nočne vožnje, tudi ne voženj na odprti cesti. Mnogo bolje kaže praktično poučevanje kandidatov za voznike kmetijskih strojev.

Lani je delalo izpit 350 kandidatov, uspešno ga je opravilo 128 kandidatov, kar se ujema s povprečjem v Sloveniji. Med 89 kandidati za vožnjo traktorja je izpit opravilo 52 kandidatov ali 58%, za voznike motornih vozil pa od 261 kandidatov le 91 ali 34% - v prvem poskusu pa samo 24%.

Vseh voznikov motornih vozil je v šmarski občini preko 7300.

D. M.

PRAZNIK V LOKI PRI ŠUSMU

V Loki pri Zusmu bodo 9. avgusta počastili svoj krajevni praznik kot spomin na uničenje žandarmerijske postojanke v tem kraju. Za to srečanje pripravljajo kulturni program, v katerem bodo poleg domačih mladincev in pionirjev nastopili še pevci iz Slivnice in godba na pihala iz Sentjurja.

Ob tej priložnosti bodo postavili temeljni kamen za novo orodjarnico za potrebe delovanja gasilske enote v Dobrini. Najzaslužnejšim krajanom bodo podelili priznanja za njihovo aktivno delo v krajevni skupnosti.

MP

BOJANI NAMESTO STISKA ROKE

Bojana. Stisnil bi ti roko in ti z veseljem obrazom čestital za uspešno opravljen izpit iz ... Toda, tudi v predsedstvu mladinske organizacije Pedagoške akademije, kot v našem celotnem kolektivu je globoko odjeknila žalostna vest o tragično preminuli prijateljici in studentki I. letnika Bojani Emeršič.

Z njeno smrtjo nismo izgubili le študentke, ki je uspešno opravljala izpite, ampak smo izgubili mnogo več. Mnogo več pa je v tem, da smo izgubili aktivno članico našega predsedstva, pa tudi v OO ZK bo njeno odsotnost težko nadomestiti.

Že takoj ob prihodu v naš kolektiv nam je dala vedeti, da se le z delom in pridnimi rokami da kaj doseči, zato smo jo izvolili v predsedstvo, kot referenta za idejnopolično delo. V zimskih mesecih se je udeležila seminarja, ki ga je pripravila Univerzitetna konferenca ZSMS Maribor, o položaju in vlogi mladih pri graditvi našega sistema socialističnega samoupravljanja, s katerega se je vrnila polna nazorov in novih vzpodbud, ki nam jih je ob raznih priložnostih posredovala. Njen veder in nasmejan obraz pa je omogočal, da smo se nanjo obračali tudi takrat, ko smo prirejali proslave ali ko smo bili njene pomoči potrebni in Bojana ni nikoli rekla ne. Vedno je bila pripravljena pomagati in vemo, da bi tako bilo tudi v bodoče, če bi bila med nami, zato te bomo toliko bolj pogrešali.

Za predsedstvo
OO ZSMS PA Celje
VLADO MAROT

BRIGADIRJI NE LE DOMA - PO VSEJ DOMOVINI SO RASLI ŽULJI

ŠMARJE PRI JELŠAH: NA TRASAH PO FRUŠKI GORI

Te dni se je z delovne akcije vrnila tudi Mladinska delovna brigada 14. divizije, katero je sestavljalo petdeset brigadirjev iz šmarske občine in trije brigadirji iz pobratene občine Arilje iz Srbije. Delali so na različnih trasah v Fruški gori; njihovo delo pa je obsegalo okopavanje borovih sadik, košenje trave, izkop za ceste v nacionalnem parku Fruška gora, urejanje savskih nasipov in drugo.

Brigadirsko naselje Fruškogorskega partizanskega oddela je bilo ustanovljeno leta 1972, obnovljeno pa lansko leto. V drugi izmeni je bilo kar osem brigad iz različnih krajev Jugoslavije in brigadi iz Nemške demokratične republike in Madžarske.

Delovni dan v naselju se je začel z zbujanjem ob štirih, na trasi pa so deali šest ur, na udarni dan pa osem ur.

Zelo pestri so bili popoldnevi, ko so brigade tekmovali v različnih športnih panogah. Tu so brigadirke šmarske brigade zasedle prvo mesto v košarki in rokometu ter drugo v šahu in namiznem tenisu. V popoldanskem času so brigadirji lahko obiskovali razne krožke, na primer foto krožek, radijski, novinarski ipd. Opravili so lahko tudi izpit iz cestno prometnih predpisov za mopede in traktorje.

Po večerji je sledil kulturni program, ki ga je vsak večer pripravljala druga brigada. Včasih so priredili disco ples ali pa organizirali gostovanje katere od številnih mladih glasbenih skupin.

Tedensko so izhajali tudi bilteni in stenski časopisi, ki so brigadirje seznanjali z resnimi in malo manj resnimi dogodki iz brigadirskega življenja.

Seveda čisto gladko ni šlo. Brigadirji iz Šmarja so na primer imeli le eno brigadir-

sko majico, ki jim jo je podaril pokrovitelj TOZD Slovin Vital Mestinje. Ostali brigadirji so imeli celo po osem majic. Brigadirji morajo nositi vedno isto uniformo, torej je bilo pranja kar precej. V Vojvodini mladinsko delovno akcijo financirajo investitorji in ne tako kot pri nas, kjer je potrebno poiskati pokrovitelja. Občine dajo brigadirjem na razpolago vse potrebno od zdravil, športne opreme, enakih majic do potrošnega materiala in nekaj dinarjev za »priboljšek«. Povrh vsega pa te brigadirje pogosto obiskujejo predstavniki občin in delovnih organizacij in jim vsak prinese še kakšno darilo.

Seveda so še druge stvari, ki razlikujejo brigade med seboj, je pa prav gotovo v vsaki brigadi doseženo tisto pravo sožitje in vzdušje med mladimi, ki je temelj bratstva in enotnosti med našimi narodi in narodnostmi.

VVE

ODMEVI, POGLEDI, STALIŠČA

SHANKARJEVE NAGRADE V PRAVIH ROKAH, POT DO NAGRAJENCEV ALI KJE SE ZATIKA?

V Celju na Zvezi prijateljev mladine niso uspeli zbrati vseh nagrajencev Shankarjeve nagrade na slovesni podelitvi, niti učiteljev likovne vzgoje, oh, še njihovih imen ne. O učiteljih likovne vzgoje na celjskem območju in njihovem deležu pri razvoju likovne kulture mladih, lahko zberemo podatke na Zavodu za šolstvo OE Celje, na Združeni osnovni šoli, na posameznih šolah in v aktivu učiteljev likovne vzgoje. Podatke, ki jih niso mogli zbrati, bi z veseljem napisali tudi učitelji likovne vzgoje sami, če bi jih o tem pravočasno obvestili. Tako pa so nekateri nagrajenci in učitelji likovne vzgoje o slovesni podelitvi, ki jo je organizirala Zveza prijateljev mladine Celje, prebrali v Novem tedniku.

Zveza prijateljev mladine Celje je organizirala in usmerjala akcijo sodelovanja na Shankarjevem mednarodnem slikarskem tekmovanju otrok vsega sveta v New Delhiju. Od časa, ko so šole, učitelji likovne vzgoje in posamezni učenci dobili obvestila o nagradah in priznanjih, je bilo vendarle dovolj dolgo, da bi do delne slovesne podelitve lahko zbrali podatke po osnovnih šolah.

Vabila za sodelovanje na Shankarje-

vem mednarodnem slikarskem tekmovanju otrok dobivajo šole, ki uspešno sodelujejo na tem tekmovanju že več let, neposredno od organizatorja tekmovanja iz New Delhija in ne samo s posredovanjem Zveze prijateljev mladine.

Morda bi lahko Zveza prijateljev mladine poizvedela o večjih ustvarjalnih uspehih učencev in njihovih učiteljev na likovnem področju na delovnih srečanjih mladih slikarjev, kiparjev v slovenskem, jugoslovanskem in mednarodnem prostoru. Nagrade? Priznanja? Organizacija prve kiparske kolonije v glini in sodelovanje osnovne šole Franja Vrnčič in Opekarne Ljubecna, ki so se je udeležile vse celjske šole, povabljenе šole in mladi likovniki iz pobratene Čuprije. Forma, viva na osnovni šoli Frana Roša. Uspešno sodelovanje na republiških, zveznih in mednarodnih razstavah. Nagrade? Priznanja? Samostojne likovne razstave šol v Pionirskem domu, hotelu Dobrna v Dobrni, muzeju NOB Celje.

O bogastvo otroškega likovnega ustvarjanja! Toda tudi veliko in občutljivo delo učiteljev likovne vzgoje.

MILENA DOMINIQUE REŠČIČ

MDB »MILOŠ ZIDANŠEK« IZ ŠENTJURJA V POSOČJU

V II. izmeni Zvezne mladinske delovne akcije Posočje 81 je MDB Miloš Zidanšek opravičila svoje poslanstvo. Mladinci - brigadirji so se resno zavedali, da morajo prispevati svoj delež k hitrejšemu razvoju Tolminskega področja, še pose-

bej zato, ker so pred leti v domačem kraju preživeli isto, tragedijo. Zavedali so se, da stotine brigadirjev iz vse Jugoslavije v istem trenutku gradi Kozjansko.

Brigada je bila pred odhodom dobro pripravljena, kar se je odražalo tudi v redu in disciplini na sami akciji. Pohvalno je to, da nihče od brigadirjev ni napravil disci-

plinskega prekrška, še več, pomagali so jih odklanjati.

Brigada je na področju dela na trasi dosegla vsa priznanja. Postala je dvakrat udarna na udarni dan in udarna na izredni udarni dan. Na področju interesnih dejavnosti pa je dobila priznanje.

Brigadirji so bili zadovoljni in na zaključku v Šentjurju so si obljubili, da se čez leto večkrat sestanejo, da med svoje vrste povabijo še druge mladince in da naslednje leto dosežejo še boljše rezultate.

LAŠKO: PRVIČ POPOLNA BRIGADA

V soboto se je z mladinske delovne akcije Posočje '81 vrnila laška brigada Ilija Badovinac. Brigadirji so dosegli izredne delovne uspehe, saj so osvojili najvišje priznanje Trak akcije in vse možne pohvale za interesne dejavnosti. Poleg Planinske brigade in brigade 3. julij iz Hrastnika so bili najboljši.

Enainštirideset brigadirjev, od tega je bilo največ dijakov, so opravljali dela na izgradnji vodovoda v okolici Tolmina, komandant Marjan Obrez in traser Marjan Salobir pa sta prejela zlato znač-

ko Tolmina. Delo na trasi, ki je bila razdeljena na štiri težavnostne stopnje, je bilo težko. Ponekod so naleteli celo na živo skalo, kjer je bila potrebna uporaba kompresorja, drugače pa so vsa dela opravljali ročno.

V brigadi je bilo veliko medsebojnega razumevanja in pomoči. Prejeli so kar dvanajst udarniških značk in enajst pohval.

Laško je prvič organiziralo popolno delovno brigado, ki pa jim je lahko s svojo lepo delovno zmago v ponos in veselje.

SASA JARH

PONIKVA PRI ŽALCU

PO NOVI CESTI

9. avgusta krajevni praznik

Krajevna skupnost Ponikva v žalski občini slavi svoj krajevni praznik letos četrty. Slavijo ga v spomin na 30. julij 1941, ko je okupator izselil v taborišča 18 krajanov. Letošnje praznovanje bo v nedeljo 9. avgusta, najprej bo pohod krajanov iz Ponikve na Marof, kjer bo tudi osrednja slovesnost. Otvorili bodo novo cesto Studenec-Marof v dolžini nekaj več kot 2 kilometra in asfaltirani odsek ceste proti pokopališču, ter križišče in avtobusno postajališče na Studencih. Za to krajevno skupnost je to veliko opravljenega dela, o tem pa nam je predsednik sveta KS Ponikva Milan Vasle povedal: »Za vsa opravljena dela so krajan naredili več kot tisoč prostovoljnih ur in prispevali tudi denar. Pri tem nam je pomagala tudi Samoupravna interesna komunalna skupnost Žalec in GG Celje. Pri nas je kadar gre za sredstva bolj težko, saj nimamo nobene organizacije združe-

nega dela, le dvoje gostišč. Naše želje zato niso nič manjše saj želimo doseči tak družbeni standard kot ga imajo druge krajevne skupnosti. V bližnji prihodnosti bi radi zgradili vodovod. Dela so se že pričela in upamo da bomo kmalu dobili vodo.«

T. TAVČAR

LJUBEČNA: SKRB ZA DELAVCA

V delovni organizaciji Ljubečna iz leta v leto posvečajo večjo skrb aktivnemu odmoru in rekreaciji svojih delavcev. Tako so v zadnjih letih kupili več kamp prikolic. Zgradili pa so si tudi brunarico na Rogli. Ves čas imajo »svoje počitniške kapacitete« tudi izkoriščene.

Zato razmišljajo o nakupu novih počitniških prikolic. Letoš so jih postavili v različne kraje na istrski obali. Z njihovo postavitvijo so člani kolektiva zadovoljni saj so postavljene v dobro opremljenih in vzdrževanih kampih. Vendar aktivnost te delovne organizacije ni samo v počitnikovanju. Že nekaj let nazaj se delavci te organizacije aktivno vključujejo tudi v organizirane oblike rekreacije, ki tečejo v občini. Vse to prispeva k učinkovitosti in zadovoljstvu zaposlenih.

Zato tudi ni čudno, da se delovna organizacija Ljubečna že nekaj časa uvršča med najuspešnejše v občini.

M. BRECL

JUBILEJ ŠLANDROVCEV

PRVA BRIGADA ŠTAJERCEV

Z ukazom Glavnega štaba NOV in PO Slovenije sta komandant Franc Rozman-Stane in politični komesar Boris Kidrič-Peter julija 1943 ukazala ustanoviti prvo štajersko brigado, kot večjo redno vojaško enoto.

Brigada, ki je bila sestavljena iz zasavskega, savinjskega in kamniškega bataljona, je bila ustanovljena 6. avgusta 1943 na pobočju Soke nad vasjo Gaberje. Ob ustanovitvi je štela 750 borcev, poveljevala pa sta ji Janek Sekirnik-Simon in Mitja

Ribičič-Ciril. Brigada je dobila ime po revolucionarju in narodnem heroju Slavku Šlandru. Bila je vključena v okvir II. divizije in dobila zapovrstno številko g. slovenske brigade.

Brigada se je pred kapitulacijo Italije premaknila na Dolenjsko in je 10. septembra zavzela Novo mesto, kjer je razorožila italijansko posadko in se do zob oborožila, saj je bilo med njimi poprej okoli 400 neoboroženih prostovoljcev in mobilizirancev. Z Dolenjskega se je brigada

vrnila na Štajersko, kjer je oktobra 1943 zapovrstjo napadala nemške postojanke, kot so bile v Rečici ob Savinji, Šmartnem ob Dreti, Novi Štifti. Vmes je operirala do Save, kjer je rušila komunikacije, predvsem železnice.

V hudih bojih je brigada pretolkla zimo na širšem območju, vse tja do Koroške in v prvi polovici marca 1944 z napadom na Šmartno in Bočno pomagala enotam XIV. divizije. Julija 1944 je brigada skupaj z Zidanškovo

po bojih v Moravski dolini podvzela ofenzivo za osvoboditev Zgornje Savinjske doline in ko so za zavzetjem Ljubnega in Luč v bojih za vsako hišo zajeli veliko sovražnih vojakov in pridobili velik vojni plen v orožju.

Operativno območje brigade je segalo od Kranja na zahodu do Zidanega mosta na jugovzhodu in vse tja do Pohorja na severu. Šlandrovci so po osvoboditvi celotne Zgornje Savinjske doline, ko je bila dvanajsturni boj za Mozirje, razširila svoje bojno delovanje tudi na Savinjsko dolino, vse tja do Braslovč, na severu pa v Šaleško dolino.

Oktobra 1944 se je brigada spet pomaknila na Dolenjsko, sodelovala pri uničenju postojank v Višnji gori, Laščah, Ribnici, Kočevju in drugih, se bila po vsej Dolenjski, zlasti okoli Žužemberka. Na Štajersko se je vrnila na zimo in se tako vplela v boje, ko je sovražnik decembra 1944 pričel očiščevalno ofenzivo proti osvobojenemu ozemlju.

Šlandrova brigada je 9. maja osvobodila Celje, nato pa z Zidanški in Bračičevci pohitela k Dravi, da bi preprečili bandam nekaznovan pobeg z jugoslovanskih tal. 14. maja so prodrli do Lipnice, a so se morali vrniti s Koroške ter se z ostalimi brigadami XIV. divizije po končani vojni premestila v Vojvodino.

6. avgusta letos se Šlandrovci srečujejo v Celju, kjer bodo skupaj z enoto JLA, ki prenaša tradicije proslavljene brigade, slavili 38. obletnico ustanovitve te enote. Ob tej priložnosti ji bo dodeljen tudi domicil Celja.

KOMENTAR

Ko pišemo naslednje vrstice, se nam ne vsiljuje prispevka o zgodbi o ježu in lisici, temveč je zgodba natanko ista, le da v njej nastopajo ljudje.

Na eni strani upokojenka in invalidka prve kategorije MARIJA LOPERT iz cinkarniške poti v Celju ter LIDIJA POŠAK (upajmo, da smo njen priimek pravilno zapisali, ker je bila Marija Lopert ob pripovedovanju tako prizadeta, da je težko izgovarjala besede), katero je Marija vzela k sebi, zato ker se ji je smilila. To je bilo 22. junija, ko se je Lidija Pošak iz samo njej znanega vzroka odselila od svoje družine ter se priselila k Mariji Lopert, zaposlena pa je v celjski Cinkarni. Mariji je to bilo skraja prav in če bi se ujemali, bi kasneje sklenila z Lidijo podnajemniško pogodbo.

NESRAMNOST BREZ MEJA

Medtem pa je Marijo, ki ima skupaj z invalidnino 4000 dinarjev mesečnih dohodkov, zadela kap. Že petič po vrsti in odpeljali so jo v bolnišnico. Z Lidijo sta se zmenili, da mora v stanovanju pustiti vse tako kot je bilo.

Marija je bila pet tednov v bolnišnici, v tem času pa je »lisica« Lidija ukrepala po svoje. Iz Marijinega stanovanja v Cinkarniški poti 12, je znosila vse, kar je imela Marija v stanovanju, v klet in v njem namestila svoje stvari. Ko se je Marija vrnila po petih tednih iz bolnišnice, jo je zadel pravi šok. Njene stvari v kleti, Lidijine v njenem stanovanju. Medtem pa je slednja odšla z otrokoma na morje, kjer se nastavlja sončnim žarkom in pritajeno smeji, kako je prelisičila prijateljico in usmiljeno ženo Marijo.

Marija zdaj lahko zahaja v svoje stanovanje, a v njej so tuje stvari, zato se raje zadržuje pri sorodniku v Libojah. Vsa nemočna je prišla v naše uredništvo, kjer smo njeno zgodbo lahko samo zapisali, reševati pa jo bodo morali drugi. Tako na stanovanjski skupnosti, kot tudi v Cinkarni, kjer je zaposlena Lidija Pošak.

Mariji Lopert ne bo težko dokazati pravice, a pot do nje je za njo težka, ker je invalidka in sama z muko in jokom ureja te stvari. Ravno to brezmočnost pa je izkoristila Lidija Pošak ter jo izrinila iz njenega stanovanja. Upajmo, da imajo pota pravice tudi bližnjice, ljudje, ki bodo to reševali, pa srce, da se bo zgodba o ježu in lisici enkrat rešila v prid tistega, na kateri strani je pravica in to v najkrajšem času.

ZDENKA STOPAR

V BESEDI IN SLIKI

POČITNICE TEKSTILCEV

Delavci tekstilne tovarne iz Prebolda lahko letos letujejo tudi v svojem počitniškem domu v Biogradu na moru. Več kot dvesto pa jih bo dopust preživel tudi v počitniškem domu v Piranu, ki je zares lepo urejen. Za dobro počutje skrbijo prizadevne kuharice, ki jih vidimo na tej sliki. Gostje so z njimi, predvsem pa z njihovo prijaznostjo in dobro kuho, tudi letos zadovoljni. Pa naj bo še tale spominski posnetek ena izmed oblik pohvale zanje!

JANEZ VEDENIK

ČRPALKA V BISTRICI OB SOTLI

Težko pričakovana bencinska črpalka v Bistrici ob Sotli že raste. Krajanje so jo čakali nekaj let, njena učinkovitost pa se bo najbolj pokazala v sklopu spominskega parka Kumrovec-Trebeče, saj je najbližja črpalka bila v Kumrovcu z majhnimi zmogljivostmi, nekoliko bolje je v zadnjem času, ko je Petrol postavil tudi novo črpalko v Kozjem. Dela na črpalci gredo h koncu, urejujejo tudi okolico, tako da bo otvoritev neke v septembru mesecu.

D. M.

PREBOLDSKI OTROCI V PIRANU

Otroci iz Prebolda so tudi letos letovali v Piranu. Letos že dvanajsto leto zapored. Vsako leto jim nudijo prostor v piranski osnovni šoli. Gre za zanimivo obliko sodelovanja dveh šol, ki omogoča, da lahko na morju uživajo tudi tisti otroci, ki bi sicer bili prikrajšani za takšne počitnice. Da je bilo letovanje še cenejše so nekaj sredstev prispevali tudi delavci Hmezada in tekstilne tovarne Prebold, pohvala pa gre tudi preboldski osnovni šoli, ki otrokom omogoča takšne počitnice. Na sliki vidimo eno izmed skupin na popoldanskem sprehodu po mestu.

JANEZ VEDENIK

PRIJETNO KOPANJE

Kopanje je v tej pasji vročini gotovo edino opravilo, ga z veseljem opravljamo. Zato so tudi bazeni in reke, kjer je kopanje mogoče, polni. Posnetek je iz brega Savinje v Letušu, kjer že dolgo ni bilo toliko kopalcev.

T. TAVČA

Ujeti Nemci v osvobojenem Ljubnem

KUMROVŠKI VSAKDAN

SOLZE ANELLI STROMBERG

**Kumrovec slehernega tujca prepriča o našem
trdnem prijateljstvu**

Anneli Stromberg

Elli Thurssel

o Titu je sprogovoril rektor. Starejši smo njegovo smrt občutili še težje kot mladi. Ves ta čas po osvoboditvi smo doživljali skupaj z Jugoslavijo, z njenimi ljudmi brezmejne napore, ki so jih morali vlagati v razvoj, Titovo odločnost in voljo, biti samostojen in v miru krojiti usodo.

Za nama je spregovorilo dekle, za glavo večja od sošolk:

»Kako ponosni ste lahko, da ste imeli takšnega človeka!«

Anneli Stromberg bi najbrž zajokala, če bi silil vanjo, tako pa se mi je zdelo, da se ji je utrnila solza...

Iz Kumrovca je zadonela pesem. Tovariš Tito, mi ti obljubljamo. Jugoslavija.

Slika za spomin za na častno mesto v družinskem albumu

Svedinje niso poznale niti melodije, še manj besedila, a so vendarle zapele. Peli so tudi na videz togi in venomer mirni Angleži. Pesem se je selila in prelivala iz enega konca Kumrovca na drugega. Menda, pravijo, to ni nič posebnega. Tudi ni nihče več pozoren na solze. Veliko jih je.

KATICA STRMI

Z vodičko Dragico Tudja iz Kumrovca stojiva pred Titovo rojstno hišo, sredi vrveža, kjer je mogoče slišati vse jezike tega sveta. Mlade Svedinje radovedno opazujejo hišo, ljudi, Augustinčičev kip maršala Tita, razlile so se po kraju, vse jih zanima, spremljevalci skorajda ne utegnejo odgovorjati sproti. Rade bi se slikale pred mogočnim kipom, a to bi radi tudi drugi. Nihče se ne preriva, mladi rod, zakaj teh je največ, dostojanstveno čaka na vrsto, da odnese v svet in domovino spomin na ljubljenega človeka. Ve se, fotografija bo dobila častno mesto v družinskem albumu in čez leta se bo okoli nje razpletla zgodba, svetla kot vroče kumrovsko sonce.

Sredi vasi kopitlja konjska vprega in prepotena konjiča strizeta z ušesi in odganjata sitne muhe. Ob vodnjaku tik ceste stara Katica vedoželjno spremlja z očmi živžav in roke se ji tresejo. Pravkar nalita voda si utira pot čez robove, Katica pa strmi in strmi.

Tudi to ni šlo mimo naju. Dragica Tudja se je obdala s prijaznim molkom, vendar ni bilo nikjer prave možnosti, da bi človek pregnal grenkobo.

Sedaj je spoznanje, da Tita ni več, le nekoliko resničnejše, je naposled dejala. Težko je to dojeti, če si bil vseskozi s Titom, ne sicer telesno, pa zato v duhu, če dan za dnem govoriš o njem, gledaš njegove stvari, hodiš skozi prostore, kjer je živel v mladosti in te navsezgodaj, ko prideš v službo, pozdravi Augustinčičev kip.

»Ze ko je bil Tito bolan, se je obisk znatno povečal. Ze v maju letos si je na primer, bila je sobota, ogledalo hišo več kot deset tisoč ljudi, poslej pa še več. Navsezadnje tega ni težko razumeti: Hiša cvetja in Titova rojstna hiša sta pravzaprav edini mesti, kjer lahko prideš neposredno v stik z vsem tistim, kar nam pomeni ime Tito.

Se vedno prihaja zelo veliko novinarjev z vseh kontinentov. Zanima jih, kaj je spremenjenega po Titovi smrti, toda mi odgovarjamo, da nič. Ne verjamejo, ko pa gredo med ljudi, se dvom razpuhti. Zdi se mi, da Kumrovec slehernega tujca prepriča o naši slogi, o našem trdnem bratstvu in pripravljenosti, ohraniti vse, kar je Titovo.

Garanje je Dragičino delo. Premalo jih je, komajda obvladujejo vedoželjno množico. Ljudje bi radi pustili pred spomenikom rože, prižgali po starem svečo... toda rože lahko puste le delegacije. Včasih so jih puščali tam mladi, ki so jih pravkar sprejeli v mladinsko organizacijo, pa maturanti, ki so pustili pred spomenikom maturantski nageljšek - za Tita. Vendar je težko dopovedati očancu iz bosanskih ali črnogorskih pa tudi slovenskih hribov, da naj ne polaga venca, ki ga je naredil sam, pred spomenik. Človeka, ki je prišel tako daleč, da izkaže spoštovanje dragemu voditelju, pač ne moroš razočarati.

IZ GORANA BJELAJACA JE TEŽKO SPRAVITI KAKŠNO BESEDO

Stiskal se jo med številnimi drugimi v skoraj natlačeni črni kuhinji Titovega otroštva, bilo mu je hudo, bal se je spregovoriti, spogledoval se je s prijateljem Djurom Karačem.

Prišla sta iz Podražice v Bosni, v šolo hodita v Mrkonjić grad v šolski center Akifa Bešlića.

Iz zadrege ju je rešila njuna učiteljica Biljana Čalović.

»Ponosni smo, da smo se rodili v Titovem času. Da hodimo po njegovih poteh. To pomeni po pravi, edino možni poti. Vendar je zelo težko ostati na tej poti. Morda zaradi tega, ker je bil tovariš Tito tako vsestranska osebnost.«

Slikajo se pred Augustinčičevim spomenikom. Za spomin. In roke se preliva, drhtijo. Roke objemajo popotne culice. Tu in tam pozabijo govoriti, glas pa se nenadoma zažene v višino, v polet mladosti in moči.

Stara Katica ob vodnjaku strmi, toda nova zgodba ji je všeč. Kumrovška zgodba. Kajkrat jo bo še povedala njim, ki bodo še prišli. V to trdno veruje. V Hrvatskem Zagorju žive ljudje dolgo, sila pokončni so in trmasti, vedrega duha in zaverovani v svoje kričeče modre hišice, v svoje ljudi, ovenčane s slavo. Ni jih malo.

MILENKO STRAŠEK

Na parkirnem prostoru pred domom borcev in mladine pa tudi v sami notranjosti Kumrovca ni niti enega samega prostega mesta za avtobuse. Doboj, Sarajevo, Beograd, Niš, Titograd, celo Ohrid, Sremska Mitrovica, zlasti pa mladi Bosanci. Vmes, takole vsak peti s tujo registrsko tablico. Švedi, Angleži, Avstrijci, Italijani... Kumrovec vrvi v zato-hlem poletnem dnevu.

Na strmih stopnišču proti domu borcev in mladine zajema sapo starejši par. Mokra sta od potu, žareča krogla potuje nad kumrovško dolino, po obronkih na slovenski strani se v vinograde zajedajo ljudje s trmo, potomci Gubčevih upornikov, nasledniki Šterca in Gregorića. Trava, brčkone je še tisti dan padla pod koso, širi omamen vonj, vreme gre zadnje dni na roko Zagorcem in Kozjancem onkraj Sotle. Mir vasuje nad dolino, okoli Kumrovca. Le tja proti Kunšporku se tu in tam hreščeče zadere fazan, tudi do strmih stopnic prihajajo glasovi.

Resnoba, nekako v zamišljenost izklesana obraza iščeta po dolini, morda to, kar je videl Krleža, ko je opisoval Titovo vrnitev v rodni kraj, kdove kaj, iščeta pač nekaj med kumrovškimi hišami, blodita po dolini, nikakršnih besed ni slišati. Obrednost se tihotapi v prostor.

Rad bi nekaj vprašal. Ze več kot leto dni je minilo, odkar nimamo več Tita. Tega v Kumrovcu ni čutiti. Nič se ni spremenilo, dolgi repi ljudi se počasi premikajo proti skromni hiši Titovega rojstva, domačiji Brozovih. Le zresnjeni obrazi, po katerih tu in tam spolzi solza, so drugačni kot leta nazaj. Je nekaj, kar sili ljudi v šepet, nekaj, česar si premnogi v dneh žalosti in bolečine niso znali razložiti in zaradi česar nas je svet spoštoval.

Stali smo, kar tako, na stopnišču, ko je spregovoril. Anglež.

»Narod, ki zna tako spoštovati in ceniti svoje voditelje,« je govoril počasi, kot da prebira jagode na molku, nenehno bri-soč si potno čelo z velikansko krpo, bolj malo podobno robcu, »bo še naprej sposoben rojevati heroje in velike ljudi!«

Morebiti bi te besede kjerkoli izvenele kot fraza, kot patetičen izliv, na teh strmih stopnicah so zanesljivo dobile trdno veljavo. Nihče ni nikogar vpraševal, prišlo je samo od sebe. Ni pomembno odkod sva, kako se piševa, povejte Jugoslovanom, da jih občudujemo, da sva jih pravzaprav vedno občudovala... Imate iskreno, dobro in plemenito mladino. To sva videla v Kumrovcu... sta dodala.

»KAKO PONOSNI STE LAHKO!«

Na ploščadi pred domom borcev in mladine čebljajo mlade Svedinje, ki so le malo prej radovedno opazovale vse te enkratne, nepozabne izraze spoštovanja. Se vedno tiči v človeku njihov pogled, četudi je že minilo nekaj časa od našega obiska. Pogled, ki razodeva presenečenje. Če bi znal brati poglede - in najbrž se ne bi dosti zmotil - bi jih prelil v misel: Od kod jemlje vse to ta narod, ti mladi ljudje?

Kar precej zdomcev iz Hrvatskega Zagorja živi na Švedskem in njihovi otroci tam trgaajo hlače po šolskih klopih. Tudi v Holmstadtu. Nekdo iz Podsuseda se je spomnil, da bi lahko njihova domača šola, šola Matije Gubca, navezala stike s to švedsko šolo, kjer je obiskoval pouk njegov sin. In tako so sedaj mlade Svedinje prvič prišle v Podsused na obisk. Poromale v Beograd, v Hišo cvetja, prišle so v Kumrovec, gostili so jih Podsusedčani.

Veliko vedo o Jugoslaviji, je povedala učiteljica iz podsusedske šole, o Titu. K nam je prišlo dvajset otrok z dvema avtobusoma. Se posebej so si želeli videti Titov rojstni kraj in njegov grob. Ustregli so jim, naslednje leto pa jim bodo vrnil obisk.

Objeta z živim zidom plavolasih Skandinav, sva z Elli Thurssalovo, učiteljico iz Holmstadta, zbirala vtise iz Jugoslavije, Kumrovca.

»TO JE DEŽELA ODPRTIH SRC!«

»Najprej me je presenetila dobrota ljudi,« je dejala, »njihova odprtost. To je res dežela odprtih src. Takšen je bil tudi Josip Broz, vaš Tito. Gledali smo film Zagreb živi s Titom in še bolj doumeli, kako dober človek je bil. Veliko dobrega je naredil. On bo vedno živel z narodi in narodnostmi Jugoslavije.

Videla sem otroke, ki nosijo pred spomenik cvetje, spoznala sem brezmejno spoštovanje, ki preveva vse ljudi, ki jih tukaj res ni malo.

Ze prej sem poznala Jugoslovane in Jugoslavijo. Veliko jih je pri nas. Vedno so govorili vse najlepše o domovini, o Titu in vendarle sem bila presenečena, ko je umrl. Takrat smo bili kot ena sama družina, vsi smo bili iz sebe. Tudi pri nas na šoli smo imeli spominsko svečanost,

28. FESTIVAL JUGOSLOVANSKEGA IGRANEGA FILMA V PULJU

KRIZNO OBDOBJE SLOVENSKEGA FILMA

Letos smo videli več slabih kot dobrih filmov

FILM V PULJU 81

Vseh skupaj jih je bilo 26. Ne tako malo, sicer pa je puljska arena v preteklih letih lahko videla tudi več filmov na enem festivalu. Filme bi razdelili lahko po posameznih temah. Poskusimo s filmi, ki obravnavajo NOB, oziroma čas po zmagi revolucije in v času informbiroja. To so filmi **Padec Italije** Lorda Zafranovića v proizvodnji Jadran filma iz Zagreba in Centar filma iz Beograda, film **Samo enkrat se ljubi** režiserja Rajka Grlića v proizvodnji Jadran filma, film **Berlin Kaputt** režiserja Miće Miloševića v proizvodnji CFS Košutnjak - TOZD Avala film Beograd, film makedonskega režiserja Stoleta Popova **Rdeči konj** v proizvodnji Vardar filma in Makedonija filma iz Skopja, film režiserja Petra Latinovića **Široko je listje** v proizvodnji Neoplante filma iz Novega Sada in film **Znajdi se, tovariš** režiserja Branislava Makarovića v proizvodnji Jadran filma in Radiotelevizije Zagreb. Veljko Bulajić je posnel film **Visoka napetost** v proizvodnji Croatia filma Zagreb.

Potem so tu takoimenovani kostumirani filmi, ki posegajo daleč nazaj v zgodovino, srednji vek ali dve ali več stoletij nazaj: to so filmi **Zdravka Velimirovića Dorotej** v proizvodnji CFS Košutnjak - TOZD Avala film Beograd, film Vatroslava Mimice **Banović Strahinja** v proizvodnji Jadran filma iz Zagreba in Centar filma iz Beograda, ter film **Gazija** režiserja Nenada Dizdarevića v proizvodnji Sutjeska filma iz Sarajeva.

Tu so seveda še sodobne teme polpreteklega časa in seveda sedanjosti. To je film Branka Gapa **Čas vode** v proizvodnji Vardar filma in Makedonija filma iz Skopja, film Predraga Golubovića **Sezona miru v Parizu** v proizvodnji Centar filma iz Beograda in Albran Pariz, tu je slovenski film Francija Slaka **Krizno obdobje** v proizvodnji Viba Filma in TV Ljubljana ter Art filma iz Beograda, film Emira Kusturice z naslovom **Se spominjaš Dolly Bell** v proizvodnji Sutjeska filma in TV Sarajevo, film **Slivov sok** režiserja Branka Baletića v proizvodnji DO Film danas, Beograd, film **Piknik v Topoli** režiserja Zorana Amarja v proizvodnji delovne skupnosti samostojnih filmskih delavcev Film 80 Beograd, film **Erogena zona** režiserja Dejana Karaklajića v proizvodnji Centar filma Beograd in film Miše Radivojevića **Fant, ki obeta** v proizvodnji Avala pro film Beograd.

Posebno mesto zavzemata film Zorana Tadića **Ritem zločina** v proizvodnji Jadran filma in TV Zagreb ter film **Neka druga ženska** režiserja Miodraga Stamenkovića v proizvodnji Centar filma iz Beograda. Prvi posega na področje kriminala z izredno zanimivega zornega kota, je pa to tudi edini letošnji film posnet v črno beli tehniki, **Neka druga ženska** pa je kriminalka.

Dušan Vukotić, sicer bolj znan na polju risanege in animiranega filma je posnel znanstveno fantastični film **Gosti iz galaksije** v proizvodnji Zagreb filma, Jadran filma, Kinematograf Zagreb in filmskega studia Barandov iz Prage.

Tu so še komedije in sicer Gorana Markovića **Mojstri, mojstri** v proizvodnji delovne skupnosti samostojnih filmskih delavcev Art film Beograd, film **Zdravka Šotre Šesta brzina** v proizvodnji CFS Košutnjak - TOZD Avala film Beograd, **Lev v srcu** film režiserja Miće Miloševića (edini režiser, ki je imel letos v Pulju dva filma) v proizvodnji DO Film danas Beograd, film **Z vlakom na jug** režiserja Petra Krejčeviča v proizvodnji Zagreb filma in Kinematograf Zagreb ter film **Ljubi, ljubi, ali glavo ne izgubi** režiserja Zorana Čalića v proizvodnji Zvezde film Beograd, Union filma Beograd in filmske delovne skupnosti »Došlo doba...« Beograd.

28. puljski festival letos ni izvenel v pravem pomenu svojega naslova, saj je bolj predstavljal pregled celotne jugoslovanske filmske proizvodnje, ne pa festivalske prireditve v znamenju izbora najboljših del. Tako je morala letos puljska arena biti zadovoljna z vsem in zaradi takšne nove odločitve skupščine festivala, je sama prireditve trajala 12 dni, torej cel teden dlje kot običajno. Mnenja o takšni odločitvi so deljena in najbrž bo moral čas pokazati na pravilnost te odločitve. Nas v tem trenutku bolj zanima splošen vtis, ki so ga na gledalce naredili filmi in seveda še posebej zorni kot slovenskega filma, ki se je letos predstavil z edinim toda zelo ustreznim naslovom: **Krizno obdobje**.

Posebnost letošnjega filmskega Pulja je gotovo pojav mladih režiserjev, saj je med avtorji celovečernega igranega filma kar devet debitantov. Značilnost je tudi v tem, da so režiserji mlajše generacije (po letih pa je to skoraj že srednja) ustvarili filme na solidni ali visoki ravni. To so Zafranović, Grlić, Marković. Značilnost je tudi v tem, da so se kar trije avtorji lotili zelo podobnih tem v razreševanju odnosov individualnih junakov, predstavnikov zmagovalcev v narodnoosvobodilnem boju do novega časa, zahtev re-

temveč so to ljudje iz krvi in mesa, svojimi notranjimi svetlimi trenutki pa tudi stiskami. Ravno zaradi tega so postali bolj prepričljivi in slikanje veličastne resnice naše revolucije je brez dvoma s tem dobilo novo razsežnost, novo kakovost.

IZ ZGODOVINSKE ZAKLADNICE

Novo poglavje (če že ne čisto novo, pa vsaj na novo obujeno) so odprli takoimenovani kostumirani filmi. Tu je Banović Strahinja, film posnet po lepi epski pesnitvi o dogodku na robu južne meje srbškega kraljestva eno leto pred usodno kosovsko bitko, torej v letu 1388. Film Dorotej posega še bolj nazaj v dogodka srbške zgodovine, v leto 1308, Gazija pa nam prikazuje začetke konca turškega cesarstva na njegovih severnih mejah.

PREVEČ NEDOREČENEGA

Že film Veljka Bulajića **Visoka napetost**, ki prikazuje čas informbiroja, je ostal nedorečen. To je značilnost tudi vseh filmov, ki obravnavajo takoimenovano sodobnost. Ravno pri temah današnjega časa se najbolj pokažejo vrzeli v dramaturških, torej tudi scenarijskih izdelkih naših

donci so predstavili dva filma in obema se je poznalo, da sta »žrtvi« vse prevečkrat prekinjenega ustvarjalnega procesa (zaradi organizacije, denarnih težav, pa najbrž tudi subjektivnih ne manjka). Prijetno presenečenje je pomenila letos SR Bosna in Hercegovina z zares sodobnim filmom **Se spominjaš Dolly Bell**. Nekoliko manj uspešna je bila Vojvodina (Široko je listje), praznih rok pa so ostali tokrat Crnogorci in Kosovo. Slovenci smo s filmom Francija Slaka samo personificirali krizno obdobje, ki še traja in bo o tem obširneje tekla beseda na letošnjem Tednu domačega filma od 9. do 18. novembra v Celju. Na srečo film **Krizno obdobje** ni ostal v Pulju neopažen in gotovo smo spoznali avtorja, ki s svojo prvo besedo ni izrekel tudi zadnje.

VEČ POVEZOVANJA

Vse več filmov na svoji špici, kjer prebiramo imena producentov združuje vse več imen. Začele so se podirati republiške meje, tudi pokrajinske in medfinancerji posameznih filmov zasledimo celo posamezna kinopodjetja. Tako sta vrsto filmov skupaj ustvarila beograjski Centar film in zagrebški Jadran film, pa ljubljanska Viba in TV Ljubljana z Art filmom iz Beograda, močno prisotna je tudi zagrebška TV hiša in celo

LETOŠNJI NAGRAJENCI

Zlato areno za najboljši film je prejel **Lordan Zafranović** za film **Padec Italije**. Omenjeni film je prejel tudi prvo nagrado občinstva (nagrada Jelen) kar je sicer zelo redko naključje. Zlato areno za scenarij je prejel **Abdulah Sidran** za scenarij filma **Se spominjaš Dolly Bell** (film je dobil še Zlati venec žirije revije Studio in priznanje Mladosti). Zlato areno za žensko vlogo je prejela **Mira Banjac**, za moško pa **Dragan Nikolić**. Za glasbo je prejel areno **Alfi Kabiljo** za kamero pa **Tomislav Pinter**. Alfi Kabiljo in Dragan Nikolić sta prejela areno za svoje delo pri Mimičevem filmu **Banović Strahinja**, Tomislav Pinter pa za kamero v Grličevem filmu **Samo enkrat se ljubi**. Priznanje je prejel tonski mojster **Mladen Prebil** za delo pri Bulajičevem filmu **Visoka napetost** in montažerka **Vesna Lazeta**. Za najboljšo scenografijo je bila ocenjena Gavrikova v Popovem filmu **Rdeči konj**, najboljša maska pa je bila ocenjena po zasnovi **Berte Megličevé** in **Šukrije Sarčića** v filmu **Gazija**, najboljša kostumografija pa je bila delo **Ljiljane Dragojević** v filmu **Zdravka Velimirovića Dorotej**.

Vsekakor je največje presenečenje odločitev žirije za zlato areno za moško vlogo, saj so bili vsi prepričani, da jo bo dobil Miodrag Miki Manojlović za vlogo Tomislava v filmu **Rajka Grlića Samo enkrat se ljubi** (pa tudi v filmu **Slivov sok** je pokazal kaj zmora), medtem ko je bilo enotno mnenje, da je povsem zaslužen za priznanje dobila **Mira Banjac**, ki smo jo videli v mnogih filmih v areni, najbolj prepričljivo seveda v Latinovičevem filmu **Široko je listje**.

Torej tudi letošnje odločitve žirije niso prekinile tradicije presenečenj!

ZGODILO SE JE V ARENI

Letos je bilo na sporedu med 26 filmi kar devet takih, ki so jih predstavili režiserji debitanti (debitanti pri celovečernem igranem filmu). To so: Stole Popov, Nenad Dizdarević, Franci Slak, Zoran Amar, Zoran Tadić, Emir Kusturica, Berislav Makarović, Branko Baletić in Petar Latinović.

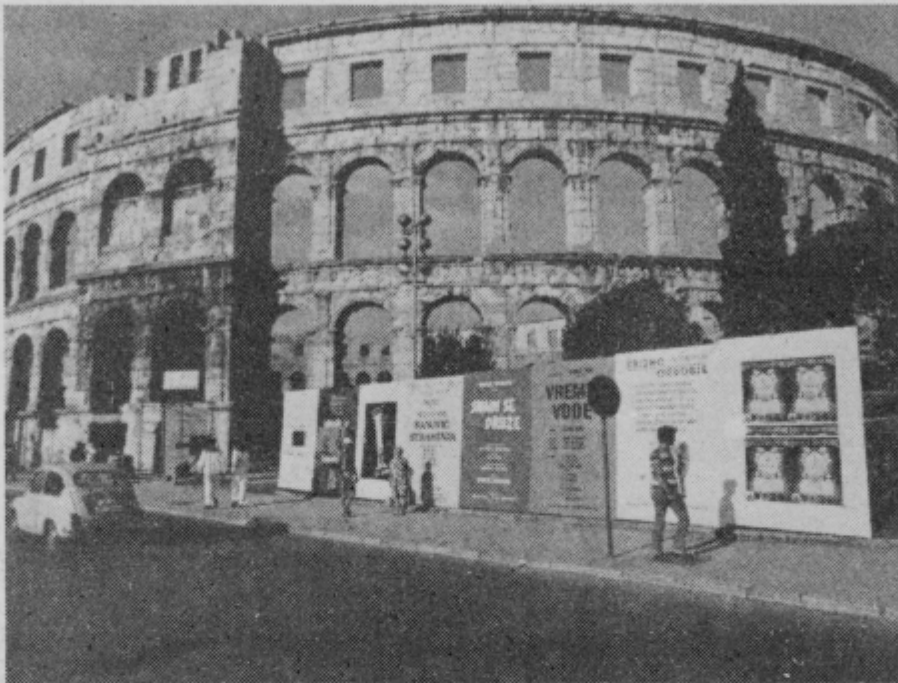
Za letošnjih 26 celovečercerjev je bilo predvajanih približno 70.000 metrov filmskega traku. Dež je v areni nagajal samo prvi večer, potem pa je bilo nebo več ali manj vedro. Arena je bila vsak večer polna in direktor festivala Martin Bizjak je v nekem intervjuju izjavil, da sprejme vsak večer nekaj več kot 8.000 gledalcev.

Najdaljši film je bil makedonski in sicer **Rdeči konj**, ki je trajal 135 minut. Edini film, ki je bil posnet v črno beli tehniki je bil film **Ritem zločina**, posnet samo s tremi igralci: Fabijanom Šovagovićem, Božidarko Frajt in Ivico Vidovićem.

Med igralci smo največkrat na platnu videli Bato Živojinovića, Miro Banjac, Milana Gutovića, Dragana Nikolića, Miodraga Mikija Manojlovića pa tudi Ljubiša Samardžić je bil prisoten, je pa ostal nesporni ljubimec občinstva v areni.

Med tujimi igralci so seveda izstopali Daniel Olbrychski, Petit Pascal, Maria Schneider ter Alain Noury.

DRAGO MEDVED

volucije in družbe. Vsi trije junaki končajo tragično. To smo videli v filmih **Berlin kaputt**, **Samo enkrat se ljubi** in **Padec Italije**.

NOVI POGLEDI NA ODGOVORNOST ZMAGE

Medtem, ko smo bili doslej več ali manj vajeni videti zmagovalce narodnoosvobodilnega boja v črno beli luči, pa so nove teme prinesle tudi nove poglede. Obrnjeni so v človeka, njegovo notranjost in filmi nam nudijo vidike sociološkega, psihološkega in poglobljene razreševanja konfliktov med posamezniki in zahtevami novega časa. Pred nami niso več junaki z dvignjeno desnico v kateri je puška ali bomba,

filmskih ustvarjalcev. Nekdo je rekel na eni od številnih novinarskih konferenc, da naši sodobni filmi vse preveč površinsko slikajo zgolj obstoja dejstva, se pa vsebinsko ne poglobljajo v bistvo: torej ne razkrivajo vzrokov za obstoječe posledice. Postavlja se tudi vprašanje, kaj sodobna tema sploh je in kakšna je njena vloga v estetskem, sociološkem smislu do družbe in do umetniškega dooblikovanja jugoslovanskega filma. Videti je, da najlažje ta vprašanja rešujejo tiste kinematografije, ki imajo v svojem proizvodnem programu največ kontinuitete. To sta srbška in delno hrvaška, ki že kaže prve znake težav zaradi neurejenih problemov, kljub obstoječi samoupravni skupnosti za kinematografijo. Make-

dve uspešni mednarodni koprodukciji je premogel letošnji Pulj. Novi pogoji ekonomskega poslovanja so torej močno posegli tudi na filmsko področje, pojavljajo se nove možnosti drugačne menjave dela od dosedanjih, največ pa od tega pričakuje filmski delavci sami.

Letošnji Pulj je pokazal torej po vsebinski plati v bistvu nespremenjeno stanje: redki so posamezniki, ki so večji svojega umetniškega dela na filmu, čas narodnoosvobodilne vojne in sploh naše revolucije je dobil v mladih avtorjih nove predvsem kakovostne sile, sodobne teme pa bodo še naprej ostale najtrši oreh za vse. Zato tudi prihodnje leto ne bo puljski areni prineslo velikih presenečenj.

DARE ZAVŠEK USPEL Z RAZSTAVO V ITALIJI

V italijanskem turističnem mestu Grače je prejšnji teden zaključil razstavo olj in tapiserij žalski slikar Dare Zavšek, ki je požel med tamkajšnjimi kritiki in obiskovalci izjemno ugodne kritike. V strokovnih časnikih in dnevnem časopisu je namreč izšlo več člankov, katerih priznani avtorji ocenjujejo nastop jugoslovanskega umetnika, za katerega pravijo, da je kljub mladosti že veliko razstavljal.

Ravnatelj revije »L'INEDITO« Angelo Giardina je v tretji številki letošnje revije med drugim tudi zapisal, da umetnik Dare Zavšek izraža svojo »vegetativno-organsko« obliko tako delikatno, kot da vsebuje ne samo dušo, temveč tudi vabeč poziv k pravičnemu svetu, življenju v daljnih časih.

Organizator te razstave v Gračeju je bil Zvone Sotošek, ki se te dni dogovarja še za več razstav v Gorici in drugih krajih tega predela Italije. Daretu Zavšku pa se odpira možnost, da bi razstavljal tudi v Avstriji. Ze nekaj časa pa nekaj njegovih del visi v mestu Carmel v ZDA, kjer razstavlja tudi Jure Čekuta.

Dare Zavšek se pripravlja tudi na razstavo v Celju, kjer bo v Muzeju revolucije v oktobru razstavil več svojih del v olju in drugih tehnikah v katerih ustvarja.

F. P.

VELENJSKI GRAD

STREHA IZ SKODEL

Urediti tudi podstrešje

Kulturna skupnost v Velenju skupaj z velenjskim kulturnim centrom in Muzejem slovenskih premogovnikov si že dolga leta prizadeva, da bi uredila stari velenjski grad, ki ga je zob časa že močno načel. Poleg tekočih notranjih del so doslej uredili obzidje, ki je že grozilo, da se sesuje. Vsa zidna masa je bila utrjena z injeciranjem, tako da je zdaj obzidje videti kot novo.

Največji zalogaj pa je bil letošnji. Odločili so se, da sanirajo mogočno renensančno rondelo iz sredine 16. stoletja in jugovzhodnem delu grajskega kompleksa, ki daje gradu pri pogledu iz dol-

no tako značilno podobo.

Dela so se lotili načrtno in z vso resnostjo. Ko so v notranjščini napravili močan železobetonski strop, ki je hkrati povezal obodno zidovje, je prišla na vrsto streha. Strešna konstrukcija je bila dotrajana in preperela, zato so jo v celoti zamenjali. Nova streha je obdržala prvotno obliko, spremenila pa se je kritina. Namesto nekdanje opeke so zdaj za prekritje stolpa uporabili skodle, kakršne so na starih gradovih pogosto uporabljali, le-te pa so poprej temeljito impregnirali, da bi jih zavarovali pred vremenskimi ujami in tako podaljšali nj-

hovo življenjsko dobo.

Vzporedno so na podstrešju stolpa uredili tudi stare strelne line in izlivnice za smolo, saj so prav te za utrdbeni položaj stolpa posebej značilne in jih nikjer na Slovenskem ne srečamo v podobni kombinaciji.

Velenjski grad, ki je uvrščen med spomenike I. kategorije, je tako pridobil ne le na svoji pričevalnosti (utrjeno podstrešje bo pozneje dostopno tudi javnosti), ampak predvsem tudi na svoji ponovni trdnosti in estetskem videzu.

Dela je strokovno spremljal Zavod za spomeniško varstvo v Celju. Z. S.

Niše s strelnicami in izlivnicami za smolo v vrhnjem delu obrambnega stolpa na velenjskem gradu

LIKOVNI SALON

VREDNOST POLJSKEGA PLAKATA

Obogatene letošnje poletne prireditve

Tako kot že nekaj let nazaj se Likovni salon vključuje v poletne kulturne prireditve z namenom vzpodbuditi pred leti še dokaj izraziti kulturni molk, ki se v zadnjem času spreminja v pravo razgibano kulturno akcijo.

Letošnje »likovno poletje« je po izraznosti dokaj pestro, začeni s fotografijo srednjeveških gradov na slovenskem, nato pa z dvema izjemnima predstavitevama: Poljski plakat in Poljska ris-

ba, konec poletja pa še slikarska razstava Albina Polajnarja. Prav poseben pomen za celjsko javnost je imela razstava poljskega plakata, saj si jo je v dobrem tednu ogledalo preko tisoč obiskovalcev. Letošnja razstava plakata ni bilo prvo srečanje s poljskimi ustvarjalci, saj so že leta 1975. v okviru jugoslovanskega filmskega plakata sodelovali že nekateri izmed njih. Na letošnji predstavitvi poljskega plakata je sodelovalo de-

vet avtorjev z deli zadnjih desetih let in s poudarkom na kulturnem plakatu (gledališki, glasbeni, filmski in cirkuški). Le nekaj primerov je bilo ideološko socialnega in športnega plakata, medtem ko komercialnega ni bilo zaslediti. Razstava kot celota je podala jasno sliko poljskega plakata, njegove avtonomnosti v okviru evropskega in svetovnega plakata.

Korenine sodobnega poljskega plakata segajo že v petdeseta leta z uveljavitvijo sodobnih likovnih prijemov v oblikovanju vizualnih komunikacij. Pionirja sodobnega poljskega plakata sta že pokojni Jozef Mroszackov in še danes vodilni ustvarjalec grafičnega oblikovanja ter profesor na varšavski Akademiji lepih umetnosti Henryk Tomaszewski. Srednja generacija poljskih afišistov je zastopana z Hubertom Hilscherjem (avtor številnih plakatov na temo Varšavske jeseni), Janom Lenico (predvsem gledališki plakat z izredno ekspresivno noto), Janom Mlodoziencom (poudarjena folklorna nota, značilna drznost barve), Franciszkom Starowieyskim (zanj značilne surrealistične tendence, grotesknost, barvna skromnost), Waldemarom Swierzyjem ter najmlajšimi Janom Sawko nagajenec lanskoletnega varšavskega bienala), Jerzym Czerniawskym in Jakubom Erolom.

Ne glede na podpis ima vsak plakat avtonomno podobo avtorstva, značilnosti

posameznega ustvarjalca so tako vidne, da nas podpis niti ne zanima.

Pomen poljskega plakata ni od včeraj ali danes, izhaja iz bogatega izročila, se utrjuje in razvija v krogu krakowske in varšavske Akademije. Njihova likovna govorica izhaja iz čiste in enostavne simbolike, brez kakršnihkoli foto-efektov, kot se to prečestokrat pojavlja na naših reklamnih tablah, pikturalni del plakata je omejen na minimum, pa še ta je največkrat lastnoročno izpisan in tako del risbe, ki daje plakatu tisto izpovednost, ki jo imenujemo »umetniška«.

Razstavo poljskega plakata in razstavo poljske risbe, ki je odprta od 3. do 15. avgusta smo pripravili v sodelovanju z Obalnimi galerijami Piran.

ALENKA DOMJAN

VSTAJA NA CELJSKEM OBMOČJU 1941

ORGANIZACIJA OF V CELJU IN OKOLICI

V neposrednem mestnem okolišju je od julija, avgusta 1941 dalje obstajal odbor OF za področje Loznice, Medloga, Babnega in vse do Levca, ki so ga sestavljali Avgust Lešnik iz Medloga ter Karel Samec in Bogdan Mirnik iz Loznice. Prvo trojko so osnovali že junija Avgust Lešnik, bivši vodnik-artilerist Martin Maček in Anton Sagadin. Maček je od junija delal v skladišču vojnega materiala v Pečovniku in od avgusta predal Avgustu Lešniku precejšnjo količino raznega streliva za pištole in puške, da ga je

Peter Stante-Skala, vodja vojnega komiteja OK KPS Celje, aktivist OF za področje severno od Celja

Piše: JOŽE VURČER

posredoval savinjskim partizanom.

Začetki odbora OF za Ostrožno in Lopato segajo v obdobje po maju, ko se je gibanju pridružil trgovski pomočnik Franc Vedenik z Ostroznega. Pri Vedenikovih je bilo od maja dalje več sestankov aktivistov OF pod vodstvom sekretarja Toneta Grčarja.

V okolici Petrovč je deloval skojevski aktiv, ki sta ga vodila sekretar Mirko Verčkovnik iz Drešivje vasi in Miro Širca iz Levca. Po nemškem napadu na SZ se je aktiv preko Mirka Košenine povezal s celjsko partijsko in skojevsko organizacijo.

V Košnici je sekretar OK KPS Celje Tone Grčar navezal stik s »Kulturno-prosvetnim društvom Tremarje« in najdelavnejšimi člani. Posebej se je povezal z napredno družino Majerjevih, pa tudi z Vanovskovimi, in Suličevimi. Na sestanku junija 1941 pri mlinu blizu Bobniča so mladinci sklenili z vso močjo nasprotovati okupatorju, zbirati orožje ter razširjati Nemcem sovražne vesti. Jožeta Majerja pa so zadolžili, da poskrbi za zvezo s partizani za vse tiste, ki ne bi mogli več ostati doma zaradi sovražnikovega zasledovanja.

V premogovniku Pečovnik je bilo precej rudarjev in nameščencev pod vplivom Toneta Grčarja, ki je bil tam zaposlen kot nameščenelec od leta 1940 do začetka junija 1941. Jože Jošt, Ivan Šrot, Anton Žagar in drugi so širili organizacijo OF med rudniškimi delavci.

Janko Skvarča-Modras, aktivist OF na področju Škofje vasi, Tehnik ilegalne tehnike TVO Škofje vas do julija 1941

Odbor OF na Polulah je novembra 1941 ustanovila instruktorica OK KPS za Celje Tončka Čečeva, pred tem pa so bili aktivisti OF Šrotovi in Drakšerjevi.

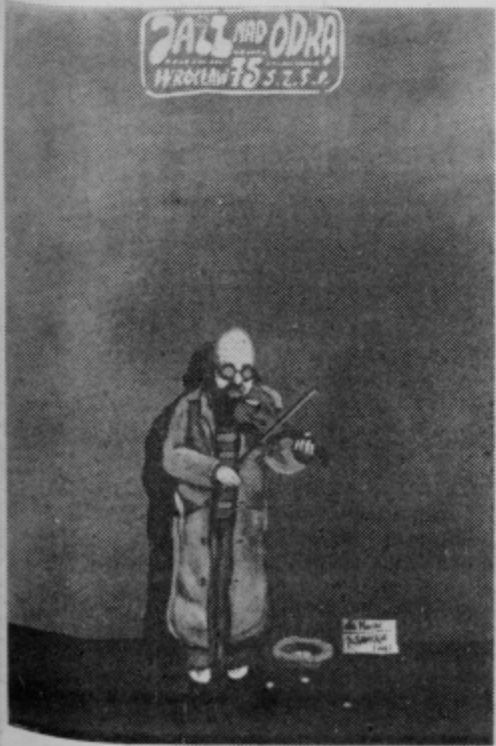
Organizacija OF pa se je prav tako hitro širila tudi v okoliške kraje Celja, kjer so obstojale že predvojne povezave OK KPS Celje z organizacijami Društvo kmečkih fantov in deklet ter z Delavskim kulturno-prosvetnim društvom »Vzajemnost«. Številni delavci pa so tako na svojih delovnih mestih prihajali v stik z naprednim delavskim gibanjem, po okupaciji pa se seznanjajo z idejami OF. Tako so se spletile številne ilegalne povezave, ki so trdno povežale mesto in okolico ter omogočile nastanek in delo prvih partizanskih skupin v okolici Celja.

Organizacija OF se je najhitreje razvila severno od Celja, v Škofji vasi, Vojniku in Dramljah, kjer je bilo aktivno DKFID in »Vzajemnost, v Sentjurju in okolici, kjer je pred vojno delovala partijska in skojevsko organizacija in delovno DKFID ter v Rogški Slatini.

FRESKE NA TOMŠIČEVEM TRGU

Tomšičev trg je najstarejši del mesta, tu so ohranjene najstarejše stavbe v celjskem mestnem jedru. Vsaka druga, tretja hiša ima gotske elemente. Zunanjo podobo so te hiše dobile v devetnajstem stoletju, takrat so bili namreč prisiljeni, da se po velikem požaru leta 1789, temeljiteje lotijo popravil. Starejša substanca teh arhitektur je tako ostala skrita in nanjo naletimo povsem slučajno ob temeljitějšíh sanacijskih posegih. Tako se je zgodilo tudi na Tomšičevem trgu. Ko so lani začeli obnavljati fasado, so ugotovili, da je zid obložen z opečno steno. Napravili so še sondiranje in pokazali so se najprej sledovi starejše poslikave, po temeljitejšem

pregledu pa je prišla na dan celopostavna figura svetnika, škofa, verjetno sv. Miklavža. Spričo bližajoče se zime se obnove freske ni bilo mogoče lotiti, urejena je bila le fasada stavbe. Fasada je iz 19. stoletja, obnovljene so bile tudi prvotne barve te fasade. Kolikor je bilo freskirane površine na še gotskem zidu, je pri tem ostala odkrita. Letos pa se je po dogovoru Samoupravne stanovanske skupnosti in Zavoda za spomeniško varstvo tovariš Povše lotil restavracije fresk, ki so iz 15. stoletja. Predstavljena bo svetniška figura, na obeh straneh fasade pa tudi ostanki nekdanje arhitekturne poslikave. B. D.

TEVŠKA POVEST O DOBRIH LJUDEH

JOŠKECEVI POD NOVO STREHO

Enkratna akcija socialne komisije in soseske

V krajevni skupnosti Marijagradec pri Laškem je vas Tevče, kjer so stare hiše že bolj redke. Večinoma so prenovljene, ali pa nove. V tej vasi pa živijo brat in dve sestre Gradišnik, po domače Joškecevi, med tem ko je ena od treh sester že umrla. Gradišnikovi so pravzaprav revčki, Pepček in Anica sta močno zaostala, medtem ko se je Pepca preživljala kot dekla po hišah in v Sentleartskem župnišču. Vrnila se je domov, ko sta bila Pepček in Anica ostala sama.

Nekoč trdna hiša vaškega obrtnika – tkalca Gradišnika, je vse bolj propadala. Prekrita že desetletja ni bila, tako da so se sosedje resno bali najhujšega. Pozimi, ko pritisne teža snega, bi utegnila streha počepniti in morala pod seboj tudi koga pokopati.

Komisija za socialna vprašanja v krajevni skupnosti je s sosedji, v prvi vrsti s Ceneom Pfajferjem, iskala najboljšo rešitev. Toda tudi v bližnjo izpraznjeno kmečko hišo niso bili Joškecevi pripravljeni iti, navajeni svojega hudo razmajanega in prhlega rodne doma.

Socialno skrbstvo občine je hotelo vse tri poslati v kak dom, toda brez sile bi ne šlo. Ta rešitev bi bila res skrajna, za primer Gradišnikovih treh, gotovo najmanj človeška.

Naposled je obveljala misel, da bi razpadajočo hišo vsaj toliko popravili, da bo streha cela in varna. Skup-

nost socialnega varstva občine Laško je namensko nakazala krajevni skupnosti štiri stare milijone za kritino, cement in podobno. Minulo zimo in na pomlad sta Cene Pfajfer in Jaka Marot iz Tevč obiskala vsako domačijo v okolici. V Oleščah, Tevčah, Vrbonu in sv. Petru sta zbrala okoli 15 kubičnih metrov lesa, ki so ga potem na žagi podjetja »BOR« v Laškem brezplačno zžagali za novo ostrešje. Med tem je bil nakupljen tudi potreben gradbeni material in pred tremi tedni so se lotili obnove hiše.

Gradišnikove so za tri tedne vzeli pod streho sosedje, pri sosedih pa so tudi kuhali

hrano za prostovoljce in najete delavce. Najbolj tvegani opravki so bili razdiranje starega ostrešja in stropov. To je moralo biti gotovo v enem dnevu, še isti dan pa tudi zaščiten z blatno zidano kamnito zidovje. Udarneška sobota, ki so se je udeležili sosedje in nekateri funkcionarji krajevne skupnosti, peščica mladincev in mladink in celo nekaj pionirjev, je trajala od sedme ure zjutraj do desete ponoči. Kakšno delo je bilo, samo opomba, da tudi en sam ostrešni tram, niti ena deska ni ostala cela, ko je padla na tla. Vse se je zdrobilo v prhljad in prhle trske. Ene zime streha zanesljivo ne bi več vzdržala.

Se isti dan, ko je bila hiša razkrita, ko je bil odstranjen tudi trhlj lesen strop, so »udarniki« zidani del hiše utrdili z železobetonskim vencem. Kakšna sreča, kajti drugi dan se je usipala huda ploha, ki bi zidovje gotovo »razkuhalo«.

Naslednje dni so prišli tesarji, ki so postavili novo ostrešje, hišo pokrili, popravili dimnik, obili za silo strop, dokler ne bodo gotova notranja zidarska dela in bo nabit tudi ladijski pod na stropove. Vsi skupaj so opravili okoli 1000 prostovoljnih delovnih ur.

Ze več kot teden dni, so Gradišnikovi, ali Joškeci spet pod svojo streho. Pove-

dati je treba, da je Pepca Gradišnik iz prihrankov prispevala dva in pol stara milijona za prevoze, za plačilo tesarjev, za razen material ter za hrano in pijačo delavcem. To je treba posebej povedati, čeprav Joškeci dobro vedo, da bi brez pomoči družbe in predvsem sosesčine, nikoli ne dobili prenovljene strehe nad glavo. Do zime bo treba stropo še nekoliko toplotno izolirati, vstavljeni so tudi nekoliko rabljena, vendar še zelo dobra okna in hiša bo še desetletja topla dom trem vaškim revčkom, ki so se bolj kot česar koli, bali zapustiti skoraj do kraja razpadele rodni krov.

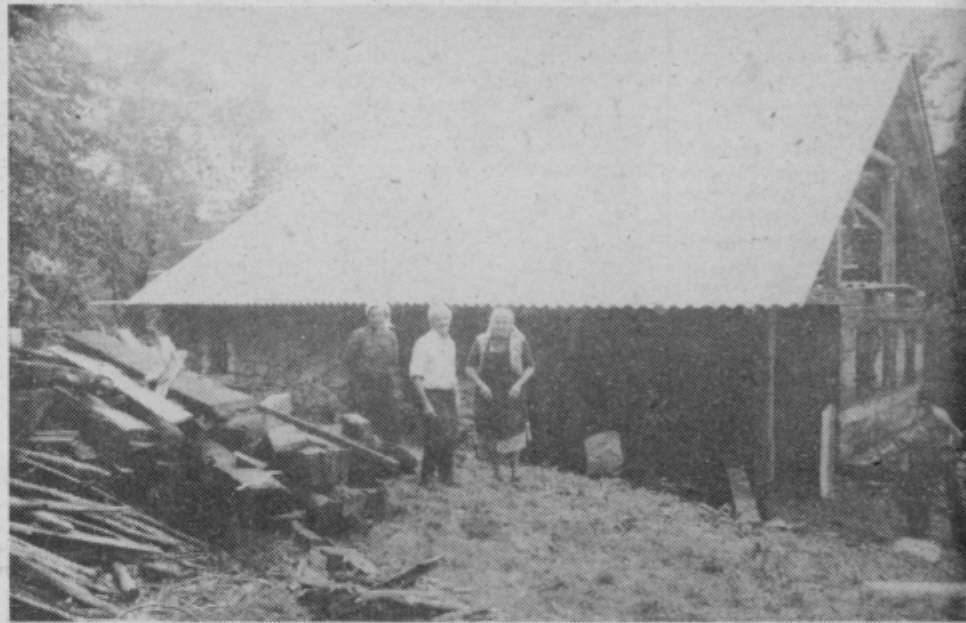
In zakaj je v naslovu zapisano »enkratna akcija«? Zato ker podobne v tej krajevni skupnosti zlepa ne bo, čeprav je še veliko razpadlih streh nad glavami. Toda tako brez krivde za revščino, kot so Gradišnikovi, ni nihče.

Cene Pfajfer najbrž tudi ne bi ponovil opravljenega. Ker morajo namreč še tako nese-

bično pobudo popackati, so jeziki ob zbiranju lesa (kar ima Pfajfer do zadnje treske dokumentirano) že takoj v začetku napotili delavce milice v kontrolo, češ, da organizator akcije zbira les zase.

Naposled pa je takšno delo le precejšnja žrtev, ki bržčas v širših družbenih merilih nima prave cene. Štirje stari milijoni, ki jih je prispevala skupnost socialnega skrbstva, bi v primeru, da so Gradišnikove poslali v dom, zadostovali za dvomesečno oskrbino. Pa Pepca, Pepček in Anica še niso stari, a tudi pri dobrem telesnem zdravju. Krajevna skupnost Marijagradec je doslej že velikokrat dodatno segla v žep krajanov in jih zbrala na udarniške akcije, pa ni deležna kaj več posluha kot tam, kjer vse zadeve rešujejo z naročilnicami.

Užitek in zadovoljstvo vseh, ki so sodelovali v tej akciji pa je v nepopisljivi sreči vseh treh Joškecov, ki so zdaj na varnem, toplem, in pod rodno streho. J-K

KOFIL FILTER

filter za čiščenje zraka
uporablja se za odprševanje
v vseh vrstah industrije

KONUS

Konus
Slovenske Konjice

Mohorjeva družba v Celovcu je namreč v začetku leta 1978 v redni zbirki izdala tudi Mauserjevo povest »Pomlad v Črepinjeku«, za katero je dr. Tine Debeljak napisal pisateljev življenjepis. Pri tem je omenjal tudi pisateljevo politično delovanje in zapisal, kar je tudi bil povod za polemičen zapis v Taboru, naslednje:

»Tudi v politiko so ga (Mauserja namreč, po Debeljakovih besedah – opomba avtorja) vabili. Vsi čutijo, da so sposobni za politiko. To je tisti naš pogubni hudič! Jaz se nočem vpreči, sem jim povedal... Je pa zame politika najbolj odurna stvar na svetu. Raje bi kulturno kaj naredili! S tem in samo s tem se bomo mi postavili. Vse drugo ima samo dnevno ceno. Mi lahko verjameš...« (31. avgusta 1952)

Pa je vendarle 1964 postal predsednik protikomunističnih borcev prav zaradi tega, ker je hotel spet spraviti ljudi okrog mesečnikov »Vestnik« in »Tabor«. a ni uspel. Še celo tako daleč je šel ta spor, da so »taboriti« odslej bojkotirali kupovanje njegovih knjig (25. septembra 1964); da so ga imenovali »faliranega študenta«, »pokvarjenega farja« (10. junija 1965) itd., kar mi je potožil v pismu, toda takoj tudi dodal: »Vedno smo eni in isti ljudje za delo in brce...« (22. maja 1964). Tudi ob njegovi smrti so se držali daleč ob strani ob komemoracijah – tudi v Buenos Airesu, dokler se ga ni z lepo besedo spomnil »neimenovani« v »Taboru«, najprej pa predsednik »Tabora« v Kanadi St. Pleško s spominskim govorom (»Vestnik« 1977, stran 6)

Na vse to je »Tabor« odgovoril:

»Preden se lotimo podrobne analize teh trditev doktorja Debeljaka, naj navedemo samo najbolj kričeče primere, kako tudi ta vrhunski kulturnik po svoje obrača dejstva in celo časovne argumente, da tako dobi »pravilno« podobo in jo kot tako sporoči nepoučenemu ali površnemu bralcu.

Mauser se v pismu (najbrž Debeljaku samemu) pritožuje, da so ga »taboriti« imenovali »faliranega študenta«, »pokvarjenega farja« (10. junija 1965) itd... toda takoj tudi doda: »Vedno smo eni in isti za delo in brce« (22. maja 1964).

O Mauserju smo zadnje čase slišali in brali premnogo lepega in resničnega; toda šele Debeljak je pokazal, da je znal tudi že leta 1964 »tako dodatni« nekaj – pismu, ki ga je pisal šele leta 1965! Debeljak dalje očita »taboritom«, da so se »držali ob strani ob komemoracijah, dokler...« itd.

Članka, kakršnega je objavil »Tabor« (PISATELJU) o pisatelju Mauserju, nismo brali nikjer drugje; govor, ki ga je imel Stane Pleško v Torontu (vendar NE kot predsednik »Tabora«), je Debeljak sam pohvalil. Poleg tega je glavni odbor Tabora ZDSPB (Zveza društev slovenskih protikomunističnih borcev – opomba avtorja) pisateljevi vdovi poslal sožalno pismo in kot posamezniki so se od pokojnega poslovili tudi številni člani Tabora v Clevelandu. Spo-

mnila se ga je tudi radijska oddaja, ki naj bi bila v »taborit-skih« rokah.

In potem se vprašajo: kaj torej Debeljak še hoče? Da bi se Mauserju, ki za »Tabor« nikdar ni imel lepe besede, prišla poklonit uradna delegacija s praporom in z vencem? To bi bilo, pravijo, hinavstvo, kakršnega »taboriti« kratko malo niso zmožni, in nadaljujejo:

JANEZ ČUČEK

SRAMOTA UMIRA POČASI

SLOVENSKA POLITIČNA EMIGRACIJA

19

»Korl, kot smo ga poznali vsi, je bil brez dvoma poštnjak in v zdomstvu najbolj plodovit pisatelj. O vrednosti tega njegovega dela bodo pač sodili za to poklicani. Imel pa je usodno napako, ki ni ravno redka pri slovenskih literatih, da ni znal ločiti mi med kritično pohvalo in osebnim, premišljenim prilizovanjem, kateremu je slednjič podlegel tudi sam, čeprav je leta 1952 (31. avgusta) zapisal, da »se v politiko noče vpreči«.

Pa je vendarle 1964 postal predsednik Protikomunističnih borcev... takoj na to pravi Debeljak in s tem črno na belem potrdi tisto, kar mi ves čas trdim: da so namreč ljudje, ki hočejo borce vpreči v politični voz.

Ko so v začetku leta 1964 dogodki iz Buenos Airesa odjeknili v Severni Ameriki in je tudi tu prišlo do reorganizacije, čiščenja, ali kakorkoli že kdo to imenuje, je »Korl« v svoji prvi in res svoji reakciji zavzel popolnoma pravilno stališče: s pismom glavnemu odboru se je umaknil iz organizacije, »dokler se tisti na vrhu ne poglihate...« ali tako nekako. Toda že nekaj dni kasneje se je vdal pritisku strankinih tribunov in vpregel svojega Pegaza v njihovo galejo. Odtlej je trmasto vztrajal na njihovem stališču; in če Debeljak zdaj piše, da je hotel (Mauser) »spraviti ljudi okrog Vestnika in Tabora«, se moti. Še več: v podpisanem članku je Mauser trem osebam z najveljavnejšo protikomunistično legitimacijo očital, da so nasprotniki »domobranski« proslavi – in tega ni nikdar preklical, ker je bil pač za pot v Canosso premajhen.

Značilno je tudi, da Debeljak v svojem opisovanju Mauserjevega življenja v zvezi z zapletom pri borcih navaja le pisma iz leta 1964 in 1965, se pravi iz časa, ko je bila ta zadeva najbolj razgreta. Iz drugih primerov nam je znano, da je »Korl« silno rad jamral, kako da ga vsi sovražijo in napadajo, in je s tem dostikrat sam pomagal razširjevati take napade in izjave. Iz tega skoraj mazohističnega pisanja bi mogli tudi sklepati, da je kljub vsemu spoznal svojo zmoto, ko se je dal vpreči v strankarsko politiko, a si iz lojalnosti enostavno ni mogel več pomagati.

Seveda so vse take osebne žaljivke obžalovanja vredne, še posebej, če pišemo o človeku, ki je zdaj osvobojen vseh dvomov in zmot in zato odmaknjen našemu prekanju. Toda slovenska nprav je pač taka, da lahko vsakdo, ki ni dokončal študijev, pričakuje, da mu bo nekdo prej ali slej, vrge v obraz »faliranega študenta«, da bo vsak, ki je zapustil semenišče, prej ali slej slišal očitek o »pokvarjenemu farju in slednjič tudi, da bo tisti, ki bo delal, dobil več brč kot pa pohval. Takšni smo pač ljudje; in »Korl« bi moral to pričakovati, ko se je spustil na njemu nepoznana tla. Američan v takih primerih pravijo, naj tisti, ki ne prenese vročine, ni hodi v kuhinjo. Dodati pa je vsekakor treba tudi to, da je znal »Korl« tudi krepko vrniti, čeprav bi ne bilo umestno, da bi tukaj naštevati razne njegove izjave.

Tudi ta članek je napisan le z obotavljanjem; potreben pa je iz dveh razlogov. Ni to prvi primer, da se ljudje, ki nasprotujejo »Taboru« in mu ne morejo odpustiti, da se držni postavijo »oblasti« po robu, poslužujejo mrtvih z napade na žive. Podobno se je zgodilo že ob smrti Zdravko Novaka. Tudi takrat so bile izjave in sporočila prikrojena tako, da je bilo nanje skoraj nemogoče odgovarjati, ne da bi bila pri tem prizadeta pieteta do mrtvih.

VAŠA STRAN

PISMA

MLEKARNA, ODPADNI MATERIAL IN ŠE KAJ

Sem poklicni zbiralec odpadnega materiala. Zbiram ga vsak dan, od jutra do noči, vsepovsod, kjer je. Moram pa povedati, da ga največ najdem v kontejnerjih, ki stojijo pri sedežih delovnih organizacij ali, kjer so delovni prostori raznih kolektivov. Vsebinsko teh kontejnerjev vozijo na smetišče, kjer ves ta odpadni material ali vsaj njegovo večino zasujejo. Tja, na smetišče, pa mi zbiralci nimamo dostopa, pa tudi buldožerist nas ne bi čakal, saj s svojim strojem ne prekinjeno dela in poriva ta material v jamo.

Ko sem pred približno letom dni ugotovil, da se v kontejnerjih pri mlekarji zbira veliko dragocenega materiala - aluminijaste folije in papir, sem pričel hoditi tja. Po mojem občutku, odvržejo v mlekarji v kontejnerje po nekaj sto ton materiala, in to prvovrstnega odpadnega materiala. To pa še ni vse. Tam se tudi zavzemajo, da pride ta material v resnici proč, v nič.

Nekaj časa so me v mlekarji pustili na miru pri mojem zbiranju. Potem pa so me pričeli klicati. Klicali so me vsi in nihče, pošiljali iz ene v drugo pisarno. Nič konkretnega mi niso imeli povedati, vsi so menci, rekli, da se to pobirati ne sme, a prepovedali mi niso.

Nekoč me je poklical mlad delavec v pisarni. Ko sem stopil v njegov delovni prostor, se je najprej delal strahno zaposlenega. Seveda ni vedel, da sem prepotoval pol sveta, da govorim pet tujih jezikov, da ljudi dobro poznam...

Pogledoval in čital je razne papirje. Čez približno pol ure me je vendarle nagovoril: Da, no, kaj je? Odgovoril sem mu, da sem ugotovil, da mečejo proč dragocen odpadni material. Dejal sem mu še, da sem jim pripravljen vsak mesec dati po sto tisoč starih dinarjev, če bom ta material lahko zbral še naprej. Pa me je zavrnil, češ, da tega materiala ne mečejo proč, marveč, da ga prodajajo. Pa sem mu povedal, da to ne drži, ker ga jaz pobiram vsak ponedeljek, sredo in petek. Pogovor je sklenil z besedami, da bodo poslej to zbirali sami.

Čez teden dni sem spet prišel. Ker sem ugotovil, da ta material vozijo na smetišče, sem mlademu delavcu v pisarni dejal, da ga bom spet pobiral jaz, njihovemu sindikatu pa dajal obljubljeni vsoto. To naj bi počenjal tako dolgo, dokler bodo oni ta material metali v kontejnerje in ga vozili na smetišče. To reč v nič.

Nekaj časa po tem razgovoru so ga zares zbirali in ga niso metali v kontejnerje. Zdaj pa ga znova mečejo v te velike posode za smeti. In tako sem se znova pojavil pred vrati mlekarne, kjer pa me je vratar ostro zavrnil in nagal.

Bil sem presenečen in užaljen. Zato tudi pišem to pismo. Užaljen zato, ker menim, da je velika škoda, če

tak odpadni material odvažamo na smetišče, kjer gre v resnici v nič, naša industrija pa ga potrebuje. Kje je stabilizacija?

ALOJZ GMAJNER
Celjska cesta 43,
Vojnik

UREDNIŠTVO: Vprašanje, ki ste si ga zastavili vi, je tudi naše. Kje je stabilizacija? Sicer pa tudi ta primer govori, kako malo smo tudi v Celju naredili za zbiranje in sortiranje odpadnega materiala, tistega, ki ga naša industrija hudo potrebuje in ga dostikrat celo uvaža. Mi pa smo tako bogati (čitaj: malomarni in neodgovorni), da vse vozimo na smeti, kjer gre ta material v resnici v nič. Kako dolgo še tako?

Sicer pa pričakujemo ustrezen odgovor tudi od kolektiva celjske Mlekarne, prav tako od Delovne organizacije Komunala v Celju, oziroma od TOZD Javnih naprav. Radi bi vedeli, kako daleč smo, da bi v resnici začeli zbirati odpadni material, ga sortirati in podobno. Tudi tako bi zagotovili naši industriji velike količine prepotrebnih surovin.

ZAPRT DOM NA GORI OLJKI

Gora Oljka, 734 metrov visoka gora, z značilno cerkvijo z dvema stolpoma, je na takšni točki, da je vidna daleč naokoli. Ze od nekdaj je bila zelo obiskana izletniška točka. Še posebej solarji so radi hodili semkaj. Ni bilo razreda na nekdanji slovenski gimnaziji in na celjski gimnaziji med obema vojnima, da ne bi vsaj enkrat pripravil izlet na goro.

Do vrha je približno ena ura hoje, večji del skozi gozd. Dostop do gore je s Polzele skozi Podvin, iz Šmartnega ob Paki, le pot iz Šoštanja je nekoliko daljša. Sicer pa se da do vrha pripeljati tudi z motornim vozilom. Del ceste je celo asfaltiran.

Ob lepem vremenu je z gore lep razgled na vse strani, celo preko Oburja do Svinjske planine in Visokih Tur v Avstriji. Seveda pa se odpira izreden pogled na Savinjsko in Šaleško dolino.

Toda, ko pride izletnik na goro in se želi okrepčati v domu, razočaran ugotovi, da je zaprt. Tudi okolje, zamenljivo namreč, govori, da tu ni človeka, ki bi kaj postoril. Dom je zaprt, je mrtev neizkoriščen in to na tako lepem mestu. Dom propada. Ali ni škoda, da je tu povsem zamrlo nekdanje živahno planinsko in izletniško življenje?

Ali res ni nikogar, zlasti na Polzele, da bi se pobrigal za to postojanko?

Dr. ERVIN MEJAK

UREDNIŠTVO: Vprašanje, ki ga zastavljamo tudi mi in sicer Krajevni skupnosti Polzela.

»ODPISANA« UPOKOJENKA

Nisem še v tako visokih letih, da bi si dovolila, da bi z mano pometali. Predvsem pa mi delajo krivico nekateri člani ožjega odbora Društva upokojencev Velenje.

Nihče ne ve, kako je hudo, ko na stara leta ostaneš sam. Sem upokojenka po možu, ki je bil rudar.

Prav je, da prirejajo društva upokojencev tudi izlete. Tako v družbi čas hitreje mine. Izleti so vselej zanimivi, in če je še družba prijetna, potem je čas, prebit na izletu, prijeten.

Letos, 10. junija, smo se z

dvema avtobusoma odpeljali upokojenci iz Velenja na enodnevni izlet v Logarsko dolino. Po navadi dobimo izletniki tudi bloke za skupno prehrano, zakusko ali podobno, seveda, če je tak obrok vračunan v skupni ceni. Tako je bilo tudi za ta izlet.

Med vožnjo sem se iz enega avtobusa presedla v drugega in to povedala vodji izleta. Morda prav zaradi tega pozneje v Logarski dolini nisem dobila od tovaršice Habetove blokov za prehrano. Šele na odločno pritožbo pri predsedniku društva Hubertu Mravljakcu sem dobila sporne bloke, ki sem jih, kot vsi ostali, plačala že v Velenju.

To pa še ni vse. Prijavila sem se in plačala 180 din tudi za izlet v Varaždin, kamor je pot vodila 17. junija. Pa so mi vplačani znesek vrnili po pošti z obrazložitvijo, da jaz na izlete, ki jih organizira Društvo upokojencev Velenje, konkretno Habe in Ivan Sedminek, ne morem iti.

Po vsem tem bi rekla, da vladajo v Društvu upokojencev v Velenju čudni odnosi, saj lahko nekateri odločajo o vsem. Čas bi bil, da bi o vsem tem spregovorili tudi na seji članov društvenega upravnega odbora.

PAVLA BUKOVEC,
Velenje, Tomšičeva 10

UREDNIŠTVO: Če je tako, kot ste napisali, potem bi bilo več kot prav, če bi o vsem tem razpravljali na seji upravnega odbora Društva upokojencev in tudi primerno ukrepali. Prosim predsednika upravnega odbora, da nas seznani, kako je bilo s to zadevo in kaj so naredili, da bi se kaj takega ne ponovilo več. Že vnaprej hvala za odgovor in pojasnilo.

KOLEKTIV IZLETNIK CELJE TUDI MED LETOM NE POZABLJA SVOJIH UPOKOJENCEV

Pred vsakim zaključkom leta kolektiv Izletnik povabi svoje upokojence na snidenje, ter jih ob tej priliki popelje na izlet ter tudi pristrčno pogosti. Ob zaključku samem pa so po navadi upokojenci tudi denarno obdarovani. Nadvse in to prijetno presenečeni pa smo upokojenci med letom, ko nepričakovano prejmemo »pristrčno voščilo k rojstnemu dnevu« od kolektiva, kjer smo tudi mi nekdanji s svojim delom doprinašali. Ob vsem tem naj dodam, da nas kolektiv še zmeraj ima za svoje, saj nam pod istimi pogoji kot svojim članom omogoča sodelovanje na raznih področjih, kot na področju rekreacije posebno v zimskem času in še kaj... pomembnega posebnost za nas upokojence.

Upam da si lahko dovolim reči, da bi bil vsak upokojenec srečen in zadovoljen, če bi svoje delo zaključil v delovni organizaciji, kot smo to upokojenci Izletnika. Zato se za vso pozornost in za vse kar nam je dano, v imenu vseh nas upokojencev, kolektivu Izletnika lepo in pristrčno zahvaljujem v upanju, da nas kolektiv tudi v bodoče ne pozabi.

Hvala

BERTL CIZEJ

UREDNIŠTVO: Veseli smo takšnih medsebojnih odnosov med delovno organizacijo in njenimi upokojenci.

OPRAVIČILO ANTONU KRIŽANERJU

V uredništvu Novega tednika so se oglasili predstavniki krajevne skupnosti Donačka gora, da bi razjasnili nesporez okoli podpisa pod sliko Antona Kitaka. Kot avtor reportaže iz krajevne skupnosti Donačka gora sem dolžan opravičilo tovarišu Antonu Križanerju, ker je prišlo do pomote pri pisanju in konkretnem podpisu. Upam, da bo tovariš Križaner opravičilo sprejel in ga tudi razumel. V krajevni skupnosti torej nihče ni izvedel tajnih volitev, nihče ni zatajil predsednika sveta krajevne skupnosti, čudno se mi zdi le to, da je tovariš Križaner tako pozno reagiral in da niso nesporez razčistili že v krajevni skupnosti, saj so mu gotovo tovariši, ki so sodelovali v razgovoru povedali, kako je potekalo naše srečanje v krajevni skupnosti. Ko je prišlo pismo v uredništvo sem bil žal odsoten, sicer bi že prej posredovali odgovor.

DRAGO MEDVED

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM

Dežurstvo med tednom: pomočni zdravnik od 14. do 20. ure, glavni zdravnik od 15. do 6. ure zjutraj naslednjega dne. Ob sobotah je dežurni zdravnik od 15. do 12. ure naslednjega dne, ob nedeljah od 12. ure do naslednjega dne do 6. zjutraj, ob praznikih pa je dežurstvo od 7. do naslednjega dne do 6. ure zjutraj.

VETERINARSKA POSTAJA

Neprekinjeno dežurstvo.

LEKARNE CELJE

Do sobote, 8. avgusta do 12. ure dežura Nova lekarna na Tomšičevem trgu, nato prične z dežurstvom lekarna Center v Stanetovici ulici.

TRGOVINE

V tednu od 3. do 8. avgusta dežura samopostrežba CENTER v Cankarjevi ulici vsak dan do 20. ure. V tednu od 10. do 15. avgusta pa bo dežurna samopostrežba RIMSKE DVOR v Zidaniškovi ulici.

ALI ŽE VESTE...

SAHARA V PODRAVINI

Podravina je imela svojo Saharo. To je območje, kjer leže sedaj vasi Molve, Klostar Podravski in Podravske Sesvete. Pešek se je dotikal (in se še dotika) samega Djurdjevca. Peščene preproge lahko še sedaj vidimo pod zelenim plaščem, še posebej na območju med Djurdjercem in Kalinovcem, ki se še sedaj imenuje Peski. To je

PRIREDITVE

MUZEJ REVOLUCIJE

Muzej revolucije je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure in ob sredah tudi popoldne od 14. do 17. ure. Obiskovalci si lahko ogledajo stalno muzejsko zbirko.

POKRAJINSKI MUZEJ

Pokrajinski muzej je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure, ob sredah pa tudi v popoldanskem času od 14. do 16. ure. Obiskovalci si lahko ogledajo stalno arheološko zbirko, rimski lapidarij in stalno razstavo, ki prikazuje kulturno zgodovinsko zbirko.

GALERIJA TURISTIČNEGA DRUŠTVA

V galeriji turističnega društva je v poletnih mesecih odprta prodajna razstava turističnih spominkov, ki je bila pripravljena v okviru turističnega tedna v Celju.

LIKOVNI SALON

V likovnem salonu je bila 3. avgusta otvoritev razstave z naslovom Poljske risbe, ki jo je omogočila obalna galerija iz Pirana. Razstava bo odprta do 15. avgusta.

KNJIŽNICA EDVARDA KARDELJA

V prostorih Knjižnice Edvarda Kardelja je odprta rastava upodobitev iz monografije Stare celjske upodobitve. Ogled razstave je možen v času, ko knjižnica posluje za bralce, razstava pa bo odprta celo poletje.

KINO VOJNIK

V kinodvorani v Vojniku bodo v soboto, 8. avgusta ob 19.30 in v nedeljo, 9. avgusta ob 17. in 19.30 predvajali ameriški vestern Sovražnik Apačev.

ŠMARTNIŠKO JEZERO

Na Šmartniškem jezeru je možno čolnarjenje in jadranje z desko. Vsak dan pa lahko kupite tudi dovolilnice za športni ribolov.

RAZSTAVNI SALON ROGAŠKA SLATINA

V razstavnem salonu v Rogški Slatini so pripravili razstavo ob 40-letnici vstaje slovenskega naroda z naslovom Vstaja na celjskem območju 1941. Razstava bo odprta do 14. avgusta vsak dan od 7. do 12. ure in od 15. do 18. ure.

stepska pokrajina, porastla z ne preveč gosto travo.

RAKETARJI IZ BUDROVCA

Da so Budrovčani blizu Djurdjevca napredni gospodarji, so dokazali že pred petnajstimi leti. Med prvimi v tem delu Hrvaške so si omislili rakete in organizirali službo proti toči. Njihovemu zgledu so kmalu sledili drugi Podravci. Posipanje s pepelom in najrazličnejše oblike coprnji, ki naj bi zaklele oblake s točo, so sedaj samo še spomin. Raketarji so stopili praznovernim običajem na rep.

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

V torek, 11. avgusta ob 20. uri bo v dvorani Zdraviliškega doma večer narodnih plesov in pesmi folklorne skupine Bratstvo-enotnost iz Subotice.

ZDRAVILIŠČE DOBRNA

Danes, 6. avgusta so v zdravilišču Dobrna pripravili ob 17. uri za goste zdravilišča piknik na kmetiji Božnik z ribjo večerjo, harmonikar pa bo poskrbel za dobro razpoloženje.

V avli hotela Dobrna pa je odprta prodajna razstava japonskih oljnih pastelov slikarke Stane Lušnič-Arsovske z naslovom Govorica kamna.

RAZVOJNI CENTER

V avli razvojenega centra je odprta razstava slikarskih del slikarja Jureta Šarlahu - Celjske ulice in absolutna kompozicija. Razstava bo odprta do 15. avgusta.

LUČE OB SAVINJI

V soboto, 8. avgusta in v nedeljo, 9. avgusta praznujejo v Lučah turistični praznik. Ob tem so pripravili vrsto zanimivih prireditvev in športnih srečanj. V soboto bo ob 9. uri otvoritev razstave ročnih del in slik slikarja Puncuha iz Mozirja, ob 10. uri bo Bruno Parma odigral šahovsko simul-tanko proti tridesetim domačinom, ob 17. uri pa se bosta srečali rokometni moštvi Luč in Ormož. V nedeljo pa bo ob 14. uri povorka s prikazom dejavnosti kraja Luče, nato pa bo družabna prireditev.

PLEŠIVEC NAD VELENJEM

V nedeljo, 9. avgusta bo ob 10. uri v okviru IV. kmečkega praznika tekmovanje koscev, grabljic, žanjic, točenja medu, gozdarskih opravil in razstava domačih jedi. Po tekmovanju bo družabna prireditev, na kateri bodo postregli z domačimi jedili in pijačami.

POROKE

ŽALEC

Poročili so se: MENART Jože iz Ljubljane in KOLAR Irena iz Arje vasi, LESJAK Anton iz Pi-rešice in ZAVRŠNIK Marija iz Vinske gore, SAVINEK Rudolf iz Gornje vasi pri Preboldu in PEČENIK Marija iz Prekope, OROŽIM Miran iz Latkove vasi in POČAJ Darja iz Dobrteše vasi, JUDEC Beno iz Vrbja in WEBER Mateja iz Zalca, ZUPANC Tihomir in STOPORKO Edita iz Zabukovice, SEDELJŠAK Franc iz Vologe in NEZMAN Danica iz Vranskega, BOŠNAK Franc iz Poljč in SKETA Marija iz Orle vasi.

ŠMARJE PRI JELŠAH
Poročilo se je 10 parov.

SMRTI

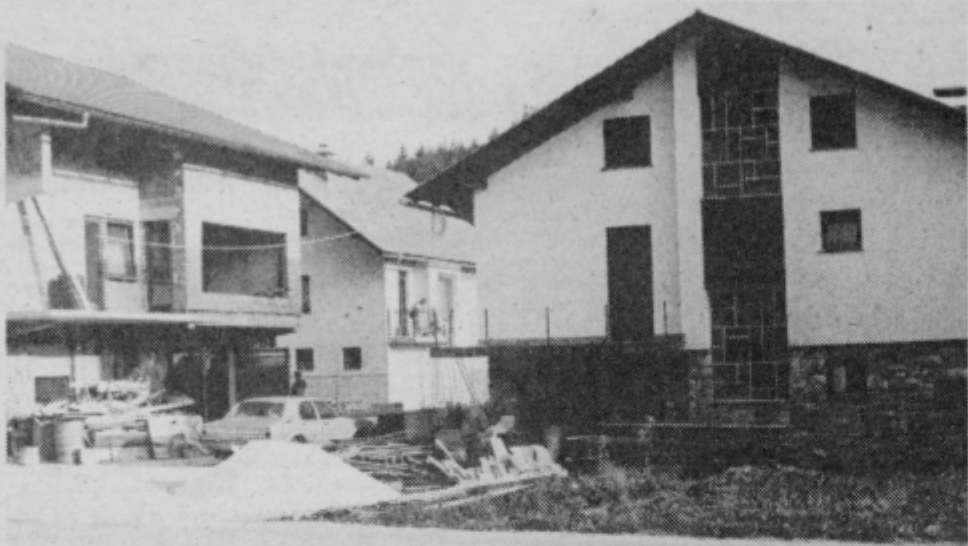
ŽALEC

Umrli so: BRAČIČ Rozalija, roj. KOCNIK, 69, iz Pernovega, JUŽNA Rozalija, roj. TERSELIČ, 68, iz Ojstriške vasi, SITAR Marija, roj. ARH, 79, iz Andraža nad Polzelo, FERLIČ Jožef, 70, iz Straške gorce, KORENT Franc, 72, iz Zalca, JERMAN Rafael, 67, iz Rogške Slatine, SAJNKER Jakob, 84, iz Letuša, MIHELJAK Katarina, 89, iz Polzele, GROBELNIK Ernest, 55, iz Galicije,

ŠMARJE PRI JELŠAH

Umrli so: UZAMAH Janez, 54, iz Grobelc, PODREBERŠEK Franc, 84, iz Gradišča, LAH Ludvik, 75, iz Pilštanja, KEGEL Jakob, 41, iz Domžal, NUNČIĆ Marija, 85, iz Komuškega, ZUPANC Amalija, 67, iz Sentjurja.

NOVI
TEDNIK
Z NOVIM TEDNIKOM
ODSLEJ TUDI NA MORJU

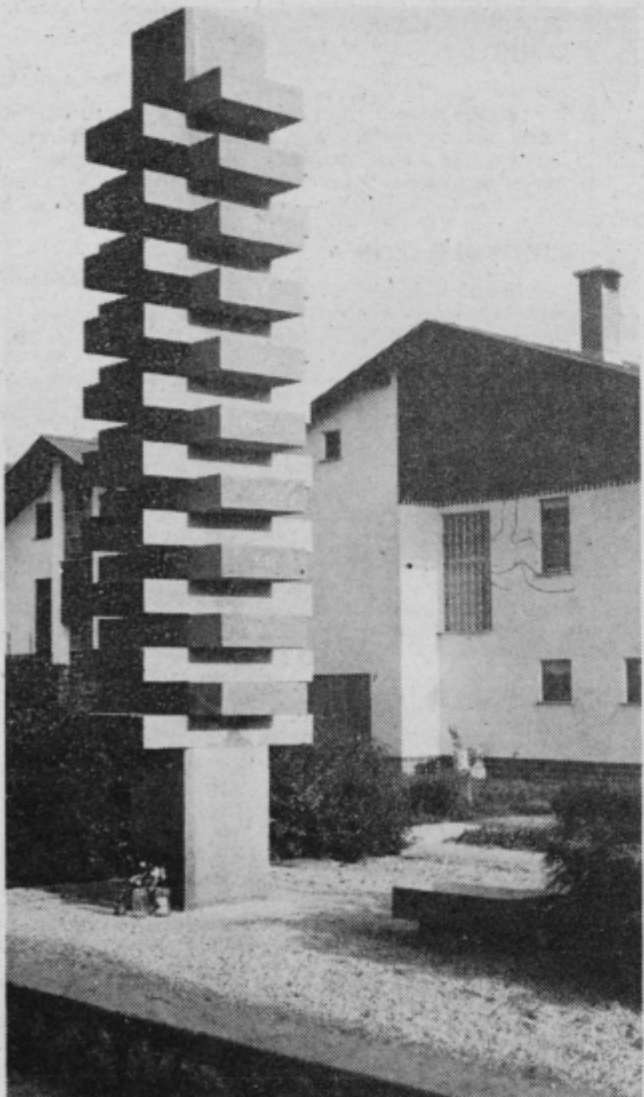

Tudi Vinska gora spreminja svoj videz

BILI SMO V VINSKI GORI

NE PRIZNAVA O NEDELAVALI

Večina ljudi se vozi na delo v Velenje

Spomenik padlim žrtvam med NOB. Tri spominska obeležja NOB so v tej krajevni skupnosti

Slikovita je Vinska gora – krajevna skupnost na meji med velenjsko in žalsko občino. Domačije raztresene v bregovih na desni strani ceste, če se peljemo iz Petrovč proti Velenju, opozarjajo, da so to doma trdni ljudje. Na to opozarjajo lepo urejena gospodarska poslopja. slučajni popotnik, ki zaide v Vinsko goro, bi mogel pomisliti, da se tu pravzaprav ničesar ne dogaja, kajti sredi popoldneva ljudi ni videti. So pa ljudje v Vinski gori zadnje čase v dvornih. Toliko obljub je namreč bilo, sedaj pa ničesar. Saj veste za kaj gre! Lovske zdrahe.

HUDA LOVSKA KRI

Predstavniki krajevne skupnosti in krajevnih družbenopolitičnih organizacij zahtevajo ureditev lovskih mej in ustanovitev lovske družine v tej krajevni skupnosti. Njihove želje so do neke mere razumljive, sploh še, če vemo, da so jim nekateri predstavniki Sob Žalec to obljubljali dolga leta. Da bi tu ustanovili svojo lovsko družino, imajo tudi kup utemeljenih razlogov, je pa pri vsaki stvari tudi druga plat medalje in svoj prav imajo tudi tisti, ki se ne strinjajo s spremembo lovskih mej. Kakor koli že, če se že zatika, potem gre krivdo za to iskati tudi v neodgovornih obljubah,

ki so ljudi v Vinski gori zrevoltirale in pripeljale tako daleč, da si tako želijo svojo lovsko družino. Naj bo tako ali drugače. Prav je, da z odločno akcijo stvari uredijo v zadovoljstvo obeh strani. Tistih, ki so ZA in tistih, ki so PROTI. Prav pa bi bilo tudi to, da bi enkrat dokončno preprečili provociranja na eni in drugi strani.

VEČINA JE ZAPOSLENIH V VELENJU

V Vinski gori živi okrog 1250 ljudi. Večina je zaposlenih v Velenju. Kar 410 delavcev iz tega kraja se vozi na delo v velenjske delovne organizacije. Največ jih je seveda zaposleno v Gorenju, Reku in Vegradu. Zanimivo je, da dela v žalski in celjski občini le deset ljudi iz te krajevne skupnosti. In znova se je začela stara pesem. Iz Velenja ne dobijo toliko prispevkov, kot bi jih morali, če upoštevamo število zaposlenih v sosednji občini. Tudi sicer Velenjčane bolj težko pripravijo k temu, da bi sodelovali v kakšnih akcijah s finančno pomočjo. Po drugi strani so v Velenju večkrat deležni očitkov češ, otroci iz Vinske gore obiskujejo velenjsko osnovno šolo od četrtega razreda naprej. To pa tudi nekaj stane. V Vinski gori pa spet razmišljajo po svoje in pravijo, da v tem ni nič slabega za Velenjčane, saj šolajo ljudi, ki kasneje najdejo zaposlitev v Velenju. Še več je takšnih in podobnih nespornostim, ki pa se

zadnje čase vendarle vse bolj urejajo.

KAJ JE Z OBRATOM TTP?

V Vinski gori je še precej ljudi, ki bi se radi zaposlili v kakšni industriji. Da je res tako, dokazuje anketa, ki so jo izvedli pred časom. To je bilo takrat, ko so se začeli pogovori, da bi tekstilna tovarna iz Prebolda tu zgradila objekt. Zanimanje za to je bilo veliko, saj se je za delo prijavilo kar 120 ljudi. Žal, so se v Preboldu odločili drugače in kot vse kaže, industrijskega obrata zaenkrat še ne bo.

STABILIZACIJSKI POSEGI V ŽELJE

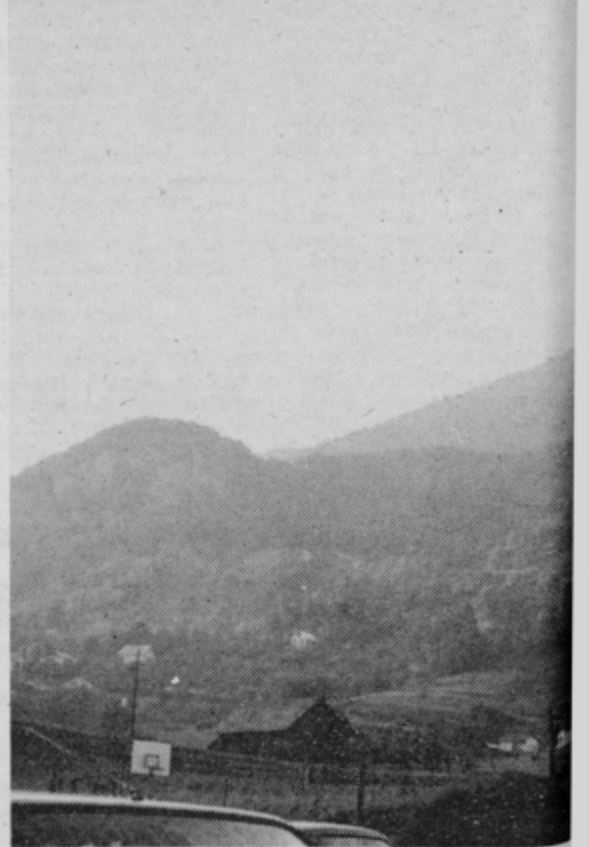
V Vinski gori računajo, da bodo letos pričeli z izgradnjo mrliške veže, modernizirali bodo kilometer dolgi cestni odsek v Zgornjo Črno ter uredili vodovod v Spodnjo Črno. V Preški bi morali sanirati vodovod. To delo je bilo predvideno že v programu prejšnjega samoprispevka. Ljudi v Preški namreč najbolj tare to, da ni dovolj vode za živino. Prizadevni gasilci bi radi k domu dozdali garažo in sejno dvorano. V programu del v tem srednjeročnem obdobju je zajeta tudi gradnja večnamenskega doma. Pravijo, da so prostori v sedanjem domu nemogoči za uspešno delo, poleg tega pa dvorano v sedanjem domu uporabljajo tudi kot hmeljsko sušilnico. Načrti so

Z udarniškim delom so jih sicer lahko bilo

veliki, vprašanje pa je, kaj jih bodo v Vinski gori sničili. Nihče ne zanik večnamenskega objekta, potrebujejo, toda s tovarni investicijami bo to občini Žalec za nekaj prenehati. Stabilizacijska hteva svoje, dosedanje kulturno prosvetnega tva v Vinski gori pa je porok, da bo šlo še v tako dobro. Pa čeprav novega objekta. Zapišite to, da so ob praznovanju činskega praznika pri temeljni kamen za gradnjo trgovine Savinjskega zina v Zgornji Črni. bodo pričeli z deli, pa do še niti pri Savinjskem magazinu.

Gasilci nameravajo svoj dom obnoviti in razširiti

Po teh gričih so raztresene kmetije

JO OČITKOV STI

ana pripomogli k temu, da je v kraju več igrišč kot bi

GOVINO SO VOLJNI

sami Vinski gori pa že trgovino. To je samostrežnica velenjske Ere, ki prta vsak dan od osme petnajste ure. Krajanje, da je trgovina dobro ena in da se prijazne njalke trudijo, da bi bilo logi vedno dovolj izdel- tudi tistih, ki jih pri nas včasih zmanjkuje. Za be Vinske gore je ta sa- strežnica kar dovolj. opoldne ne morejo na- zato pa tisti, ki so zapo- nakupijo vse že prej, ančanem delu v Vele-

4-LETNA ŠOLA

Kot smo že zapisali je šola v Vinski gori štiriletna. Kasneje hodijo otroci v šolo v Velenje ali na Dobrno. Odvisno pač od tega, kje so doma, saj Vinska gora zajema velik del ozemlja, ki meji ne le z velenjsko, pač pa tudi s celjsko občino. Osnovno šolo v Vinski gori obiskuje 100 učencev.

OGROMNO PROSTOVOLJNEGA DELA

Tudi za Vinsko goro je značilno ogromno prostovoljne-

ga dela. Tako so z udarniškim delom zgradili vodo- vod na Lopatnik, ki je najvišji zaselek v krajevni skupnosti. Tudi v tej akciji, ki so jo izvedli pred leti, so sodelovali tako rekoč vsi krajanje. Omeniti velja, da je bilo treba izkop opraviti na kamni- tem terenu.

VEČ POZORNOSTI IZOBRAŽEVANJU DELEGATOV

H krajevni skupnosti sodi- jo tudi zaselki Prelska, Zgor- nja in Spodnja Črnova, Lip- je, Janškovo selo, Lopatnik in del Pirešice. V vseh teh vaseh delujejo vaški odbori. Njihova dejavnost pa ni pov- sod zadovoljiva. Tam, kjer kaj rabijo ali pa jih kaj teži, tam so tudi bolj aktivni. Si- cer pa pravijo, da delovanje delegatskega sistema v Vin- ski gori ni niti zgledno niti slabo. Pozna se jim to, da so za to mandatno obdobje za- menjali premalo delegatov. Ovir je tudi triizmensko de- lo, tako da je včasih težko najti čas za seje, k temu pa je treba prišteti še delo na kme- tijah. Več pozornosti bi morali nameniti izobraževanju delegatov. Problem zase je tudi angažiranost na več po- dročjih. So tudi takšni, ki imajo kar po osem funkcij. Iz tega bi lahko sklepali, da je še vedno premalo takšnih, ki bi se aktivno vključevali v delo. Zakaj je tako? O tem bodo morali razčistiti v Vin- ski gori.

MLADINCI SO DELOVNI

Precej očitkov je bilo, da mladina ni delovna. Morda so ti očitki celo držali, drži pa tudi to, da je mladinska de- javnost v zadnjih mesecih z novim vodstvom izredno za- živela. Skoraj je ni več akci- je, v kateri ne bi sodelovali mladinci, ki so poleg tega tu- di pobudniki za mnogo stva- ri. Včasih se ne strinjajo z nekaterimi odločitvami sta- rejših. Tudi to je porok, da se lahko precej stvari kvečjemu izboljša.

Ljudje v Vinski gori radi pokažejo obiskovalcem lov- ski dom na Lopatniku. Ču- dovita točka je to, ki je vre- dna obiska. Škoda le, da je odpiralni čas prekratek, saj je odprt le konec tedna, pa še to ne ves dan. Ob sobotah popoldne in nedeljah popol- dne.

Nedelavnosti ljudem prav gotovo ne gre očitati. Če v kraju morda ni takšne eno- nosti kot je kje drugje, tak- šen občutek smo imeli ob obisku, potem se ponuja pri- ložnost za rešitev že pri seda- njem evidentiranju. Kar okrog sedemdeset odstotkov delegatov bo treba zamenja- ti. Ti pa bodo morali storiti vse, da na račun Vinske gore ne bo več utemeljenih in neutemeljenih očitkov.

JANEZ VEDENIK

KARLO GRIL, predse- dnik skupščine KS: »Pro- blem lovstva bo treba čim prej rešiti. Mi smo prepričani v svoj prav in zahtevamo svoje. Navsezadnje zahteva- mo tisto, kar so nam obljub- ljali že dolga leta predstavi- ki občinskih družbenopoli- tičnih organizacij in skupšči- ne občine. V nobenem pri- meru pa nismo zainteresira- no za kakršnekoli prepire z velenjskimi lovci. Mislim, da bi lahko dobro sodelovali.«

IVAN KOSAN, predse- dnik sveta KS: »Očitki, da družbenopolitične organiza- cije v Vinski gori ne delajo so skrajno neumestni in gre za golo podtikavanje. Če bi bilo tako tudi ne bi bilo toli- ko prostovoljnega dela, pri- spevkov in drugih akcij, v katerih so krajanje vedno so- delovali ter se borili za lepše življenje.«

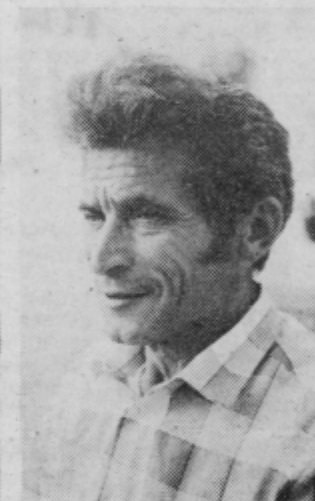
MIRKO VODUSEK, pred- sednik KK SZDL: »Mislim, da so delegati z delegatsko bazo dobro povezani. Ni si- cer idealnega stika z njimi, vendar sem prepričan, da ni slabše kot drugod. Več po- zornosti bi morali posvetiti izobraževanju delegatov v naslednjem mandatnem ob- dobju. Še bolj se bomo mo- rali truditi, da bo zaživel de- lo vaških svetov.«

SREČKO PLEŠNIK, pred- sednik OO ZSMS: »Mla- di smo vključeni v delo vseh organizacij in društev v kra- ju. Skupaj z borci bomo ure- dili partizanski bunker. Je- sen bomo pomagali ostare- lim kmetom pri spravilu poljščin. Prirejamo tudi klubske večere, na vsakem sestanku pa govorimo tudi o aktualnih razmerah doma in v svetu.«

KARLO GRIL, starejši, se- kretar OO ZKS: »Naša osnovna organizacija šteje 23 članov. Od tega je četrtna mladih, imamo pa tudi dva kmeta komunista. Več po- zornosti bomo morali posve- titi obnovi članstva, ki zad- nja leta ni bila zadovoljiva. Še več mladih in kmetov bo- mo morali vključiti v vrste Zveze komunistov.«

MILAN VIDEMŠEK, pred- sednik KO ZZB NOV: »Sto nas je borcev v Vinski gori. Na našem območju so tri spominska obeležja NOB. Skupaj z mladinci bomo ob- novili partizanski bunker ter posadili 88 dreves v spomin na tovariša Tita. Veliko po- zornosti namenjamo tudi ostarelim tovarišem.«

ANICA DREV, vodja dramske skupine: »Dramska sekcija prosvetnega društva vsako leto pripravi eno igr- o, katero potem gostujemo tudi v drugih krajih in celo v drugih občinah. Redno sode- lujemo tudi na proslavah ob vseh pomembnejših prazni- kih, sicer pa so aktivne tudi druge sekcije. Prosvetno društvo deluje od leta 1963, vanjo pa je vključenih 120 članov.«

FRANC ŠPEGER, predse- dnik TVD Partizan: »Tudi športniki smo aktivni. Ure- dili smo si smučarsko vleči- co, organizirali smučarski te- čaj, zgradili rokometno, no- gometno in košarkarsko igri- šče, sedaj pa urejamo igrišče za odbojko. Organiziramo tudi vrsto tekmovanj. Veliko zaslug za razvoj telesnokul- turne dejavnosti v našem kraju ima tudi sekretar tele- snokulturne skupnosti iz Zalca Adi Vidmajer.«

ALOJZ PETEK, član sve- ta KS: »Če smo v Vinski gori že doslej opravili na tisoče prostovoljnih delovnih ur, prispevali milijone lastnih sredstev, potem bo tako tudi v bodoče. Ljudje se ne brani- jo delati. Čim prej bo treba rešiti problem pitne vode v nekaterih zaselkih. Tudi tu bo opravljeno ogromno dela!«

Ivo Povše

Terezija Kuder

Albin Stepišnik

Ivan Razboršek

HMELJARJI O PRIDELKU

Savinjska dolina je v mesecu, ko izroča hmeljarjem svoje sadove. Hmelj dozoreva in okrog dvajsetega avgusta bodo pričeli z obiranjem. To delo je sedaj že skoraj povsem mehanizirano, saj le še tu in tam obirajo ročno, zato pa je mnogo manj idile, posebno ob večerih, ko so včasih zadonale vesele pesmi obiralcev. V teh dneh hmeljarji že lahko približno napovejo kolikšen bo letošnji pridelek. Prav o tem je tekle beseda, ko smo se pogovarjali s štirimi savinjskimi hmeljarji in povedali so:

IVO POVŠE, PODLOG: »Imam 2,4 ha hmeljišč, posajenih z goldingom,

atlasom in auroro. Pridelek kar dobro kaže, vendar ne bo tolikšen kot lani. K temu je nedvomno pripomogla hladna pomlad. Sicer pa je bilo letošnje leto za razvoj rastline ugodno saj je imela dovolj vlage in toplote.»

TEREZIJA KUDER, VRBJE: »O pridelku je kljub vsemu še malo zgozdaj govoriti. Res je, da je rastlina dobro razvita, veliko pa je odvisno še od velikosti kobil in od količine lupulina. Pregovor, ki ga hmeljarji dobro poznajo, pravi, da avgust hmelj da, ali pa ga vzame. Seveda vsi upamo na najboljšo, saj smo vse leto tudi delali za to.»

ALBIN STEPIŠNIK, TRNAVA: »Na naših 2,5 ha gojimo golding, auroro in

atlas. Moje napovedi so za golding bolj slabe, ker se mi zdi preredit. Kako bo s poznimi sortama bomo še videli, ker sta še v polnem razvoju. Ta mesec hmelju še precej da in morda bomo imeli letos vsaj povprečni pridelek.»

IVAN RAZBORŠEK, ARJA VAS: »Hmelj letos kar dobro kaže, čeprav rekordne letine ne moremo pričakovati. Bilo je dovolj pogojev, da se je hmelj lepo razvijal, precej pa je odvisno še od teh zadnjih dni. Upajmo, da nam vreme ne bo zagodilo tako kot lani, ko so bila v neurju nekatera hmeljišča povsem uničena.»

T. TAVČAR

CELJE: KAKO ŽIVE UPOKOJENCI?

V celjski občini ni natančnejših podatkov o realnem družbenoekonomskem položaju vseh upokojencev. Takšen pregled je nujen in ga bo potrebno narediti. Predvidena sprememba invalidsko-pokojninske zakonodaje, ki so v javni razpravi, naj bi predvsem stimulirale delavce k večji produktivnosti, saj naj bi pokojnina v celoti izrazila vloženemu delu, upokojenec pa naj bi si s tako pridobljeno pokojnino zagotavljal svojo socialno varnost.

Z. S.

VINOGRADNIŠKA SKUPNOST BUČE

VSI UPI SO V KLETI

Velika škoda po zimski in pomladanski pozebi

Vinogradniška skupnost v Bučah je nastala pred dvema letoma. Ustanovili so jo kmetje, ki imajo vinograde v slovitih bučenskih gorcah, ki jih opeva, oziroma njihovo vino, celo narodna pesem. Toda skupnost ni nikoli v polno zaživela, prav v tem času pa so bučenski vinogradniki pred velikimi dilemami. O njih je pripovedoval eden od vinogradnikov in najsodobnejših kmetov na Bučah sploh Jakob Božičnik:

»Skupnost smo ustanovili

zato, da bi lažje obvladovali naše vinogradniške površine, ki jih je za 35 hektarjev. Posodobili bi trsne nasade in tako prišli do večje in bolj kakovostne pridelave vina. Od črnih sort imamo modro frankinjo in žametno črno, od belih pa laški rizling, silvanec in muškato. Da bi lahko sodobno in učinkovito delali, bi rabili močan vinogradniški traktor s kultivatorjem, pa nimamo denarja zanj, a tudi kredita ne dobimo. Največji problem pa je v tem, da ne vemo, kakšna bo usoda virštanjske kleti. Če bi stala v Virštanju, bi se odločeneje lotili dela, saj bi imeli urejen odkup in tudi transportni stroški ne bi bili veliki. Vinogradniki na šmarškem menimo, da bi bilo najbolj smotrno graditi klet na Virštanju, ker so vinogradi blizu, pa tudi s turistično gostinskega vidika bi bila takšna investicija smotrna. Zdaj smo odvisni od Brežic, najbolj bridka izkušnja pa je bila lani, ko je poln tovrstni grozdja tri dni vozil na relaciji Šmarje - Brežice in nazadnje ostal poln in neraztovorjen pred kombinatom v Šmarju. Tako zdaj čakamo in nekateri že kar pesimistično gledajo na ta problem. Dobre izkušnje pa imamo s poljedelskimi strojnimi skupnostmi, saj jih je na območju krajevske skupnosti Buče kar pet in v vsaki je po pet do šest kmetovalcev.»

Ko je nanesla beseda na letošnje vinsko letino, je Jakob Božičnik dejal, da jim je precejšnja škoda povzročila že zimski pozeba, ki je najbolj prizadela starejše trse, pomladanska pa ni bila nič bolj prizanesljiva, tako da je preko 70 odstotkov trsov poškodovanih. Tisti pa, ki dobro rodijo, obetajo dobro kakovost, če le ne bo toče. Jakob Božičnik ima 2 hektarja vinograda in ga eno škropljenje stane šest tisočakov. Z enakimi težavami se srečujejo seveda tudi drugi vinogradniki. Če bi uspeli obuditi v življenje vinogradniško skupnost, bi lahko posodobili ostale površine. V zadnjih desetih letih jim je uspelo posodobiti tretjino vinogradniških površin, velike težave pa imajo z zemljiščem. Tam, kjer so naredili terase, so jim začeli močno

negajati plazovi, zato bi morali urediti drenažo za odtok vode. Plaz ogroža tudi novo asfaltirano cesto, ki jih povezuje v Virštanjem.

V teh dneh zadnja julijska in prva avgustovska vročina lepo neguje grozdje na trti. Vince bučensko pa bo zaradi številnih težav in prelitega znoja vinogradnikov nekoliko manj sladko kot bi sicer lahko bilo.

DRAGO MEDVED

CESTNINAR IN KMET

VAROVATI DOBRO ZEMLJO

Toča vzela polovico pridelka

Z Ivanom Škobernetom sva se pogovarjala sredi julijskega dopoldneva na cestninski postaji v Dramljah. Tu in tam je najin dialog prekinil prihod kakšnega avtomobila, sicer pa promet na tem odseku ni bil prebog. Pogovarjala sva se o njegovem delu, ki poteka v izmenah pod strešno majhne in v teh dneh vroče kabine, med plačilnimi lističi, dinarji in če je čas, radijskimi oddajami. Toda to je samo ena plat dela in življenja, kajti Ivan Škobernet je tudi kmetovalec na zaščiteni kmetiji v Dramljah. Ni gostobeseden, a misli oblikuje preudarno in iz potoz na obrazu preberem, da ve, kaj hoče.

»Biti kmet in cestninar hkrati, kaj ni to preveč naporno?»

»Seveda je naporno, toda skozi leta sem se navadil, da skoraj ne poznam prostega časa. Kot cestninar delam v izmenah: enkrat podnevi, drugič ponoči, popoldne, vmes imam kakšen dan prost, pa ga hitro izkoristim z delom na posestvu.»

»Danes delate v dopoldanski izmeni. Kako poteka promet?»

»Bolj gost je na glavnem delu avtoceste. Tu v Dramljah je uvoz in izvoz, vendar se tudi pozna počitniški čas. Takole 700 avtomobilov pride in gre tudi skozi v eni izmeni. Ponoči je promet bolj redek, kakšnim 100 voznikom voščim dober večer.»

»S 1. julijem se je cestnina povečala. Dobili ste tudi druge lističe. Kako so to sprejeli vozniki?»

»Vsi niti vedeli niso za spremembo, pa sem jim moral vse to šele razlagati. Veliko jih je godrnjalo nad podražitvijo in lističi, kjer je čez že prej natisnjeno cena pripisana še ena, višja seveda.»

»Kdo pa vam pomaga pri delu na kmetiji?»

»V glavnem vse postoriva z ženo sama. Brez traktorja in številnih priključkov pa ne bi šlo. Srednje velika kmetija je delno hribovita, delno nižinska. Vpeljal jo je že

oče, tako da je kmetovanje pri nas že tradicija. Kmetija je zaščiteni, da se zemlja ne bi drobila in da je ne bi prerastli vikendi.»

»Kaj vse pridelate na vašem posestvu?»

»V hlevih imam 9 glav živine in 7 svinj. Sem tudi kooperant Kmetijskega kombinata Sentjur. Kmetija je torej usmerjena v živinorejo in proizvodnjo mleka. Najhuje je, da je nedavna toča vzela vinogradu 50% pridelka. To nas je kmete hudo prizadelo.»

MATEJA PODJED

OTON SAMEC

Zaspal je s knjigo v roki. Zaspal za vedno. V šestinsedemdesetem letu starosti.

Oton Samec starejši iz Polž pri Strmci. Morda so za hip utihnili tudi šumci gozdovi, toda samo za trenutek, kajti že takoj nato so s svojo govorico opozorili na veličino človeka, ki je ljubil ne samo knjigo, marveč prav tako dom in družino, svojo rodno grudo.

Knjiga mu je odpirala okno v svet, ga vedrila in spodbujala k naprednemu kmetovanju. Bil je kmet, bil pa je tudi več kot petdeset let čebelar. Za to svojo dejavnost je prejel visoka Janševa odličja.

Dober in trden gospodar na kmetiji, ki je že po tradiciji slovela za vzorno. Močno je bil navezan na svojo zemljo, zato jo je tudi v časih najtežje preizkušnje branil s puško v roki in se boril za njeno osvoboditev. Sicer

je najprej okusil trpljenje v vojnem ujetništvu. To je bil tudi čas, ko je nemški okupator zasegel njegovo domačijo. In ko se je vrnil iz ujetništva, se je po kratkem premoru podal med partizane. Bil je borec v Zidanškovi in Serčerjevi brigadi.

Po vojni je na svoji zemlji začel skoraj znova. Rasla pa je tudi družina, ki ji je bil plemenit mož in oče. Toda, življenje je terjalo od njega dosti več. Aktivno je delal v krajevnih samoupravnih in krajevnih družbenopolitičnih organizacijah v Strmci, še zlasti med borci. Bil je odbornik in človek, ki je vedno znal prav svetovati in se prav tako odločiti. Ljudje, ki so ga poznali ali z njim delali, so ga visoko cenili. Zato ni naključje, če ga je tudi v soboto, 1. avgusta popoldne, na zadnji poti sprejelo nekaj sto ljudi. Vsi z bolečino v srcih.

M. BOŽIČ

Ljubno je tudi letos dobilo novega splavarja. To je Milan Nareks, ki je moral prestati le ploho vode in ponoviti flosarsko zaobljubo, da je bil krščen.

LJUBNO

OSAMLJENI FLOSARJI

Priraditev bo morala najti nova pota

V nedeljo je bil na Ljubnem v Zgornji Savinjski dolini že 21. tradicionalni flosarski bal. Tudi letos so ga pripravili prizadevni turistični delavci Ljubnega, žal z njim niso bili zadovoljni ti sami, niti obiskovalci, ki je bilo letos le okrog tisoč. Orda je bila temu kriva isja vročina, ali pa premalo vrnosti, ki smo jo tudi že ejšnja leta pogrešali. Goto- si graje ne zaslužijo tisti, so delali. Vložili so mnogo uda, kot pa kaže so pri svo- m delu preveč osamljeni. riskočiti bi jim morale še tuge družbeno politične or- nizacije in posamezniki dati priraditvi nov, izvir- šji nadih.

Praznovanje, ki je trajalo dni se je pričelo v petek z voritvijo razstave domačih tovnih umetnikov v osnov- soli, Ljubno. V soboto je lo več športnih priraditev, ečer pa je nastopila fol- orna skupina iz Sempetra moški pevski zbor iz Ljub- ga. Osrednje praznovanje je pričelo v nedeljo z bu- ico godbe na pihala, ki je ela pozneje tudi koncert igrišču Foršt, ob 14. uri pa je pričela slavnostna po- rka skozi trg na priraditve-

ni prostor v Vrbju ob Savi- nji. Povorka je bila letos do- kaj skromna in ni niti v gro- bem prikazala vseh známe- nitosti tega dela Savinjske doline.

V Vrbju je obiskovalce pozdravil Franc Trbovšek, ki jim je v imenu vseh izrekel dobrodošlico in jim zaželel dobro počutje. Potem so pri- čeli z udiranjem flosa, ki ga je krmaril najstarejši splavar Stanko Miklavc. Milan Na-

raks je bil zelenec ali jud, ki ga je bilo treba krstiti. Na glavó so mu skozi rešeto vlili vedro vode, potem pa je mo- ral za splavarskim starešino ponoviti zaobljubo. Ko je jud postal zaobljubljen splavar, so plovili les, nazadnje pa so se peljali s splavom. S tem je bila priraditev zaključena, ostal je le še veselilni del, na katerem so obiskovalce za- bavali Fantje z vseh vetrov.

T. TAVČAR

Iz tega dela Savinjske doline so bili doma tudi znani krovci slamnatih streh. Kako se tako delo opravlja, so prikazali v povorki.

MAJOL' MAJOLČICA

Člani in vsi ostali, ki jim je najstarejša celjska gostilna Majolka pri srcu, lahko spet posedijo v prijetnem, nekoliko starem urejenem prostoru restavracije, v pritličju lokala. 1. marca pa do zadnjega julija so tu potekala obnovevna dela.

Še danes imajo gostje na razpolago še novo posebno sobo, ki namenjena posameznikom in skupinam, ki poleg dobre pitje želijo še kaj dobrega jesti. Da bo ponudba jedi bolj raznolika in okusna pa skrbijo kuharji in kuharice v vi, sodobno opremljeni, kuhinji.

Za adaptacijo pritličnih prostorov je temeljna organizacija Majolke odštela 45.000 dinarjev. Vendar z delom še niso končali. Te dni bodo začeli z rednimi vzdrževalnimi deli in v zgornjih prostorih gostilne. In jeseni, ko se bo promet Majolke povečal, bodo gostje lahko uživali tudi v prijetnem brijentu, ki ga bodo nudili prenovljeni prostori lokala.

VVE

TURIZEM PO JUGOSLOVANSKO

MANJ DOMAČIH GOSTOV

Turistična oseka v juliju, avgust še uganka

Turistična bera je bila v prvem polletju zelo ugodna. Nočitev domačih in tujih gostov je bilo 25,4 milijonov, kar je za osem odstotkov več kot v istem obdobju lani. Od tega je bilo 15,8 milijonov domačih in 9,6 milijonov tujih gostov. Nočitve domačih gostov so se povečale za 6 odstotkov, tujih pa za 10 odstotkov. To pomeni, da je tudi devizna bilanca ugodnejša. V prvih šestih mesecih je Narodna banka Jugoslavije registrirala 406,9 milijonov dolarjev, kar je za 39 odstotkov več kot v prvem polletju lanskega leta.

V začetku julija pa se je slika nekoliko spremenila. Pričela se je glavna sezona in z njo veliko višje poletne cene. Sredi julija je bilo tujih agencijskih gostov za deset odstotkov več, je pa število tistih, ki prihajajo brez posredovanja turističnih agencij ostalo nespremenjeno. Izredno pa je padel obisk domačih gostov. Vse to je ogrozilo optimistične napovedi o rekordni sezoni, kajti individualni gostje ustvarijo na naših letoviščih kar 60 odstotkov prometa, medtem ko je delež organiziranih potovanj tujih gostov zastopan s 35 do 40 odstotki. Uspeh sezone pa je odvisen predvsem od nočitev domačih gostov, kar nekateri turistični delavci neradi priznajo.

Sredi julija je nastopil obi-

čajen naval gostov, kar pa ne bo nadomestilo izpada v začetku meseca. Tujcev, ki letujejo prek agencij, je še naprej več, medtem ko je individualnih gostov isto število kot lani v tem času. Domačih gostov pa je še vedno manj. Na jugoslovanski obali je trenutno 800 tisoč gostov. Prostih postelj po letoviščih je dovolj in da se gosti ne navdušujejo preveč za Jadran, nam kažejo tudi letošnji bilteni o prostih mestih, ki štejejo od 30 do 50 strani, medtem ko so lani obsegali največ 5 listov.

Statistiki so pripravili turistične napovedi do konca poletja. V juliju in avgustu lahko pričakujemo isto število nočitev kot lani v teh mesecih. Število domačih gostov bo manjše za en odstotek, tujih pa že kar za dva odstotka v primerjavi z istim obdobjem lani. Če se te napovedi uresničijo, bo skupno število nočitev od januarja do avgusta za tri odstotke večje kot v istem času lani. Število domačih turistov bi bilo isto, tujih pa bi bilo za 6 odstotkov več.

**OGLAS V
NOVEM TEDNIKU
JE POT
K USPEHU**

KDO DA VEČ

V temeljni organizaciji Majolka, delovne organizacije gostinske podjetje iz Celja, se je od devetih predvidenih novih kadrov, ki so vsa leta šolanja opravljali delovno prakso v tej temeljni organizaciji, zaposlilo le pet. Ostali štirje so si raje poiskali delo tam, kjer so boljši delovni pogoji, predvsem pa boljši osebni dohodki, čeprav za drugo delo nimajo ustrezne izobrazbe.

V prvem letniku usmerjenega izobraževanja je temeljna organizacija Majolka podelila 12 štipendij učencem, ki so se odločili za gostinske poklice. Glede na dosedanje izkušnje s šolajočimi se kadri, pa se gostinski delavci bojijo, da bo marsikdo izmed štipendistov, kljub nekaterim obveznostim, ki jih ima do štipenditorja, raje šel drugam v službo. Seveda, če se razmere v gostinstvu do takrat ne bodo izboljšale.

VVE

ŠMARJE: BAZEN V REKORDNEM ČASU

Ko to pišemo, se morda Šmarčani že namakajo v novem plavalnem bazenu, ki so ga tako težko pričakovali in končno le dočakali. Prve dneve avgusta so namenili za otvoritev, ki jo mislijo popestriti z Igrami brez meja. Seveda, po šmarsko jih bodo zabelili in zalili ter se temu primerno tudi okopali.

Ko je o bazenu tekla beseda s predsednico OO ZSMS ZDRAVKO JESENKOVO, je z upravičenim ponosom pripovedovala, da ima velik delež pri tako pomembnem objektu kot je bazen v Šmarju tudi mladina. Prav zdaj urejajo okolico okrog bazena, nemalo zaslug pa je mladina imela tudi pri zbiranju denarja.

Ko se je pri TVD Partizan v Šmarju sestel odbor za gradnjo bazena, so pritegnili tudi mladino in krajevno skupnost. Mladina je zbirala prostovoljne prispevke okoli 36.000 dinarjev. Nekateri so kar globoko segli v žep, saj so darovali tudi po 1000 dinarjev. Ostala sredstva je prispevala še krajevna skupnost in telesno kulturna skupnost.

Z. S.

PLANINSKO DRUŠTVO ZREČE

VSI ČLANI NE DELAJO

Od mladih pričakujejo več

»Le redki člani našega planinskega društva so pripravljeni poprijeti za delo,« pravi Janko Pirnat, predsednik planinskega društva v Zrečah, društva, v katerem je skupno s pionirji 200 članov in deluje že 26 let. »Vse manj ljudi je pripravljenih žrtvovati prosti čas za delo v društvu. Tudi drugje je tako,« ugotavlja predsednik, ki se je večnih izgovorov v štirih letih že kar preobjedel.

Ceprav je tako, pa se društvo le lahko pohvali z nekaterimi uspešnimi akcijami.

Največja je gotovo Pohod po poteh partizanskega Pohorja, ki je lani popeljal kar 950 udeležencev iz vse Slovenije na Pesek, Osankarico in Roglo. Tudi zaradi njihove dobro organizacije se je pohod izredno hitro uveljavil. Podobno je tudi s pohodom iz Zreč na Roglo, ki ga pripravljajo skupno s Partizanom. No, verjetno bi razvili tudi še

druge dejavnosti, pa so s sredstvi bolj na tesnem, čeprav jim pomaga tako Tele-

snokulturna skupnost kot delovna organizacija Unior. Zaradi tega tudi še niso pričeli z gradnjo nove planinske koče.

Marljivi člani društva pa ne čakajo prekrizanih rok na boljše čase, na večjo pripravljenost za delo drugih članov. Veliko pričakujejo od članov planinskega krožka na osnovni šoli Borisa Vinterja v Zrečah, kjer je vključenih 25 pionirjev. Za planinstvo pa vzgajajo že tudi malčke v otroškem vrtcu in tako lahko upravičeno pričakujejo, da bo takrat, ko bodo zrasli, drugače. Morda bodo tako marljivi, kot je že sedaj markacijski odsek, tako kot so nekateri mladinci, ki so že opravili tečaje za planinske vodnike, tako kot nekateri člani, ki sodelujejo pri organizaciji dejavnosti planinskih društev na nivoju občine Slovenske Konjice.

MILENA B. POKLIČ

SOZD merx CELJE

Sest blagajn in ena blagajna v trafiki pomenijo velik prihranek časa v vrsti za plačilo.

V MERKSOVI BLAGOVNICI V NOVI VASI

DOBITE VSE KAR ŽELITE

Kvalitetna ponudba in pestra izbira tudi vseh vrst živilskega blaga

Blagovnica Potrošnik v Novi vasi vas pričakuje. To je največja blagovnica v delovni organizaciji Potrošnik, SOZD-a MERX, zasnovana na najsodobnejši tehnologiji. V Blagovnici Potrošnik občan lahko kupi vse izdelke, ki jih vsakodnevno potrebuje.

Tokrat vam predstavljamo živilski del blagovnice, ki ima kar 650 m² prodajne površine. Že pri vходу v trgovino je urejen prostor za embalažo. Tu se nahaja tudi trafika, kjer dobite časopise in revije, ki jih vsakodnevno ali občasno prebirate. Police so dobro založene s cigaretami vseh vrst, tu lahko kupite tudi pisma, znamke in druge poštne vrednostnice.

Seveda so v samopostrežnem oddelku blagovnice nepogrešljivi pulti s kruhom, sadjem in zelenjavo ter mesom in delikatesnimi izdelki. Poleg vseh vrst kruha boste tu našli tudi specialna sveža peciva. Na razpolago vam je kvalitetna izbira sezonskega sadja, zelenjave in povrtnin. Sami se lahko prepričate, da je oddelek svežega mesa založen tako, da bo zadovoljil želje vsakega kupca. Na delikatesnem oddelku,

Na delikatesnem oddelku lahko izbirate med suhimi in svežimi salamami in drugimi delikatesnimi proizvodi najbolj priznanih jugoslovanskih proizvajalcev. Posebno pestra je izbira sirov. Tu dobite tudi najrazličnejše hladne solate, ki jih vsakodnevno pripravljajo v lastni kuhinji.

ku, poleg specialnih delikatesnih izdelkov, imate na izbiro najrazličnejše siri in tudi hladne, v lastni kuhinji, pripravljene solate.

V novi blagovnici niso pozabili na tiste, ki potrebujejo diabetično hrano.

Ščasoma bodo te police nudile vse vrste prehrabnih artiklov, ki jih diabetiki potrebujejo.

Na številnih policah sredi samopostrežbe je še ostalo blago, ki ga vsakodnevno ali ob izrednih prilikah gospodinje po-

trebujejo za pripravo jedi. Tu so mlečni izdelki, testenine, pijske vseh vrst, začimbe, peciva, sladkarije, zmrznjene jedi, na pol pripravljene jedi, olje, moka in podobna, za vsako kuharico, nepogrešljiva živila. Zelo bogato je založen oddelek z ribami in s konzervami vseh vrst, na izbiro imate tudi različne vrste kave in kavovine.

V pritličju blagovnice je tudi gospodinjinski oddelek, kjer dobite razna čistila, praške, ščipalke, obešalnike, metle, toaletni papir, papirnate plečnice, razne kozmetične izdelke in podobne nepogrešljive drobnarije.

Skratka, na policah živilske enote v blagovnici Potrošnik v Novi vasi, lahko kupite vse vrste živilskega blaga, ki ga ponuja naše tržišče in ki ga naš potrošnik želi kupiti. Kar še ni pa bo, kajti v blagovnici se bodo trudili ustreči željam in pričakovanjem kupcev.

Sodobni ritem življenja narekuje ekonomično razporeditev časa tudi tistega, ki ste ga namenili nakupu. V Merxovi blagovnici Potrošnik v Novi vasi, na enem mestu dobite vse.

Delavci v blagovnici se bodo nenehno trudili, da bo mesni oddelek založen z vsemi vrstami mesa, ki ga je možno dobiti na jugoslovanskem tržišču.

KLADIVO, KONJ IN VODA: USPELA USKLAJENOST POEZIJE IN GLASBE

Celjsko-žalska akustična skupina Kladivo, Konj in Voda nas že leto in pol razveseljuje s svojim iskreno spontanim glasbenim pristopom. Neodvisno od glasbenih in zlasti skih hiš je izdala dvanajst pesmi na kaseti s simboličnim naslovom Zorenje.

Avtor besedila pesmi je Dani Bedrač, ki jih v literarnih revijah objavlja kot samostojno poezijo. Zanj je značilen bogata simbolika, ki izžarevata iskrenost in toposameznika, njegove stiske, negotovost in rahločutno obravnava na postmodernističen način, prisotna pa je kritika odnosov med posameznikom in družbo.

Poleg Danija Bedrača, kitarista in obenem avtorja glasbe, lahko na kaseti slišimo še kitarista Srečka Lavbiča, avtor glasbe in aranžmajev, pevko Damjano Golavšek, peva kitarista Sineta M. Videčnika ter gosta Vlasta Skaleta na klaviro in harmonikarja Zorana Kalina.

Pesmi so izredna usklajenost glasbe in besedila, vendar glasba le podlaga besedilu, kar se poglobi njihovo izrazno moč. Iz tega okvira izstopa pesem v stilu roka Popo Kot najbolj zanimive pa bi omenili pesem Na cesti, Pa za M., ki vsebuje precej slovanskih ljudskih elementov pesem Zorenje, kjer so vidni vplivi klasične glasbe, skladbe, razen Luči in Pustne romance, so delo omenjenih avtorjev. Skupina ju je izvajala v Jovanovičevi drami Pogoja srca (Karamazovi), ki jo je to sezono uprizorilo Slovensko ljudsko gledališče iz Celja.

Skladbe je skupina posnela v studijih Radia Štude producentom Venom Dolencem, sicer vodjem tržiške pine Sedmina, v studiju Radia Celje s tehnikom Dušom Petkom in na domu kitarista Srečka Lavbiča s tehnikom Miranom Prezljem.

Nekatere pesmi lahko že tri mesece poslušamo v rednih oddajah Radia Ljubljana, Radia Celje in Radia Studenca.

Skratka, Zorenje je zanimiv in svojevrsten prispevek razvoju domače akustične glasbe. Morda bi skupina lahko očitala skromne aranžmaje ter tu in tam slabo tehnično kvaliteto posnetkov, kar pa seveda ne zmanjšuje vrednosti in pomena kasete same.

Nakup kasete je zaenkrat mogoč pri Osnovni organizaciji ZSMS Zalec, naročite pa jo lahko tudi po pošti.

ANDREJA V.

REPUBLIŠKO SREČANJE ŠOFERJEV V CELJU

Te dni so se zbrali v Celju člani republiškega oddelka Združenja šoferjev in avtomekanikov, ki so se skupaj domačini, člani ZSAM Celje, dogovorili o II. republiški tekmovalni šoferjev in avtomekanikov Slovenije, ki bo septembra dopoldne na avtopoligonu v Ljubecni pri Celju.

Ob tej priložnosti bo pod pokroviteljstvom TAM Maribor tudi tekmovalje o spretnostnih vožnjah in odklankanju pak na vozilih. Pričakujejo okrog 150 tekmovalcev.

TABORNIKI NA DEBELEM RTIČU

Taborniki občine Šmarje pri Jelšah že deseto leto taborniki na Debelem rtiču in kot sami pravijo, jim je tam vedno všeč.

V prvi letošnji izmeni je taborilo 74 tabornikov iz oddelka Samotnih jelš iz Šmarja in oddela Treh vrhov iz Roga. Dan se je začel z žvižgom taborovodje in z jutranjo vadbo. Sledilo je urejanje tabora, še posebej so taborniki skrbeli za red in čistočo v svojih šotorih, ker jih je preživala stroga komisija.

Po zajtrku se je pričela gozdna šola, kjer taborniki pridobljajo znanje. Po večernem kopanju in plavalni šoli so sledila športna tekmovanja s sosednjimi taborniki.

Dan vstaja so počastili s pestrim programom ob tabornem ognju, šli so tudi na izlet v Koper – seveda z ladjo. Zvečer pa so pripravili velik taborni ogenj s tabornimi krstom.

CELJSKI INŠPEKTORJI, KJE STE?

Rad bi se dotaknil vedno žgoče teme, to je prodaja južnega sadja na celjski tržnici.

Tisti, ki po naključju zaidejo tjakaj, bi lahko brez dvoma trdili, da jih kmalu več ne vidimo blizu. Saj prodajni oddelki na trgu praktično iz dneva v dan odbijajo kupca od tega, da bi kupoval sadje ali zelenjavo od prodajalcev iz drugih republik. Tako se večkrat pritožujejo stranke, da prodajalci tega sadja pod ceno, ki je za prvovrstno blago, prosi še tretjerazredno. Ko pa se spustiš z njim v dialog, poveš, da boš plačal za prvo kvaliteto, ti reče, v kolikšni misliš kupiti sadja, ti ga bo pa kdo drug. To pa se na potem res zgodi.

Pride starec, star 70 let, poprosi za 3 kg breskev. Vesel je dobil: dobil je 2,5 kg breskev in to tako zelenih, ki bodo dozorele šele čez dva meseca. Vprašanje se zašle samo celjskim inšpektorjem: kako dolgo bodo lahko jali sami nekontrolirano prodajali južno sadje in zelenjavo? Ali res mora prej priti do kakšne bolezni. To se ob vsej cenah tega blaga mora zaustaviti in preprečiti. Tega si najbrž najbolj želijo vsi tisti, ki se dan za dan vračajo na tržnico po dobrine, ki jih žal vse prevladuje manjka v trgovinah. Inšpektorji, ki so zelo zahtevni načina odnosa do artiklov v trgovinah, bi sedaj lahko mnogo več pozornosti posvečali tudi zunanemu prodajanju raznih izdelkov, morda pa bodo tu imeli uspeha.

DRAGO SL.

POGOVOR Z BRASLOVŠKIMI SKAKALCI

SMUČARSKI SKOKI JULIJA

Iz mladih skakalcev rastejo veliki tekmovalci

V Braslovčah imajo dve plastični skakalnici (25 m in 10 m). Na njih se mladi skakalci iz Smučarskih klubov Andraž in Braslovčje že tretje leto pripravljajo za tekmovalno sezono. Treninge strokovno vodijo trije domači trenerji. Letos jim je na pomoč priskočil zvezni trener Tomin. S pomočjo video-rekorderja pokaže skakalcem napake, ki jih morajo odpraviti.

Potrebno je opozoriti na zagnanost in športni duh skakalcev. Vsako leto se udeležijo tekmovanja za pokal Slovenije, na katerem se kot ekipa uvrstili letos na deseto mesto. Udeležili so se tudi meddruštvenega tekmovanja v Dolu pri Ljubljani. Za svoj krajevni praznik pa so organizirali nočne skoke, za katere so gledalci pokazali veliko zanimanje.

Mladi skakalci se srečujejo z veliko problemi. Predvsem imajo težave z opremo, ki je draga, pa še devize je potrebno zanj odšteti. Drug problem je odrezanost od večjih in bolj znanih skakalnic. Tretjo težavo povzroča čas, ki ga je vedno premalo, treningi pa so trikrat na teden v vsakem vremenu. Klju temu skakalci zagrizeno trenirajo, hkrati pa tudi uspešno opravljajo svoje dolžnosti. Precej problemov bo odpadlo takrat, ko bodo dokončali 70-metrsko skakalnico, ki jo zdaj gradijo. S tem bodo imeli doma boljše pogoje za delo in ne bo več potreben denar za draga potovanja.

Skakalci posvečajo precej pozornosti skrbi za nadalje-

vanje dolgoletne tradicije v skakanju. Tako začnejo vsako leto redno vaditi številni cicičani. Tisti skakalci, ki pa prenehajo trenirati, lahko sodelujejo v tehničnem in upravnem odboru kluba. Pogovarjala sem se s štirimi člani Smučarskega kluba.

MARKO KRALJ, 16 let, dijak Smučarske gimnazije Škofja Loka.

»Skačem že 5 let. Letos sem se uvrstil v mladinsko zvezno reprezentanco in osvojil tretje mesto v skupnem pokalu med mlajšimi mladinci. Moj najdaljši skok je 65 m. Pri skakanju nimam občutkov tesnobe, saj skačem iz veselja. Nekoliko težje je skakati, če je skakalnica ledena.«

IZTOK HANŽIČ, 18 let, dijak Elektrotehnične šole v Velenju.

»Pred tremi leti sem se na Golteh med treningom poškodoval, zato ne skačem več. Zdaj sem trener pri Smučarskem klubu Braslovčje. Opravi sem tudi izpit za sodnika, vendar do 24. leta ne smem soditi. Moj najdaljši skok je bil dolg 32,5 m.«

JOŽE VERDEV, 13 let, učenec OŠ Polzela.

»Za skoke me je pred tremi leti navdušil stric. Zdaj najraje skačem na 60-metrski skakalnici, pokriti s snegom. Med nami skakalci vlada pravo prijateljstvo, na tekmah pa tekmujemo tudi med sabo. Želim si, da bi lahko še dolgo skakal. Pred 14 dnevi sem zmagal na tekmovanju v Dolu pri Ljubljani. Tega sem zelo vesel.«

JOŽE SREDENŠEK, trener Smučarskega kluba Andraž.

»Po 18 letih aktivnega skakanja zdaj 2 leti strokovno usmerjam mlade skakalce. Fantje so zelo zagnani, nekatere moram celo odvrniti od pretiranega treninga. V Sloveniji so slabi pogoji za skakanje v primerjavi s pogoji v drugih državah. Kljub temu se da s strokovnim in prizadevnim delom marsikaj doseči.«

Kakšni so njihovi načrti za prihodnost? Želijo si doseči večjo kvaliteto skokov in pritegniti še več mladih. Nekoliko plaho pa so izrazili željo, da bi vsaj še dva ali trije njihovi skakalci prišli v državno reprezentanco. V avgustu bodo odšli v ČSSR nabirat si novih moči. Pa srečno pot!

HELENA PODBREGAR

ARHEOLOGI NA CELJSKEM GRADU

Letos na celjskem gradu nadaljujejo z arheološkimi izkopavanji. Z delom je ekipa pričela v torko in sicer s sondažnim izkopom v predgradu. Na osnovi arheoloških izkopavanj bodo zagotovljeni pogoji za tlakovanje poti, ki drži proti notranjemu gradu.

Pot bo tlakovala občinska komunalna skupnost, arheološka izkopavanja organizira Zavod za spomeniško varstvo Celje, raziskovanje pa bo vodila docentka filozofske fakultete v Ljubljani prof. Tatjana Bregantova.

Z. S.

ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČEV ŽALEC

OBJAVLJA

LICITACIJO

za prodajo avtomobila ZASTAVO 101, letnik 1978.

Izključna cena 40.000 dinarjev.

Avtomobil je v dobrem voznom stanju.

Licitacija bo tudi za prodajo motornega kolesa TOMOS TL 14.

Izključna cena 12.500 dinarjev.

LICITACIJA BO V SOBOTO, 8. AVGUSTA 1981 NA AVTOPOLIGONU PRI ŠEMPETRU OB 9. URI.

Trgovska delovna organizacija

SOZD
merx
CELJE

»TEKO«

63000 Celje, Gubčeva 2

V VELEBLAGOVNICI »T« NA ODDELKU ZA OBUTEV

Sezonska razprodaja po znižanih cenah otroška, ženska in moška obutev

30% do 40% od 27. 7. do 25. 8. 1981

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO POTOVANJE

70

NEPRIČAKOVANA SLAVA

Melbourne je tak kot Manchester, samo da je bolj sončen. Sydney je po naku, našminkanih ženskah, naglici, sovraštvu do Evropejcev spominjal na Združene države Amerike, Melbourne pa je bil skozi in skozi britanski in zato sem se v njem počutila kot doma. Cerkve so zgrajene v gotskem slogu centerburyjske katedrale, gostilne »Pri belem jelenju«, »Pri zelenih vratih« in druga so me pozdravile kot dobre stare znanke. V Melbourneu je bilo vse nekoliko hladno, nekoliko zadržano, nekoliko mirno in odločno. Na odprtih tramvajskih vozovih so ljudje drug drugemu kazali hrbet. Držali so se lepe angleške navade, da tujcev ne smeš pogovoriti, zato tudi ni moglo priti do kakih zaupljivosti. V Melbourneu so se te navade strogo držali.

In spet noč na vlaku, potem pa sem ob osmih zjutraj le pristala na postaji v Adelaidi, moja erika in oba kovačka pa na železniški upravi. Hiša gospodične W., ki je stala sredi predmestnega vrta, je bila zunaj na Fullertonu Estatu. Adelaido po pravici imenujejo mesto vrtov. Z gospodično W. sva se hrupno pozdravili, čeprav se prej še nikoli nisva bili videli in sva se poznali samo iz dopisovanja. Brat in svačinja moje znanke, ki sta bila priči najinemu svidenju, sta rekla, da sta se zdaj srečno našla dva prava norca. Anni ni bila poprečna ženska, strastno je ljubila živali in tako zelo ji je bilo pri srcu vse živo, da je pogosto sedela v rogovili kakega drevesa in opazovala, kako rastejo listi in kaj počno ptiči; v deželi, tako bogati s ptiči, se ji je to gotovo splačalo. Tudi jaz bi bila splezala v rogovilo, a bala sem se spraviti v nevarnost

svoje rdeče rjavo zametasto obleko, ki jo je čakalo še veliko službenih let.

Kaj pomeni imeti prijatelje! V Adelaidi gotovo nisem bila ne bolj neumna in ne bolj pametna kot v Sydneyu, toda šele tu se jim je posrečilo, da so me potegnili iz globine moje nedostopnosti in me primorali, da sem nastopila v javnosti. Najprej sva z Anni obiskali največji časnik v Adelaidi - »Register« kjer so me intervjuvali, in komaj je izšla moja slika, že so me obsuli s povabili, ki jih je bilo toliko, da mi ni ostalo časa ne za premišljevanje ne za spanje. Svoj strah pred javnim nastopom sem premagala na kaj preprost način. Tik preden sem imela predavati občinstvu, sem v nekem velikem salonu pri čaju pripovedovala o svojih popotovanjih in nenadoma mi je šinilo skozi glavo: saj tudi tu brez strahu govoriš večji skupini ljudi in nič drugače ne bo, ko boš govorila še enkrat večji skupini poslušalcev.

Kljub temu pa me je spreletel srh, ko sem stopila na oder. Potem sem začela govoriti in od takrat nisem imela več težav z javnimi nastopi. Včasih pomaga samo pobuda, da odkriješ v sebi nove zmožnosti.

Deset dni! Pisala sem za »Register«, predavala, hodila na obiske, zbirala. Tako vročično sem delala prej le redkokdaj. Zdaj v goščavi, potem na govorniškem odru, pa pri divjakih in uro zatem že med velikimi bojevniki za ženske pravice. To veselo, razgibano življenje me je potegnilo iz močvirja skrbi, ki sem se bila vanj v zadnjem času pogreznila. Pred sabo sem imela prihodnost!

Otroci črne rase so bili po svoje prav zanimivi, čeprav niso bili posebno čisti in ne posebno odprte glave. Baje so med vsemi rasami na najnižji kulturni stopnji, kljub temu pa poznajo na primer vsakovrstne plesse, ki pričajo o trdnem izročilu in o tem, da so njihovi predniki o marsičem razmišljali. Vsi črnici so člani kakega totema - plemena, ki je za svoj znak sprejelo kako žival in kako stvar, ki je bila potem zanje sveta. Ljudje, ki pripadajo kengurujevemu totemu, ne smejo jesti kengurujevega mesa, tisti, ki pripadajo kačjemu totemu, ne smejo ubijati kač. Pri ljudskem plesu corroboree, ki ga plešejo samo moški, oponašajo žival, ki jo imajo v totemu. Za to prilžnost si z apnom namažejo po telesu bele pasove ter se okrasijo s perjem in rastlinjem. Njihov bog prebiva v churingu - to je raven, nekoliko ošiljen kos lesa, ki, obešen na dolgo vrstico, grozljivo brni. Ženske tega boga nikoli ne smejo videti, kajti vse važnejše božje zadeve so stvar moških, sploh pa so ženske pri avstralskih črnih zelo zapostavljene. Moški lovi ribe ali divjad, žena pa mora s palčico hoditi od ene drevesne korenine do druge in iskati mastne črve, ki se z njimi hrani. Če je moški nezadovoljen z ženo, jo pretepe, če pa jo zares

ljubi, jo celo natre s kokosovim oljem, da bi se zredila in se lepo bleščala.

Veliko je njihovo čarovniško znanje, veliko njihovo praznoverje, toda njihove pripovedke imajo čar, ki se mu le s težavo ubraniš. Žal pa vse to zahteva posebno knjigo.

SKORAJ PREPOZNA

Za Melbourne sem imela veliko priporočil. Letala sem od urednika do urednika. To pa je, tudi če gre vse kot po loju, dokaj zamudna, na splošno pa kaj trnova pot. Ko je bilo poldne, sem popasla šele dva časnika. Tedaj pa sem padla v roke pravi reporterki.

To pa je, kot če bi po prečuti noči našel dobrega zobozdravnika. Vesela sem bila, da sem bila že vajena intervjujev, skratka, usedli sva se v neko kavarno in tam sem izbruhala iz sebe izkušnje in opazovanja kot delujoči ognjenik, ona pa je pisala tako naglo kot sodni pisar. Obe sva se tako utopili v nadušujoči trenutek in v kavo, da je bilo že pol štirih, ko sem se s tramvajem odpeljala proti pristanišču, kjer sem na srečo imela prtljago že na ladji, toda na nesrečo sem pritekla na napačni pomol. Štiri minute pred odhodom ladje sem morala predirkati še sto korakov od pristaniškega postlopa do ladje, in ravno v trenutku, ko so začeli dvigati mostič, sem prisopihala do njega, se pognala na nihajočo vez in pristala na prsih prvega oficirja.

Ta hip je ladja zdrsnila s sidrišča.

»Kar lepo počasi, mala gospodična!« je rekel prvi oficir, me vzdignil s prsi in z roba ladje ter me postavil na tla.

NA MOERAKIJU

Mraz in vožnja z ladjo nista ugodno vplivali na moje duševno razpoloženje. Ljudomrzno sem čemela v kotu kabine in mračno strmela predse. Tako nepremično sedeti na enem mestu zmore praviloma samo še indijski sadhu ali kamniti Buda; toda prvega je pri tem vroče, drugi pa prav nič ne čuti spremembe klime.

Steverdeso je »bolel želodec«, toda meni se je zdelo, da je zaužila preveč okrepčevalnega whiskyja, ki ga je neka debela sopotnica delila z njo. Obedi (spet sem se vozila v tretjem razredu, kajti dolge vožnje in padec jena so požrli precejšen del mojih prihrankov) so bili slabi in neokusni - neslano sočivje, trda, neokusna govedina - vrhu vsega pa še nemogoča družba! Pomanjkljiva angleščina, hrupen, prazen pogovor, same gospodinje, ki so se pritoževale zdaj zaradi otroškega perila zdaj zaradi gospodinjskih težav.

PRIHODNI TEDEN SE DOBIMO V LAŠKEM

Po podrobnem »pregledu«
porta, telesne kulture in re-
kreacije v konjski občini se
bomo (tako kot smo obljubi-
li) prihodnji teden napotili
na podoben obisk v laško
občino. O tem smo se že po-
govarjali s sekretarjem TKS
Laško Lojzetom Obržanom,
ki je obljubil vso pomoč pri-

dajanju potrebnih podatkov.
Laško oz. laško občino bomo
obiskali v sredo, 12. avgusta
ter poskušali izvesti vse,
kar se pri njih na tem po-
membnem področju dogaja.

Seveda bomo o tem poro-
čali tudi v radiu, istočasno
pa se dogovorili, da bi bilo
športno poročanje iz laške
občine v prihodnje boljše,
kot je bilo doslej.

Obisku v laški občini pa
bodo do konca leta sledili tu-
di obiski v šentjurski, šmar-
ski, mozirski, velenjski, žal-
ski in celjski občini. Prepri-

čani smo, da bo končni
skupni pregled izredno zani-
miv!

T. VRABL

LAŠKO: TEKMOVANJE V MALEM NOGOMETU

ZTKD v laški občini raz-
pisuje tekmovanje v malem
nogometu za sezono 1981/82.
Prijaviti se je treba najka-
sneje do 20. avgusta, med-
tem ko se bo tekmovanje za-
čelo septembra in končalo
prihodnje leto.

S TTG ŠE VEDNO LAHKO NA MORJE

V celjski turistični poslovalnici TTG so sicer z razprodajo kapacitet za letošnje
počitnikovanje na morju zadovoljni, vendar imajo trenutno še vedno nekaj prostih
mest, ki so jih pripravljene odstopiti tistim, ki se še vedno niso odločili, kje bi preživeli
letni oddih. In še ena ugodnost je: proste kapacitete je možno dobiti po znižanih
cenah, informacije pa je možno dobiti ustno v turistični poslovalnici ali preko telefona
(063) 23-4481!

In kje so še vedno proste kapacitete?

Hotel MARINA v Rabcu od 24. 8. do 15. 9., dnevni penzion pa je 420 din!

Paviljoni VERUDELA pri Pulju od 24. 8. do 15. 9. s penzionom po 366 din!

Apartmani v BANJOLAH pri Pulju! Za pet oseb za deset dni 9000 din! Možnost, da si
dopustniki sami kuhajo! Prosto od 21. 8. do 31. 8.!

Apartma PJEŠČANA UVALA pri Pulju, cena za štiri osebe je 950 din, prosto pa od
21. 8. do 31. 8. Lasten prevoz!

Hotel BELVEDERE v Medulinu pri Pulju, cena 402 din na dan, prosti termini od 3. 9.
do 15. 9.!

Torej možnosti so še, treba jih je samo izkoristiti! Sicer pa je po koncu glavne
sezone na morju še prijetnejše, saj je več miru, dovolj sadja in zelenjave, voda za
kopanje pa vseeno še dovolj topla! V celjski turistični poslovalnici TTG vas pričaku-
jejo!

JOŽE TANKO JE USPEL

NOVA MEDUZE

Lepo v Rovinju, slabo v Umagu

Sobota, 1. avgusta 1981.

Bila je še popolna tema, ki so
o v centru Rovinja ob spo-
neniku preganjale redke go-
neče svetilke. V vodo je sku-
lina osmih fantov spustila
ri čolne in v njih naložila
so potrebno opremo za ce-
dnevno morsko potovanje.
Ira je bila točno 4,15, ko je s
omola skočil v vodo Jože
Tanko iz Celja ter začel ure-
ničevati velik načrt - pre-
lavati v eni etapi razdaljo iz
Rovinja do Umaga v dolžini
3 kilometrov!

Voda je bila v Rovinju so-
azmerno topla, žal pa v njej
se preveč hudih meduz, ki
o Jožeta dodobra oplazile in
mu povzročile velike boleči-
e. Potegnili smo ga v čoln
pa čakali, da se je razsvetli-
a, kajti tako so opazovalci iz
rvega čolna videli, kje so
meduze in tako usmerjali Jo-
eta mimo njih.

Pot je bila dolga in napor-
a. Sreča je bila v tem, da je
ilo vreme toplo, sončno, vo-
pa vso pot mirna, vendar
e vsepovsod primerno to-
la, zlasti okoli Novigrada je
ila izjemno hladna. To pa
ovzročila plavalcu težave.

V umazaki zaliv je Jože pri-
lavoval točno ob 18.10 zvečer,
ar pomeni, da je bil v vodi
čno 13 ur in 55 minut!
spel mu je velik podvig, v
aterega niti »morski«
je, ki so pred leti na podob-
ih podvigih spremljali na-
ega najboljšega maratona-
elja Rogušica, niso verje-
le. Veliko je to razdaljo na-
reč preplaval v treh eta-
ah! Razdalja iz Rovinja do
umaga je tako tretja najdalj-
a preplavana razdalja v Ju-

goslaviji, kar gotovo mnogo
pomeni! O tem plavalnem
maratonu bomo še pisali, za
zdaj pa samo toliko: never-
jetno pozorno smo bili spre-
jeti v Rovinju (zasluga naše-
ga rojaka Sergeja Jančiča -
hvala!), izredno slabo pa je
bilo v Umagu, kjer domačini
niso naredili tistega, kar so
obljubili. Kakorkoli že, za ta
podvig si Jože zasluži vso
priznanje. Pokrovitelj je bila
DO Kovinotehna!

TONE VRABL

PRIHODNJE LETO BRIONI - ROVINJ

Že med pripravo na le-
tošnji plavalni maraton
so stekli pogovori o tem,
kakšen maraton naj bi Jo-
že Tanko plaval prihod-
nje leto. Med mnogimi
variantami je trenutno na
prvem mestu progla od
Brionov do Rovinja, ki je
sicer nekoliko krajša od
letošnje, vendar občutno
težja. Obstaja še tudi ne-
kaj drugih variant, katere
bo treba v naslednjih me-
secih vse dobro preštudi-
rati in poiskati najvarnej-
šo ter tudi takšno, ki je
recimo doslej drugi še ni-
so preplavali. Zgodnji na-
črti bodo prav gotovo ro-
dili tudi končni uspeh!

TV

NA KRATKO

ZMAGO SAGADIN V MARIBORU?

Vse kaže, da bodo košar-
karji Libele izgubili svojega
trenerja Zmaga Sagadina, ki
bo menda v teh dneh prevzel
košarkarje TIME v Maribo-
ru. Odhod Zmaga Sagadina
iz Celja je vsekakor boleč,
zlasti sedaj, ko so Celjani iz-
gubili najboljše igralce. Se-
daj bi bila potrebna vseka-
kor močna osebnost pri
vzgoji novih mladih košar-
karjev.

Baje je vzrok odhoda pri-
znanega trenerja Zmaga Sa-
gadina vprašanje stanova-
nja!

NA MEDNARODNEM POLIGONU

Dva celjska tekmovalca v
kartingu Alojz Prek in Aleš
Pepel sta sodelovala na
evropskem prvenstvu v kar-
tingu. Med 79 tekmovalci sta
zasedla v kategoriji do 100
ccm mesta za prvo polovico
nastopajočih. Toda uspeh to-
krat niti ni toliko pomemben
kot dejstvo, da sta oba tek-
movalca nastopila na svoje
stroške in občutila mednar-
odno konkurenco. S tem pa
sta mnogo pridobila za pri-

hodnje tekme v mednar-
odnem razredu.

J. KUZMA

CELJANI DRUGI

Ob Šobčevem bajerju pri
Bledu je bilo mednarodno
šahovsko tekmovanje, na ka-
terem so nastopili številni
šahisti iz Nemčije, Avstrije
in Jugoslavije. Celjani so na
tem tekmovanju osvojili
drugo mesto za Murko z Ble-
da. V prvi skupini so dodali
uspeh še Žalcani, ki so bili
šesti. V drugi kvalitetni sku-
pini so Grižani bili sedmi, v
tretji skupini pa so zmagali
Velenjčani. Društvo invali-
dov iz žalca je bilo peto,
Šempeter pa šesti.

J. G.

BRINOVEC ŠESTI V JUGOSLAVIJI

Na letošnjem pionirskem
državnem prvenstvu v šahu,
ki je bilo v Čajnicah v BIH, je
mladi šahist iz Žalca Franci
Brinovec dosegel lep uspeh.
Kajti med šestnajstimi naj-
boljšimi pionirji iz vseh re-
publik in pokrajin je osvojil
dobro šesto mesto. Od 15
možnih točk jih je zbral kar
9.

Nogometaši Šmartnega, prvaki Slovenije, so morali priznati premoč domačih nogome-
tašev.

ŠPORTNI PRAZNIK NA LJUBNEM

S tekme Šempeter : Mežica, kjer je na mreži v temnem
dresu Jelen uspešno zaustavil žogo

TONE TAVČAR

ŠOFERJI ZŠAM CELJE TEKMUJEJO

PRVI V JUGOSLAVIJI

Srečko Dobravc voznik leta '81!

V poletnih mesecih šofer-
ji, športniki, pri Združenju
šoferjev in avtomekanikov
v Celju ne počivajo. Redno
tekmujejo v spretnostnih
voznjah in dosegajo naj-
boljše rezultate pri nas. Na
treh velikih tekmah so bili
daleč najboljši, v septem-
bru pa jih čaka samo še re-
publiško prvenstvo.

Dolgoletno delovanje in
skrb za tovrstno športno tek-
movanje je prineslo celjskim
šoferjem »primat«
v Sloveniji.

ji in Jugoslaviji. Zato so tudi
stalno vabljeni, da sodeluje-
jo na vseh zveznih tekmo-
vanjih. Če smo lanskoletne
uspehe Srečka Dobravca
ocenili kot »slučajnost«, mo-
ramo letošnji uspeh celotne
celjske ekipe oceniti kot ve-
lik uspeh in rezultat dela ce-
lotnega združenja v Celju.

Celjska ekipa voznikov to-
vornjakov in avtobusov je
namreč najprej sodelovala v
Požarevcu na srečanju naj-
boljših voznikov. V vožnji

tovornjakov v spretnostni
vožnji je najboljši rezultat
dosegla Marija Koštomaj,
Slavko Veternik je bil drugi
in Ivan Divjak peti. V vožnji
tovornjakov pa je bil Edi
Vengust peti. Kot ekipa je
bila celjska vrsta najboljša.

Le dober teden pozneje je
bilo državno in zvezno tek-
movanje šoferjev v vožnji s
tovornjaki do 2000 kg in to-
vornjaki do 5000 kg, kjer je
lanskoletni zmagovalac v
vožnji tovornjakov Srečko
Dobravc ponovil svoj uspeh,
premočno zmagal in poleg
naslova prvaka osvojil tudi
naziv voznika leta! V isti ka-
tegoriji je Drago Šmit iz Ce-
lja osvojil tretje mesto. Še
boljši uspeh pa so Celjani
dosegli v vožnji z lahkimi to-
vornjaki, kjer je zmagala
celjska trojka. Franc Čokle
je bil prvi, Ivan Divjak drugi
in Slavko Veternik tretji.

Vsi ti rezultati so razumlji-
vi, če povemo, da je na ob-
močnem tekmovanju v
spretnostni vožnji nastopilo
kar 37 tekmovalcev iz celj-
skega območja. Zelo uspeš-
na med moškimi je bila tudi
tekmovalka Marija Košto-
maj, medtem ko je bil držav-
ni prvak Srečko Dobravc na
območnem prvenstvu »ko-
maj«
deveti.

Rezultati območnega tek-
movanja:

Tovornjaki: Ivan Divjak
(Celje) 12 kazenskih točk,
Ferdo Ogradi (Zalec) 40, Ma-
rija Koštomaj (Celje) 43, Bo-
jan Podgrajšek (Sl. Konjice)
49, Marjan Podrižnik 58,
Franc Solar (oba Mozirje) 60,
Janko Parežnik (Celje) 66,
Anton Turk (Mozirje) 73.

Avtobusi: Jože Grum 62,
Edi Vengust 72, Emil Pocajt
(vsi Celje) 77, Janez Mrak
(Zalec) 94, Branko Mastnak
170 in Slavko Slemenšek
(oba Celje) 230 kazenskih
točk.

J. KUZMA

USPEH JADRALCEV CELJA

Žal veliki »met«
ni uspel celjskemu jadrlnemu letal-
cu Crtu Rojniku, ki je na dr-
žavnem prvenstvu v Novem
Sadu vodil vse od prvega do

petega tekmovalnega dne.
Crt Rojnik je imel izredno
smolo in je v zadnji nalogi
pri preletu v trikotniku mor-
al prehitro na zemljo. Zari-
di tega je izgubil naslov dr-
žavnega prvaka ter je osvojil
drugo mesto. »Zbral«
je le 35 točk manj kot zmagovalac
Kolarič iz Ptuja.

Lep uspeh je dosegel tudi
državni reprezentant Vojko
Starović, ki je osvojil tretje
mesto in zbral 6035 točk.
Zmagovalac je imel 6301 toč-
ko, Crt Rojnik pa 6265 točk.
Na štirinajsto mesto se je
uvrstil tretji jadrlec iz Celja
Zan Pižorn, ki je zbral 5047
točk.

GABER 48,79 NA 400 METROVI

Skupina celjskih atletov je
nastopila na mednarodnem
mitingu v Avstriji. Najboljši
rezultat je dosegel mladi Ro-
bert Gaber, ki je zmagal v
teku na 400 m s svojim do-
slej najboljšim rezultatom
48,79. Na isti progi je bil Čer-
nej šesti z 49,51.

Nastopili so tudi odlični
celjski skakalci v višino.
Stanka Prezelj je bila druga z
rezultatom 179 cm, medtem
ko sta Dušan Prezelj in Boris
Čop preskočila 211 cm.

J. KUZMA

OGLAS V
NOVEM TEDNIKU
JE POT
K USPEHU

DO VIZ ŠENTJUR PRI CELJU TOZD VZGOJNO VARSTVENA ORGANIZACIJA ŠENTJUR

objavlja prosta dela in naloge

hišnika

za nedoločen čas

POGOJ: srednja strokovna šola, šoferski izpit za voz-nike B kategorije, 6 mesecev delovnih izkušenj

Vloge sprejemamo 15 dni po datumu objave na na-slov:

Vzgojno varstvena organizacija
Dušana Kvedra 25
Šentjur pri Celju

ŠOLSKI KOVINARSKI IN METALURŠKI CENTER ŠTORE

TOZD Poklicna kovinarska in metalurška šola Štore

razpisuje prosta dela in naloge

učitelja slovenskega jezika z estetsko vzgojo

(za določen čas – 1 šolsko leto)

Pogoji: profesor slovenskega jezika, lahko tudi absol-vent.

Stanovanja ni.

Ljubljanska banka

Splošna banka Celje
n. sub. o.

objavlja za šolsko leto 1981/82 naslednji štipendiji:

1 štipendijo za VEKŠ – I. stopnjo Maribor –

smer poslovne finance ali analiza in planiranje

1 štipendijo za Ekonomsko fakulteto Ljubljana –

finančna usmeritev

Kandidati naj do 20. avgusta 1981 dostavijo Kadrov-sko-socialnemu oddelku Ljubljanske banke Splošne banke Celje, Vodnikova ul. 2:

- prošnjo za štipendijo na obrazcu DZS 1, 65 vklju-čno s podatki o osebnih dohodkih staršev (za preje-mnike pokojnin pa zadnji pokojninski odrezek),
- zadnje šolsko spričevalo ali potrdilo o opravljenih izpitih in
- potrdilo o premoženjskem stanju.

Pri dodelitvi štipendij in določanju višine štipendij se bodo upoštevali kriteriji, ki so določeni s Samouprav-nim sporazumom o štipendiranju učencev in študen-tov.

RUDNIK LAŠKO

DO RUDNIK LAŠKO

V okviru formiranja delovne organizacije Rudnik Laško želimo vključiti v naš kolektiv za opravljanje

RUDARSKIH DEL V JAMI

15 kvalificiranih ter priučenih rudarjev
– od tega je 9 rudarjev predvidenih za izvedbo za-htevnih jamskih investicij.

Poleg tega želimo skleniti delovno razmerje s primer-nimi delavci ali pa delavkami za opravljanje del:

JAMKEGA ELEKTRIČARJA

kvalificiran električar (1 delavec)

GRADBENEGA TEHNIKA

(1 delavec)

VZDRŽEVANJE MEHANIZACIJE

kvalificiran mehanik (1 delavec)

– 6 delavk brez poklica za opravljanje del na separa-ciji premoga ter lesnem prostoru. (Sprejemamo 4 de-lavke).

S kandidati, ki imajo zadovoljive psihofizične sposob-nosti, bomo sklenili delovno razmerje za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Prijave pošljite v 15 dneh po objavi oglasa na naslov:
TIM LAŠKO
Kadrovsko-splošni sektor
(za RUDNIK LAŠKO)
63270 LAŠKO

O izidu objave vas bomo obvestili v naslednjih 30 dneh.

1. Gozdno gospodarstvo Celje –

delavski svet delovne skupnosti skupnih služb

objavlja prosta dela in naloge

materialnega evidentičarja

Delovno razmerje bo sklenjeno za nedoločen čas.
Pogoji: Ekonomska šola, eno leto delovnih izkušenj.

2. Gozdno gospodarstvo Celje –

delavski svet TOZD Gozdnik-Žalec

objavlja prosta dela in naloge

a) traktorista

b) dveh gozdnih delavcev

Delovno razmerje bo sklenjeno za nedoločen čas.
Pogoji za a: Poklicna šola, eno leto delovnih izkušenj
Pogoji za b: Osemletka

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev v roku 15 dni od objave na naslov: Gozdno gospodarstvo Celje, sploš-ni kadrovski sektor, Ljubljanska c. 13.

Kandidate bomo obvestili o izbiri najkasneje 30 dni po objavi.

ZAVOD OBČINE CELJE ZA PLANIRANJE IN IZGRADNJO

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Celje (v nadaljnjem besedilu: stanovanjska skupnost) v skladu s Samoupravnim sporazu-mom o temeljih plana za obdobje 1981–85 in 9. členom Pravilnika o kreditiranju stanovanjske graditve iz združenih sredstev vzajemnosti raz-pisuje

RAZPIS

za posojila iz družbenih sredstev vzajemnosti v skupnem znesku 90.000.000 din

Posojila bodo odobrena za:

1. Posojila OZD za nakup stanovanj	63.000.000 din
2. Posojila za nakup stanovanj v zasebni lasti	7.000.000 din
3. Posojila za usmerjeno zadržno gradnjo	6.500.000 din
4. Posojila za gradnjo stanovanjskih objektov v zasebni lasti	8.500.000
5. Posojila za prenovo stanovanj in stanovanjskih hiš v zasebni lasti	5.000.000 din

I. Posojila OZD za nakup stanovanj

OZD lahko uveljavijo pravico do posojila pod nasled-njimi pogoji:

- da niso začasno sposobne oblikovati dovolj sredstev v skladu skupne porabe za planiran obseg stanovanjske graditve (izjava);
 - da imajo sprejete srednjeročne in letne plane kadrov in stanovanjske gradnje, usklajene s Samoupravnim spo-razumom o temeljih plana SSS;
 - da imajo sprejete samoupravne splošne akte o osno-vah in merilih za reševanje stanovanjskih vprašanj delav-cev, usklajene z Zakonom o stanovanjskem gospodarstvu in Družbenim dogovorom o skupnih osnovah za zagotav-ljanje in usklajevanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva v SRS;
 - da imajo sprejeto prioritarno listo pričakovalcev stan-ovanj;
 - da ob zaključnem računu za preteklo leto niso preko-račili družbeno dogovorjenih meril za oblikovanje in deli-tev sredstev za osebne dohodke;
 - da kupujejo stanovanja v okviru programa graditve stanovanjske skupnosti Celje;
 - da imajo zagotovljena sredstva lastne udeležbe;
- Lastna udeležba za pridobitev posojil znaša najmanj 30% od vrednosti stanovanja – Osnova za izračun lastne udeležbe je razmerje med povprečnim OD na zaposlenega v OZD v SRS v preteklem letu in se izračuna po lestvici s tem, da se za vsakih celih 5% prekoračitve povprečnega OD poveča lastna udeležba za 5%.
- Odplačilni roki za posojila se določijo po naslednji le-stvici:

% posojila od vrednosti stanovanja	odplačilna doba
10%	4 leta
11–20%	5 let
21–30%	6 let
31–40%	7 let
41–50%	8 let
51–60%	9 let
61–70%	10 let

Izjave v zvezi z gornjimi določili in izjavo o lastni ude-ležbi je treba priložiti k vlogi za posojilo.

II. Posojila za nakup stanovanj v zasebni lasti

Posojila lahko dobijo občani, če nimajo stanovanja oz. imajo neustrezno stanovanje ali z nakupom novega stano-vanja sprostijo družbeno stanovanje v dveh letih po dode-litvi posojila.

Svet VVO Tončke Čečeve Celje

razpisuje prosta dela in naloge

VODJE ORGANIZACIJSKE ENOTE

Za vodjo OE je lahko imenovan kdor:

- izpolnjuje splošne pogoje določene z ZZD in z družbenim dogovorom o kadrovski politiki v občini Celje
- izpolnjuje pogoje za vzgojitelja ali strokovnega de-lavca, določene z zakonom o vzgoji in varstvu pred-šolskih otrok
- ima najmanj 5 let delovnih izkušenj pri vzgoji in varstvu predšolskih otrok
- ima sposobnost organiziranja in vodenja dela
- je družbenopolitično aktiven in je zavzet za razvija-nje socialističnih samoupravnih odnosov.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandi-dati pošljejo v 15 dneh po objavi razpisa na naslov: VVO Tončke Čečeve, Celje, Mariborska 43 z oznako »Za razpisno komisijo«.

Kandidate bomo obvestili o izbiri v 15 dneh po konča-nem zbiranju prijav.

Posojilo lahko znese največ 30% od vrednosti standar-dnega stanovanja (standardno stanovanje je veliko 90 m² po povprečni ceni, ki jo določi stanovanjska skupnost) s tem, da skupna vrednost vseh posojil ne presega 80% vrednosti stanovanja.

Osnova za določitev lastne udeležbe in višine posojila je razmerje med povprečnim dohodkom na člana družine v preteklem leti in med povprečnim mesečnim osebnim dohodkom na zaposlenega v gospodarstvu v SRS.

Višina posojila oz. lastne udeležbe se določa po nasled-nji tabeli:

Povprečni OD na člana družine v primerjavi s povprečnim OD v SRS	Višina lastne udeležbe v % od cene stanov.	Višina posojila v % od vrednosti stanov.
50%	30%	30%
51–75%	35%	25
76–100%	40%	20%
101–120%	50%	15%
nad 120%	55%	10%

III. Posojila za usmerjeno zadržno gradnjo

Posojila bodo odobrena stanovanjski zadrugi za grad-njo stanovanjskih hiš v usmerjeni stanovanjski gradnji pod enakimi pogoji kot veljajo za nakup stanovanj s tem, da je lahko vsota vseh posojil 75% od vrednosti standardnega stanovanja.

IV. Posojila za gradnjo stanovanjskih objektov v zasebni lasti

Posojila bodo dodeljena delavcem, ki nimajo stanovanja oz. nimajo ustreznega stanovanja ali bodo z gradnjo stanovanjskega objekta sprostili družbeno stanovanje v dveh letih po dodelitvi posojila in ima dograjen objekt do IV. gradbene faze s tem, da je objekt pokrit, da so položeni estrihi, grobe inštalacije ter grobi in fini omet.

- Prednost za posojilo imajo delavci, ki
- nimajo stanovanja
 - imajo nižji povprečni mesečni dohodek na družin-skega člana
 - gradi stanovanjsko hišo v okviru usmirjene gradnje
 - z gradnjo sprostijo družbeno stanovanje
 - pri prejšnjem razpisu niso uspeli pridobiti posojila zaradi pomanjkanja sredstev.

Skupna vrednost vseh posojil ne sme presežati 60% vrednosti standardnega stanovanja s tem, da je lastna udeležba najmanj 30%. Višina lastne udeležbe in znesek posojila, ki pripada delavcu bo določena v razmerju ose-bnih dohodkov pod tč. II.

V. Posojila za prenovo stanovanj in stanovanjskih hiš v zasebni lasti:

Posojila bodo dodeljena delavcem za prenovo stanovanj ali stanovanjskih hiš, če se poveča stanovanjska površina oz. število stanovanjskih prostorov ali uporabi kvalitet-nejša izvedba toplotnih izolacij oz. racionalnejši sistem ogrevanja.

Posojila bodo dodeljena pod pogoji in prednostjo kot v tč. IV.

Način odplačevanja posojila, obrestna mera in ostala določila

Delavec, ki znaša povprečni OD na družinskega člana v preteklem letu do 50% povprečnega OD na zaposlenega v SRS odplačuje posojilo v 20 letih. Za vsakih nadaljnjih celih 5% presega povprečnega OD se skrajša odplačilna doba za eno leto. Odplačilna doba posojila ne more biti krajša od 24 mesecev, skupna mesečna anuiteta za vsa posojila pa ne nižja od mesečne stanarine, ki bi jo delavec plačeval za odgovarjajoče standardno stanovanje. Poso-jilo se vrača v mesečnih anuitetah.

Vloge za priglasitev na razpis sprejema Ljubljanska banka, Sektor za stanovanjsko in komunalno gospodar-stvo, Vrnčeva 1, Celje, kjer udeleženci prejmejo obrazec za prijavo in dobijo vse informacije. Udeleženci razpisa bodo prejeli sklepe za odobritev posojil pismeno v roku 60 dni od poteka razpisa.

Razpisni rok

Razpis začne veljati od 1. avgusta do 1. septembra 1981.

M

OGLASI

PRODAM

PRODAM R 4 garažiran star 3 leta ponovno registriran prevoženih 26.000 km na kredit za pohljstvo. Cena po dogovoru. Bašič Božo, Polzela 102 a.

UGODNO prodam dobro ohranjen kombiniran štedilnik: 4 plošče električne 2 plinske. Inf. dnevno med 16. in 18. uro na tel: št. 23-262.

REGAL s klubsko mizico in raztegljivo mizo s štirimi stoli prodam. Tel: 28-136.

PRODAM novo prikolico za osebni avto. Arh Stanislav, Začet 22 Škofja vas.

PRODAM skoraj novo sedežno garnituro. Tel: 26-371 (od 18. ure dalje).

SPAČKA prodam po delih: motor, menjalnik, vrata, podvozje, novo dno in pragi. Šrot, Zagrad 56 Celje.

PRODAM zapuščeno kmetijo z gospodarskim poslopjem, ki je možna razdelitev za vikende. Leži nad Rimskimi Toplicami. Posedstvo je na zelo sončno legi. Dovož z vsakim vozilom. Paneče 17. Ogled je možen soboto in nedeljo.

GUMIJAST čoln Sport in Tomos 4 skoraj nov, prodam. Tel: 25-999.

ZASTAVO 750 v voznem stanju ne-registrirano prodam za 15.000 din. Masten Marjan, Hotunje 10 Ponikva.

UGODNO prodam Wartburg z malo prevoženimi km ali zamenjam za gradbeni material. Lakner Martin Bodrež 16 Grobelno.

SPAČKA v dobrem stanju poceni prodam, ter parcelo za vikend v Libojah. Kalčič Tomo, Tel: 710-531 dopoldan.

PRODAM šotor Brand za 6 oseb, trikrat rabljen. Naslov: Košič Roman, Celje, Moše Pijade 12 od 16. do 19. ure.

FIAT 126, letnik 76, novo registriran, z odprto streho, položne sedeže, italijanski nujno prodam za 60.000 din. Tržan Franc, Lahomno 40 pot čez Lahomšek.

POCENI prodam ali zamenjam 2 avta zaporožca še v voznem stanju, za motor z izpitom ali brez. Vodišek Stanko, Olešče 18 a Laško.

PRODAM prikolico za prevoz 1 goveda, prikolica dimenzije 1.5 x 2.5 m z zavoro za traktor in prikolico za osebni avto z vgrajeno ročno zavoro. Franc Šariš, Platincev 12 Grobelno.

FIAT 126 P, letnik 78 registriran do junija 82, prodam za 60.000 din Inf. 741-264 Šentjur, dopoldan.

MIZO s kuhinjskim kotom in dvema stoloma prodam. Kolenc, Na

Okopih 2 Celje, tel: 265-53.

MLADO kravo prodam. Ogled vsak dan. Čater Ivan, Vodruž 14 a Šentjur.

TELETA bikca 7 tednov, prodam. Primeren za rejo. Tržan Martin, Lisce 27 Celje.

SEDEŽNO garnituro rjavi žamet, manjšo ugodno prodam. Leber Stefan Polzela 184.

PRODAM dvoredni pletilni stroj. Tel: 27-972.

PRODAM nemško ovčarko staro enajst mesecev. Guček Draga, Kasaze 110.

PRODAM motor Tomos s petimi brzinami. Markovič Valentin, Slatina 20 Šmartno v Rožni dolini.

PRODAM dobro ohranjeno motorno kolo Tomos avtomatik in pomivalno mizo. Šepetavc Dragica Celje, Goriška 4.

PARCELO v izmeri 1 ha 15 a njiva, travnik, gozd, prodam. Parcela se nahaja poleg glavne ceste v Dobrni. Jamnikar Ivan, Vinska Gorica 17 Dobrna.

PRODAM Z. 750, letnik 71, tel. 26-240 int. 137 od g. do 14. ure.

ELEKTRIČNI štedilnik Gorenje prodam. Košar, Kralgherjeva 9 Celje, Nova vas.

ZASTAVO 101, rdeče barve, reg. do maja 82. prevoženih 42.000 km ugodno prodam. Cena 75.000 din. Ogled pri Čerič, Stanetova 22 Celje.

PRODAM rabljeno spalnico. Čretnik, Pucova 12.

PRODAM dobro ohranjen kavč, mizico in dva fotelja. Naslov: Trubarjeva 57 Celje.

PRODAM avto Renault 6 TL, letnik 70 dobro ohranjen in garažiran. Cena po dogovoru. Žavski Marjan, Štore 168, Štore.

UGODNO prodam Renault R 4. Ogled vsak popoldan pri Jesešek Ivan, Strmec 44 pri Vojniku.

PRODAM otroški globok voziček, moder žamet, obenem tudi prenosno torbo. Ponudba Trubarjeva 89 Tel: 22-949.

NA SONČNI legi z lepim razgledom prodam s slamo krito hišo in 1 ha zemlje na Pernovem, Velika Pirešica. Vpraš. tel. 062 38-507.

Austin 1300 reg. do 3. 6. 82 napredaj. Ogled torek, sreda, četrtek in petek popoldan. Renčelj Jože, Vrhe 38 p. Teharje.

ŠKODO Š 100 dobro ohranjeno reg. julij 82, prodam za 50.000. Novak Stanko, Polzela Orova vas 14.

Ugodno prodam 6 delno mahagoni omaro za dnevno sobo. Kodrun, Ljubljanska 56 Celje.

PRODAM tovorni avto MAN Savijem, letnik 73, kasoner 4 t. Jeneš Ivan, Zadoborova 89 Škofja vas Celje.

OBRAČALNIK SIP Favorit 220 ugodno prodam. Zdošek Tine, Okrog 16 63232 Ponikva, tel: 748-101 (063).

KOMBINIRAN otroški voziček, prodam skoraj nov, cena 2500 din. Šifra UGODNO.

KUPIM

KUPIM elektromotor 4-4 1/2 KW z visokimi obrati. Šifra: ELEKTRO MOTOR.

STARO hišo na deželi, primerno za upokojece kupim. Šifra: Hiša na deželi.

KUPIM hišo, lahko enostanovanjsko ali kmetijsko na relaciji Celje, Laško, Vransko, Vojnik. Ponudbe pod DOGOVOR.

STANOVANJA

ODDAM opremljeno sobo mirnemu dekletu, lahko dljakinji. Stanimirovič Metka, Celje, Cigaletova 1, tel. 27-508.

POŠTENO mirno slovensko dekle s fantom išče sobo v okolici Celje, sobo s kuhinjo in uporabo kopalnice. Šifra: Dober plačnik.

3 ČLANSKA družina išče majhno stanovanje v Celju za dobo 1 ali 2 let. Krajnc Konstanca, Pot v Konjsko 10 Vojnik.

SOBO v Celju ali okolici nujno išče mirna uslužbenka. Šifra PREDPLAČILO.

PROFESORICA išče sobo za eno leto v Celju. Ponudbe pod SEPTEMBER.

MAMICA išče sobo. NUJNO.

ZAMENJAM v bloku novo enosobno stanovanje za staro v Celju. Doma sem vsak dan ves dan. Horvat Djuro, Keršova ul. 5 Vojnik pritičje št. 2.

ENOSOBNO stanovanje, zamenjam za večje v Šentjurju. Ponudbe na Fendre 26-113 int. 453.

Menjam garsoniero v Vojniku za Celje mesto. Šifra Celje-Vojnik.

ZAPOSILITEV

IŠČEMO žensko za varstvo leto dni starega otroka po možnosti v bližini Nove vasi. Šifra Poštena.

V STALNO zaposlitev sprejemam več KV ali PK slikopleskarjev. OD po učinku. Jošt Ignac, Brdce 46 a Dol pri Hrastniku.

IŠČEM DEKLE z veseljem do strežbe. Gostišče je v okolici Celje. Osemurni delovnik. Nedelje proste. Ostalo po dogovoru. Ponudbe pod naslov: Gračner Karolina, 61433 Radeče.

RAZNO

NUJNO potrebujem 10 M posojila nudim 25% obresti. Garancija hiša. Ponudbe pošljite na oglasni oddenek NT pod VSELITEV.

Vsem znancem in sorodnikom se zahvaljujemo, da so pospremili na zadnji poti drago mamo, staro mamo, prababico

Zalujoči: hčerka Silva, sina Bogomir in Jože z družinami

AMALIJO ARZENŠEK
por. Krajnc iz Rinfika.

KOMUNALA CELJE

Delovna skupnost skupnih služb

Objavlja

prosta inkasantska dela in naloge za nedoločen čas.

POGOJI:

- končana osnovna šola,
- eno leto delovnih izkušenj.

Kandidati naj pošljejo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev v petnajstih dneh po objavi na naslov: KOMUNALA CELJE, Kadrovska organizacijski sektor, Mariborska 2.

ZAHVALA

Odšel si brez slovesa, nasmejan kot vedno, saj si bil prepričan, da se boš vrnil; a kruta usoda je hotela drugače, naš dom je ostal nem in prazen, prelite solze zaman kličejo našega nepozabnega sina in bratca

ANDREJA MAJCENA

učenca kovinarske stroke

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znancem, sošolcem, prijateljem in vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na mnogo prerani zadnji poti ter obsuli njegov grob z venci in cvetjem.

Posebej se zahvaljujemo součencem za častno stražo - predstavnici mladinske organizacije KS Zgornja Hudinja za ganljive besede ob slovesu - predstavniku DO Klima Celje za poslovilne besede ob odprtem grobu - č. g. opatu za pogrebni in cerkveni obred.

Še enkrat hvala vsem, ki ste nam izrazili sožalje in sočustvovali z nami.

Zalujoči:

mamica, atek in bratec

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljubljene hčerke, žene in mame

MAJDE MLAKAR

rojene Oglajner

katero smo položili 26. 7. 1981 v mnogo prerani grob, iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, njenim sodelavcem, prijateljem in znancem, ki ste z nami sočustvovali, pospremili v tako velikem številu na njeni zadnji poti darovali vence in cvetje, s katerim ste prekrili njen zadnji dom.

Lepa hvala vsem govornikom za poslovilne besede, duhovniku Viktorju za opravljen obred, častni straži ter godbi s pihala Svobode Liboje. Še enkrat iskrena hvala vsem.

Zalujoči:

mož Franci, hčerkica Jasna, sinček Leon, ati in mama ter ostalo sorodstvo

inženiring za procesno tehnologijo celje p.o.

63001 CELJE, Titov trg 3 - JUGOSLAVIJA

Zbor delavcev delovne organizacije objavlja naslednja dela oz. naloge:

ZA ENOTO CELJE - VODILNEGA PROJEKTANTA

Pogoji:

- visoka izobrazba tehnične smeri
- 5 let delovnih izkušenj
- strokovni izpit

- PROJEKTANTA

Pogoji:

- višja ali srednja izobrazba tehnične smeri
- 3 oz. 5 let delovnih izkušenj

ZA ENOTO MARIBOR - 2 PROJEKTANTOV

Pogoji:

- isto kot za Enoto Celje

- KONSTRUKTERJA

Pogoji:

- srednja izobrazba tehnične smeri
- 3 leta delovnih izkušenj.

Delovno razmerje bo sklenjeno za nedoločen čas polnim delovnim časom.

Ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite roku 15 dni od objave.

Kandidati bodo obveščeni o izbiri v 30 dneh po objavi.

Ljubljanska banka

Splošna banka Celje
n. sub. o.

Delovna skupnost Ljubljanske banke Splošne banke Celje

objavlja potrebo po delavcu za opravljanje del in nalog za nedoločen čas:

- operater sistema v poslovni enoti

Pogoji:

- srednja šola (ESS, SKŠ, UAS ali gimnazija),
- 3 leta delovnih izkušenj,
- delo v izmeni, kandidate bomo testirali

Kandidati naj osebno vložijo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev šolske izobrazbe v Ljubljanski banki Splošni banki Celje, Vodnikova ul. 2 v roku 15 dni po objavi. O izbiri bomo kandidate obvestili najkasneje v roku 30 dni po izteku roka za prijavo.

TV SPORED

NEDELJA, 9. 8.

1.10 POROČILA (Lj)
1.15 SEZAMOVA ULICA, ameriška otroška serija (Lj)
1.15 G. Mihic: ŠOFERJA, nadaljevanje TV Beograd (Lj)
1.30 TV KAŽIPOT (Lj)
1.30 NARODNA GLASBA (Sa)
1.30 LJUDJE IN ZEMLJA (Lj)
1.00 JUGOSLAVIJA, DOBER DAN (do 13.35) (Zgb)
1.30 POROČILA (Lj)
1.55 S. Vuga: BALADA O TEMI, ponovitev TV drame (Lj)
1.30 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
1.40 MOJA SESTRICA RAHELA, ameriški film (Lj)
1.15 RISANKA (Lj)
1.22 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
1.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
1.30 TV DNEVNIK (Lj)
1.55 VREME (Lj)
1.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
1.00 M. Vučetić: BILO JE, PA JE MINILO, nanizanka TV N. Sad
M. Vučetić: NAŠE ZGODBE, nanizanka TV Beograd (Lj)
1.05 ZANIMA ME (Lj)
1.35 V ZNAMENJU (Lj)
1.55 ŠPORTNI PREGLED (Tg)

Oddajniki II. TV mreže:

1.00 NEDELJSKO POPOLDNE (Zgb I)
1.30 HIŠA NA 92. CEST, ameriški film (Bgd I)
1.00 RISANKE (Bgd I)
1.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Sk)
1.00 KONCERT PRAŠKEGA KOMORNEGA ORKESTRA NA DUBROVNIŠKIH POLETNIH PRIREDITVAH 81 (Zgb II)
1.00 POROČILA (Zgb II)
1.10 PRVA SOBOTA, ponovitev zabavno glasbene oddaje (do 22.15) (Lj II)

NEDELJEK, 10. 8.

1.25 KMETJSKA ODDAJA TV ZAGREB (Lj)
1.25 POROČILA (Lj)
1.30 V GOSTEH PRI ZBORU "SUNCOKRIL", otroška oddaja TV Titograd (Lj)
1.00 MOZAIK KRATKEGA FILMA: ČLOVEK IZ GOZDA, angleški film (Lj)
1.35 OBZORNIK (Lj)
1.45 ZDRAVO, MLADI (Zgb)
1.55 RISANKA (Lj)
1.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
1.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
1.30 TV DNEVNIK (Lj)
1.55 VREME (Lj)
1.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
1.00 D. Cook: JENNY NE NAPREDUJE, angleška drama (Lj)
1.50 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
1.30 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

1.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
1.00 TV DNEVNIK (Bgd I)
1.15 PRAVLJICE IZ LUTKARJEVEGA VOZIČKA, otroška oddaja TV Ljubljana (Zgb I)
1.40 RISANKA (Zgb I)
1.45 GLASBENA MEDIGRA (Lj II)
1.00 ŠPORTNA ODDAJA (Bgd II)
1.30 TV DNEVNIK (Zgb I)

»MONTANA«

Rudarsko in industrijsko podjetje
ŽALEC n. sol. o.

TOZD Proizvodnja nekovinskih in kovinskih rudnin
ŽALOŠKA GORICA n. sol. o.
Žalec, Cesta na Lavo 1

Delavski svet
razpisuje
prosto delo in delovne naloge

VODJA TEHNIČNEGA SEKTORJA TOZD

POGOJI:
Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:
- višja ali srednja izobrazba rudarske smeri in najmanj 5 let delovnih izkušenj na vodilnih ali vodstvenih delih za pridobivanje in proizvodnjo rudnin ter strokovni izpit.

Za navedena dela in delovne naloge bo sklenjeno delovno razmerje za nedoločen čas s polnim delovnim časom za dobo 4 let.

Kandidati naj prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo na naslov:
»MONTANA« Rudarsko in industrijsko podjetje Žalec n. sol. o. Žalec, Cesta na Lavo 1 - Splošno kadrovskega sektorja

v roku 15 dni po objavi.

20.00 PO POTEH SPOZNANJ (Sa II)
20.50 POROČILA (Zgb I)
21.00 KATEK FILM (Sa II)
21.15 TUJA HIŠA, serijski film (do 22.50) (Tg II)

TOREK, 11. 8.

17.40 POROČILA (Lj)
17.45 BELI DELFIN, francoska risana serija (Lj)
18.00 GORSKA FOLKLOR: Turčija (Lj)
18.30 MOZAIK (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 OBRAMBA IN SAMOZAŠČITTA, oddaja TV Novi Sad (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 SKUPNO, oddaja TV Priština in drugih jugoslovanskih studiev (Lj)
20.55 Colette: CLAUDINE, francoska nadaljevanje (Lj)
22.05 V ZNAMENJU (Lj)
22.40 ZA LAHKO NOČ Z DUOM DEKLEVA (Lj)

SREDA, 12. 8.

17.55 POROČILA (Lj)
18.00 RDEČA ZORA, NADALJEVANJE TV Beograd (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 ZA PESMIJO: Korčula (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 REPORTAŽA O MESTU MAJ DANPEK (Bgd)
20.05 Annecy: IGRE BREZ MEJA, prenos (EVR, Bgd)
21.30 MINATURE: Pivsko posodje od barjanca do danes (Lj)
21.50 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd I)
18.15 SEZAMOVA ULICA (Bgd I)
18.45 GLASBENI PORTRETI (N. Sad)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Pr)
20.00 A. T. Linhart: MATIČEK SE ŽENI, gledališka predstava (Zgb II)
21.35 POROČILA (Zgb II)
21.40 G. Mihic: ŠOFERJA, TV nadaljevanje (Bgd II)
22.35 KNJIŽEVNOST (do 23.05) (N. Sad)

ČETRTEK, 13. 8.

18.05 POROČILA (Lj)
18.10 DIVJA LETA, mladinska nadaljevanje TV Beograd (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.40 MLADI ZA MLADE: Istranova (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: LJUBEZEN NEKE PLAVOLASKE, češki film (Lj)
21.30 IZ KONCERTNIH DVORAN:

Nedokončana simfonija
E. Griega (Lj)
22.20 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.05 TEST (Lj II)
17.20 VATERPOLO JUGOSLAVIJA: ŠPANJA, prenos (Zgb I, Bgd II)
18.15 BABIČIN VNUK, otroška oddaja (Zgb I, Bgd I)
18.45 ZABAVA VAS DAVE ALLEN (Zgb I)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 3-2-1 ... GREMO, Festival v Pulju
VRNITEV, jugoslovanski film (Zgb II)
23.00 POROČILA (do 23.05) (Zgb II)

PETEK, 14. 8.

17.25 POROČILA (Lj)
17.30 DOMAČI ANSAMBLI: Dobri znanci (Lj)
18.00 OBZORNIK (Lj)
18.10 MARX IN ENGELS - POSTAJE NJUNEGA ŽIVLJENJA (Lj)
19.00 NE PREZRITE (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 VITEZ V MODREM, ameriška nadaljevanje (Lj)
20.50 ŠTIRIDESETLETNIKI, poljska humoristična serija (Lj)
21.30 V ZNAMENJU (Lj)
21.45 NOČNI KINO: Najostrejša sezona, ameriški film (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.05 TEST (Lj)
17.20 VATERPOLO JUGOSLAVIJA: ZDA, prenos (Zgb I, Bgd II)
18.15 PLAVICA, otroška oddaja (N. Sad)
18.45 PESEM, KI TRAJA (Bgd (Bgd I)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
20.00 TEVETKA - P. I. Čajkovski: PIKOVA DAMA, opera (Zgb II)
20.45 POROČILA (Zg II)
20.55 ZELENI KABARET - narodna glasba (Bgd II)
21.25 PREDSTAVLJAMO VAM ... (do 23.55) (Bgd II)

SOBOTA, 15. 8.

15.10 POROČILA (Lj)
15.15 DIVJI DEČEK, kanadski mladinski film (Lj)
15.55 Zagreb: ATLETIKA ZA EVROPSKI POKAL, prenos (Zgb I, Lj)
18.35 ROBINOVO GNEZDO, angleška humoristična oddaja (Lj)
19.00 NAŠ KRAJ (Lj)
19.15 ZLATA PTICA (Lj)
19.20 RISANKA (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 ZA ŠEST DOBIŠ OMLETO (del. naslov), ameriški film (Lj)
21.30 DOBER VEČER, MIŠO KOVAČ, zabavno glasbena oddaja TV Zagreb (Lj)
22.20 TV KAŽPOT (Lj)
22.40 POROČILA (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 NOGOMET PARTIZAN: RIJEKA, prenos (slov. kom) Bgd I, Zgb II, Lj II)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Bgd I)
20.00 NESMISEL APARTEIDA, dokumentarni film (Zgb II)
20.50 POROČILA (Zgb II)
21.00 TRŽAŠKI MOZAIK, dokumentarna oddaja TV Ljubljana, 1. del (Zgb II)
21.50 ŠPORTNA SOBOTA (Sa II)
22.10 GLASBENA ODDAJA (do 22.55) (Zgb II)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA
ZABAVNIH
MELODIJ

1. LEJLA - SEAD MEMIĆ VAJTA
2. DE DO DO DO - POLICE
3. CVITA CVITA CVITE MOJ - ZLATKO PEJAKOVIĆ
4. WOMAN IN LOVE - BARBRA STREISAND
5. TI SI BILA SVE ŠTO VALJA - OLIVER DRAGOJEVIĆ

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Polona Hladnik, Kozjakova 2, Celje
Stanislav Preložnik, Loče 43, Loče

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

Lestvico domačih melodij vam poklanja
SLOVENIJALEC - DOM POHIŠTVA Celje,
Zidanškova 10.

LESTVICA
DOMAČIH
MELODIJ

1. VSE NA SVETU JE LJUBEZEN - STANKA KOVAČIĆ
2. NA ŠMOHOR - SAVINJSKIH 7
3. GODEC - HENČEK
4. SREČA V GORAH - SLAK
5. PRELEPA DOBRNA - CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

RADIO CELJE

SPORED OD 6. 8. DO 12. 8. 1981

ČETRTEK, 6. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 V četrtek za vas, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 7. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Žveplometer, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 8. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami, 8.45 Koledar prireditve, 9.00 Poročila, 9.05 Jugotonov express, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Športna sobota, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA, 9. 8.: 10.00 Poročila, 10.10 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Kekčevi prijatelji, 11.00 Vedri zvoki, 11.15 Zabavni globus, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Poročila, 13.05 Žveplometer (po-

novitev), 13.30 Literarna oddaja, 13.45 Iz domačih logov, 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 10. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Športno dopoldne, (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica narodno-zabavnih melodij, 17.30 Športni pregled, 17.45 Glasbene novosti, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 11. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami, (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Za delavce iz bratskih republik, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zbirnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 12. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.45 Koledar prireditve, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Za delavce iz bratskih republik, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zbirnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

POIŠČITE V...MAVRICI

V prodajalni Mavrica so dobro založeni s pralnimi praški in vsemi vrsti čistil. Obiščite MAVRICO!

kovinotehna

tozd tehnična trgovina

OŽIVLJENE STARE VIŽE

Nedeljsko popoldne v Socki je bilo nadvse prijetno. Tam so se namreč zbrali stari godci, ki že dolga leta vlečejo mehove ob raznih priložnostih, največkrat pa so seveda razveseljevali ljudi na porokah. Pa niso nastopili le godci. Tudi domači pevci iz Socke in z Dobrne so pričarali

kup lepih starih slovenskih pesmi, ki počasi že tonejo v pozabo, vendar je po drugi strani spet res, da bodo živele še toliko časa, dokler bodo prepevali takšni pevci, kot so tisti z Dobrne in Socke. Godcev se je zvrstila tudi cela vrsta. Najprej je na oder prišel Franc Sabac iz Janko-

ve, potem pa so se zvrstili še Franc Majcen z Dobrne, pa Stramšek z Ostrožnega, Jože Marcen iz Frankolovega, ljudje so lahko zaploskali tudi edini ženski predstavnik Mariji Jeseničnik z Dobrne, pa Ivanu Kušarju iz Rečice pri Laškem, Francu Lipšu s Frankolovega in na koncu še Poldiju Tratniku iz Socke, ki ni navdušil le z igranjem na »fajtonarico«, pač pa tudi na poseben instrument – narezljano dvometersko palico, iz katere je izvajal ubran ritem in zanimiv zvok.

Ljudi se je zbralo kar precej in kljub vročini so zavzeto spremljali nastopajoče. To je bilo že četrto srečanje. Pohvalo pa si za organizacijo takšne prireditve zasluži tudi organizator – gostilna Koprivnik. Po končani prireditvi so za prijetno razpoloženje poskrbeli še člani odličnega narodnozabavnega ansambla Savinjskih sedem s pevcema Anko Hribovšek in Francem Korenom.

JANEZ VEDENIK

Star znanec med godci je tudi Franc Majcen z Dobrne.

Pri gostilni Koprivnik v Socki si za takšno prireditev zaslužijo pohvalo. To je h mnenje vseh ljudi, ki so se v nedeljo popoldne zbrali na tej prireditvi.

Gradovi in graščine na celjskem območju

26

Piše: dr. IVAN STOPAR

MARIJA GRADEC (Maria Graz), graščina

V naselju Marija Gradec pri Laškem, v ravnici pod istoimensko cerkvijo, ob cesti, ki drži k Vrhu nad Laškim in dalje proti Jurklostru. Občina Laško.

Leta 1444, na dan Vseh svetnikov, je jurklostrski prior Leonhard potrdil, da sta celjska grofa Ulrik in Friderik ustanovila v samostanu štiri nove celice in mu poleg petih domov in drugih pritlikin podelila dvor v Gradcu pri Laškem – Hof zu Graz bei Tiver. 1448 je govor o stolpu in sedežu Gradec pod Laškim ob Savinji – Grez turn vnd gesëzz vnder Tifer an der Seen. Ime kaže na staro gradišče, omemba pa opredeljuje tudi značaj srednjeveškega dvora, ki je imel podobo stolpa.

Kartuzijani iz Jurklostra so 1578 prodali nekaj svojih posesti, da bi poplačali dolgove. Zdi se, da je bil vmes tudi dvor Gradec. Med poznejšimi lastniki se omenjajo: 1618 gospa Katarina (Vinožić) ex Gradez; 1651 Friderik baron pl. Moscon; 1670 in 1671 Johann baron pl. Moscon; 1681 Johann Ignaz in Ana Elizabeta pl. Rezenberg; 1714 in 1715 Nikolaj Anton Vormatti pl. Vormersfeld in 1716 – 1722 Franc Kristof in Marija Cecilija pl. Ehrenberg. Poznejši lastniki: 1780 Marija Bosset, 1794 Franc Rath, nato 1820, 1838 in spet 1857 njegov tast Janez Karničnik, 1847 Ignac Jung, 1858 Viktor Karničnik, 1867 in dalje Karl Uhlich. Pred zadnjo vojno ga je posedoval veleposestnik dr. Ivan Jakobi. Še danes je v zasebni lasti in rabi za stanovanja.

Stavba ima pravokoten tloris, na severovzhodni in jugozahodni strani pa po en manjši, enako visok stolpič. Poleg pritličja obsega še nadstropje in podstrešno poletažo, prekrito pa je s strmo, štirikapno streho. Severovzhodni stolpič je na vogalu okrepljen z nizkim kontraforom.

Prvotni stavbni členi so le delno ohranjeni: v pritličju dve podolgovati okenci s kamnitima okviroma, potem kamniten, polkrožen portal z ozkimi robovi, ki drži iz veže v banjasto obokano klet (sosvodnice so grebenasto poudarjene) ter leseni stropi. Strop v nadstropju nad stopniščem je zmožničen. Vhodni portal je kamniten, pravokoten, žlebljen, a novejši. Novejša so tudi vsa okna z maltastimi okviri, ki so dvodelna in precej velika.

Stavba izvira iz 17. stol. ter je v masi in proporcijah še povsem avtentična. Na Gajšnikovi risbi iz 1747 jo vidimo že v njeni današnji podobi, le portal ima na drugem mestu, namisto vrhnje poletaže pa ima mansardna okna.

MILTENBERG (Miltenberg), grad

Nepreverjena lokacija, domnevno na Gradišču, južno od hriba sv. Tomaža pri Vojniku. Občina Celje.

Miltensberški grad je eden najskrivnostnejših na slovenskem Stajerskem, saj ga viri neposredno sploh ne omenjajo. 1241 nastopa Elizabeta Miltensberška, hči Wilhalma Vojniškega, ki je skupaj s svojim bratom Liupoldom Vojniškim daroval precejšnjo posest žičkemu samostanu, da bi se tako oddolžila za škodo, ki jo je slednjemu povzročil njun oče. Neka Elizabeta Miltensberška – Elisabeth de Miltensberch, nečakinja svobodnega Henrika Svibenskega, nastopa 1242 v listini, s katero podarja stškemu samostanu štiri kmetije v Stanu blizu Mlade gore – prope Miltensberg loco. Gre obkraj za isto osebo? In če, je potem Miltensberg Mlada gora pri Mirni na Dolenjskem ali sedanje Gradišče blizu Vojnika? Imeni in letnici čudno sovpadata. Rodovina Miltensberških je očitno že kmalu izumrla, saj na njeno ime naletimo v listinah le še dvakrat. 1262 srečamo Otona Miltensber-

škega, župnika v Ponikvi pri Smarju pri Jelšah, 1286 pa Jedrt Ljutomerska proda devet kmetij pri Ponikvi, ki so bile last njenih »miltensberških prednikov«. V vojniškem urbarju iz 1524 se omenja zaselek Miltensberg, kjer sta tedaj domovala vojniška podložnika Matej Lužar in Peter Šuster. Na vprašanje o miltensberškem gradu bo morala odgovoriti arheologija.

OLIMJE (Olimie), dvor, stolp, graščina

Na ravnici ob vznožju hriba v naselju Sopote pri Podčetrtku. Občina Smarje.

Vas Olimje – villa quondam in Marchia in Wolin se prvič omenja 1208, ko jo je kot krški fevd imel v posesti neki Rudger, ministerial Ortolf Planinskega; slednji jo je tedaj v zameno za neke druge pravice odstopil krški cerkvi. 1329 imata tu zajem Ekhard Pogrenjski in njegova žena Kunigunda, 1412 pa Kunz Winther aus der Wolimel. Sedež imenja je bil od kraja dvor, ki pa se prvič omenja šele 1404 v krškem urbarju gosposčine Podčetrtek. 1436 ga je grof Friderik Celjski oddal v zajem Hansu Wintherju, 1458 pa je bil spet v škofijski posesti. 1495 je Štefan Pruckdorfer prodal sicz gen der Wolymell in der nidern Steyrmarch bey der Zatl Erhartu Morachsu. 1542 sta Neža, vdova Friderika Ray in njen zet Jurij Apfaltrer prijavila stolp v Olimju – Turn zu Wollimel s pritliklinami in 26 podložniki. Olimeljski dvor je imel potemtakem obliko stolpa. Že naslednje leto, 1543, je kupil dvor in posest kot krški fevd Hans Tattenbach, ki je nekaj let nato (1550 – letnica na portalu) pozidal novo graščino. Ta je ostala v rokah Tattenbachovih naslednikov Žige in Volka Friderika do 24. aprila 1604, ko jo je kupil hrvaški baron Ivan Ratkay z Velikega Tabora onstran Sotle. V naslednjih desetletjih so bili lastniki razni hrvaški plemiči: Ratkay do 1643, Orehovič do 1651, Erdödi do 1658. Poslednji med njimi, Ivan Sakhmardi de Dyankoch (1658–1663) je tu ustanovil eremitski pavlinski samostan. Jožef II. je v okviru svojih reform »do dna pokvarjeni in za publiko nekoristni« samostan 1782 ukinil. Graščino in posest, ki sta postali last dvorne komore (štajerski verski sklad), je 1805 kupil lastnik Podčetrtega Ferdinand grof Attems. Attems so ostali lastniki graščine do konca zadnje vojne, nakar je postala last SLP. Stavbo je junija 1974 hudu prizdejal potres in jo zdaj obnavljajo.

V PEČOVJU IMAJO VODOVOD

V Pečovju in delu Zvodnega so dogradili 6630 m vodovoda, s svežo pitno vodo pa je preskrbljenih 46 gospodinjstev.

Gradbena dela so se začela novembra lani in so potekala v najhujši zimi. Vodovod je bil v tem predelu že dolgoletna želja, saj so vaščani poprej uporabljali deževnico tako za pitje in kuho kot za umivanje. Pozimi in v največji suši so bili odvisni od pomoči celjske poklicne gasilske brigade, ki jim je dovažala vodo s cisterno. Poleg tega, da je bil takšen dovoz drag, ni bil v zimskih razmerah vedno mogoč. Včasih pa so vodo prenašali tudi po več sto metrov v brentah.

Predračunska vrednost vodovoda je znašala 400 starih milijonov, vaščani pa so z lastnim delom in denarnim prispevkom to vsoto močno zmanjšali. Opravili so 18.422 udarniških ur in prispevali 60% vseh sredstev. Dela je vodil osemčlanski odbor s predsednikom Francem Krofličem na čelu.

Za vaščane je izgradnja vodovoda velik deloven uspeh in dokazuje, da se s skupnimi močmi da izredno veliko narediti. Ni kaj, vsekakor primer vreden posnemanja.

SASA JARH

OBJAVO JE OMOGOČIL STC – JAVNA SKLADIŠČA CELJE

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelšah in Zalec. Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a – Direktor TOZD in gl. urednik Boris Rosina, odgovorni urednik Novega tednika Drago Medved, odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejčič. Redakcija: Marjela Agrež, Milan Božić, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milena Poklič-Brečko, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izdaja ga ČGP Delo, Ljubljana. Rokopisov n. vračamo. Cena posamezne številke 8 din, celoletna naročnina 380 din, polletna 190 din. Za tujino je cena dvojna. Štev. žiro računa 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana TOZD Novi tednik Celje. – Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.